

پاکین انجیل چہ

مَتَّائے

کَلَمَا

مَتَّائے انجیلے پَجَّار

اے کتابے نیسؤک، مَتَّا، کہ دومی نامی لاوی اَت، هُداوندین ایسائے مریدے اَت. آ، بنی اسرائیلیے اَت و چہ ایسائے مریدیا پیسر مالیاتگیرے اَت (مَتَّا 9:9). مَتَّا، اے کتابے تھا چہ پیسر یگین پیگمیرانی پیشگویمان پیش داریت کہ ایسا هُداے دیم داتگین رکینؤک اِنت.

مَتَّا پیش داریت کہ ایسا ابراہیم و داوودے پدريچ اِنت، بلہ تھنا یہودیانی رکینؤک نہ اِنت، سَجھین دنیائے رکینؤک اِنت. وتی وانؤکان سرید کنت کہ ایسا مسیھے پنت و تالیمانی سرھال «آسمانی بادشاھی» اِنت و سَجھین مردم، اگن چہ وتی گناھان پشومان بپنت و ایسائے سرا باور بکننت، آسمانی بادشاھیا رثونت و ابدمانین زندے واھند بنت.

مَتَّائے انجیلے تھا، ایسائے پیدایش و کسان، پہ هُدايي کاران آییے تیار بیگ، جلیئے دمگا آییے تالیم و کار، آییے دیم پہ اوژشلیما رثوگ، اوژشلیما آییے داتگین سر و سؤج، سلیب کُشگ و چہ مرکا رند زندگ بیگ پہ رد و بند نیسگ بوتگ اِنت.

ایسائے بیہ و بُنیاد

(لوقا 3:23-38)

1¹ ایسا مسیہ، داوود و ابراہیمے چُک اِنت. آییے بیہ و بُنیادے دپتر اے دُتولا اِنت:
2² اِسھاک ابراہیم، آکوب اِسھاک، یھودا و آییے برات کہ آکوبے چُک اِننت. 3³ پارس و زازہ یھودا کہ آیانے ماتے نام تامار اَت. 4⁴ ہسرون پارس، اَرَم ہسرون، 4⁴ آمیناداب اَرَم، نھشون آمیناداب، سَلْمون نھشون، 5⁵ بواز سَلْمون کہ آییے ماتے نام زہاب اَت، اُوئیڈ بواز کہ ماتے نامی روت اَت، یَسی اُوئیڈ، 6⁶ بادشاہ داوود یَسی.

سُلیمان داوود، کہ ماتی پیسرا اوربائے لؤگی بوتگ اَت، 7⁷ رھبام سُلیمان، آبیای رھبام، آسای آبیای، 8⁸ پھوشاپات آسا، یورام پھوشاپات، اُزیای یورام، 9⁹ یوتام اُزیای، آھاز یوتام، ھزکای آھاز، 10¹⁰ مَنَسی ھزکای، آمون مَنَسی، یوسیای آمون، 11¹¹ یکونیای یوسیا و آییے سَجھین برات، کہ اے وھدا یھودی بابلا دراندیہ¹² بوتنت.

12¹² چہ بابلے دراندیہیا رند، شیانلیال یکونیا، زروباہل شیانلیال، 13¹³ آبیھود زروباہل، ایلکیم آبیھود، آزور ایلکیم، 14¹⁴ سدوک آزور، آکیم سدوک، ایلھود آکیم، 15¹⁵ ایلازر ایلھود، مَتَّان ایلازر، آکوب مَتَّان، 16¹⁶ ایسپ آکوب کہ مریمے مرد اَت. چہ مریمای ایسا پیدا بوت کہ مسیہ زانگ بیت.

17¹⁷ اے دُتولا، چہ ابراہیم بگر تان داوودا چارده پُشت و چہ داوودا بگر تان یہودیانی بابلے دراندیہیا دگہ چارده پُشت و چہ آ دراندیہیا بگر تان ایسا مسیہا ہم چارده پُشت اَت.

ایسا مسیہے پیدایش

(لوقا 1:26-38؛ 2:21)

18 ایسا مسیہے پیدایش اے ڈٹولا اَت: ایسائے مات مریم، ایسپا سانگ کرتگأت بلہ چہ آیانی سور و آرؤسا پیسر، زانتش کہ چہ ہڈائے پاکین روہا،^b آییے لاپ پُر بوتگ۔¹⁹ مریمے لوگواجہ ایسپ، راست و پھرئزکارین مردے اَت، نلوٹتی مریمہا بتام بکنت، پمیشکا وتی دلا شعوری کرت: «پہ بیتشوری اے سانگا پیرؤشان.»²⁰ اے بارٹوا اَنگت پگر کنگا اَت کہ آییے وَا اَنگت^c ہڈاوندئے پریشتنگے اَتک و گوشتی: «ایسپ، او داوود بادشاہے چُک! چہ وتی دشتار مریمے زورگ و لوگا برگا مٹرس، چیا کہ آییہا اے لاپ پیری، چہ پاکین روہا رستگ۔²¹ اے مرڈین چُکئیے سرا چلگ بیت و آییے ناما ایسا^d بکن، چیا کہ آ وتی کٹوما چہ آیانی گناہان رکنیت.»^e 22 اے سچھین کار پمیشکا چُش بوتنت تان ہڈاوندئے ہما ہبر راست و پدرا^f بنت کہ آییہا چہ نیبے زبانا گوشتگ اَت: 23 نشتگین جنین چُکئیے لاپ پُر بیت و مرڈین چُکئیے سرا چلگ بیت و آییے ناما امانوییل پُر بندنت،^g کہ ایشیے مانا «ہڈا گون ما» اِنٹ۔ 24 وهدے ایسپ چہ وَا آگاہ بوت، ہما ڈٹولا کہ ہڈاوندئے پریشتنگا ہکم داتگأت، وتی جنی زرت،²⁵ بلہ تان آ وهدا کہ چُک پیدنا نبوتگأت، گون آییہا وپت و وابی نکرت و چُکئے نامی ایسا پُر بست۔

ایسائے چارگا نجومیانی آیگ

2¹ بادشاہ ہیرودیسے اُہد و باریگا، وهدے ایسا یہودیہے دمگئے شہر بئیت لہما پیدنا بوتگ اَت، گڑا چہ رؤدراتکا^h لہتین نجومی اورشلیمے شہرا اَتک۔ 2² جُستش گپت: «ہما نُک کہ پہ یہودیانی بادشاہیا پیدنا بوتگ، کجا اِنٹ؟ ما آییے اِستار در آیگا دیستگ و پہ آییے پرستش کنگا اَنکگین.»³ چہ اے ہبرئے اِشکنگا، ہیرودیس بادشاہ و اورشلیمے سچھین مردم باز پریشان و دلپیر کہ بوتنت۔ 4⁴ ہیرودیس کٹومے سچھین دینی پیشوا و شریتے زانوگر ا لؤت و جُست گپنت کہ: «مسیہے پیدایش کجا بئیگی اِنٹ؟»⁵ آیان پَسُو^k دات: «یہودیہے شہر بئیت لہما پیدنا بیت، چیا کہ نیبے کتابا نبشتہ اِنٹ: 6⁶ «او یہودائے شہر بئیت لہم!

تتو یہودائے ہاکمانی نیما کسرتین نہائے،

چیا کہ چہ تتو یک ہاکمین سردارے پیدنا بیت

کہ آ منی کٹوم بنی اسرائیلے شپانکیا کنت.»¹

^b18: ہڈائے پاکین روہ، بران روہ اُلگڈس۔

^c20: اَنگت، بران یک اَنگت، اچانک، ناگہان۔

^d21: ایسائے مانا «ہڈاوند رکنیت» اِنٹ۔

^e21: رکنینگ، بران نجات دئیگ، بچینینگ۔

^f22: پدرا، بران زاہر، آشکار۔

^g23: ایشیا نیبے کتاب 14:7۔

^h1: رؤدراتک، بران ہما نیمگ کہ رُچ در کثیت، مَشْرِک۔

ⁱ3: دلپیر کہ، بران پریشان، دلشُرک۔

^j4: شریتے زانوگر، بران دینی اَلْم و شریتے زانتکار۔

^k5: پَسُو، بران جواب۔

^l6:2: میکا نیبے کتاب 2:5؛ سموییل دادگرے دومی کتاب 2:5۔

⁷ گِزَا هيروديسا نجومى چيتراندري لوتنتت و آ استارئے در آيگ و زاهر بئيجئى اَلْمَيِّن وهدى جُست كرت كه كدين آت. ⁸ رندا آييا نجومى په هما نُنُكئى شوهاز و در گيجگا بئيتلهمما راه دانتت و گوشتى: «برئوت و اے چُكئى بارثوا شَرَّ پَئ و پؤل بكنيت، وهدے شما در گيتك، منا سهيگ بكنيت تان من هم په آيئى پرستش كنگا برئوان.»⁹ بادشاهئى هيرانى ايشكنگا رند، نجومى سر گيتنت. راها رثوان، هما استار كه آيان در آيگا ديستگأت، آيانى ديمما پيش كپان، هما جاگهئى سَرَبُرا اؤشتات، كه نُنُك اؤدا آت. ¹⁰ چه اے استارئے گيندگا سَك باز وشدل بوتنت. ¹¹ لؤگا شنتت و نُنُكش آيئى مات مريمئى گوران ديست. گِزَا كوندان كپنتت و چُكش پرستش كرت، وتى تَهپه و ئيكيانى هُكَه^m و زياددانش پيچ كرتنت و سُهَر و سؤچگى و مُرُش په نُنُكا سفوگات كرتنت. ¹² رندا، هُدايا و ابا آ هُزار كرتنت كه هيروديسئى كِزَا پر متزنت. گِزَا چه دگه راهے، وتى مُلكا شنتت.

دِيم په مسرا

¹³ نجوميانى پر ترگا رند، هُداوندئى پرئشتگى ايسئى و ابا آتک و گوشتى: «چُك و چُكئى ماتا بزور و مسرا بتچ، تان من ترا نگویشان همؤدا بدار، چيا كه هيروديس چُكئى در گيجگ و كُشگا دلمانگ ائت.»¹⁴ گِزَا، ايسپ انچش كه چه و ابا آگاه بوت، چُك و چُكئى ماتى زرت و شپى شپ ديم په مسرا شت. ¹⁵ تان هيروديسئى مَرکا همؤدا منتنت تان هُداوندئى هما هير راست و پَدَر بييت كه چه نبيئى كتولا گوشگ بوتگأت: من وتى پيچ چه مسرا لؤنت و آورت.ⁿ

هيروديس چُگان كؤشارنبيت

¹⁶ وهدے هيروديس سهيگ بوت كه نجوميان آ رد داتگ، باز زهر گيت. پرمانى دات: «بئيتلهم و كِز و گورئى دو ساليگ يا كسترين سجهين مردين چُك كُشگ ببت.» انچش كه آييا پيسرا نجومى جُست و پُرس كرتگاتنت، هما هسابا اے وهدى گيشيننت. ¹⁷ اے دُئولا ارميا نبيئى كتوبا هُدائى هما هير سرجم بوتنت كه گوشتگاتى:

¹⁸ چه رامهئى شهرا كوکارے گوشان كپت،

مؤتک و زارے مزنين،

راهيلا په وتى چُگان گريت،

كسيئى تسلايى نؤرت،

چيا كه آ نمنتگاتنت.^o

دِيم په ناسرها

¹⁹ هيروديسئى مَرکا رند، مسرا هُداوندئى پرئشتگى ايسئى و ابا آتک. ²⁰ پرئشتگا گوشت: «پاد آ، چُك و چُكئى ماتا بزور و پدا وتى مُلك، ايسرايلا پر بتز. چيا كه چُكئى كُشگئى شعور بَرؤك مرتگأت.»²¹ نون ايسپ پاد آتک و چُك و چُكئى ماتى زرتنت و پدا ايسرايلائى مُلكا آتک. ²² بله وهدے سهيگ بوت كه هيروديسئى جاها آيئى چُك آرکلاووس يهوديهئى دمگئى بادشاه ائت، گِزَا

^m11:2 هُكَه، بزبان گونڊين سندوكه كه سهت و زينورى مانَ كنتت.

ⁿ15:2 هوشه نبيئى كتاب 1:11.

^o18:2 ارميا نبيئى كتاب 15:31.

^p20:2 شعور بَرؤك، بزبان پيسله كنوك.

اَوڏي رٿوگي ٿُرست. وهدي ڇه وابتا ڏاهي^۹ رَستي، وتا په جليلي ڌمگا رسينتي. ²³اَوڏا، ناسِرهي شھرا جھمند^۱ بوت تان اے پٽيما نبياني هبر راست و پڏر بيبت كه آنابري گوشگ بيٽ.

پاڪشودُڪين يھيائي ڪلٿو

(مرڪاس 1:1-8؛ لوڪا 1:3-17)

3 ^۱ اَ روڇان، پاڪشودُڪين يھيا آتڪ و يھوديھي گيابانا جاري پَرنٽ: ² «ڇه وتي گناھان پشُومان بيٽ،^s ڇيا كه آسماني بادشاهي نَزِيڪ انت.» ³ يھيا هما انت كه اِشِثيا نبي آيئِيے بارئوا گوشيت: گيابانا، ڪسے گوانڪ^۱ جنت: هُداوندئے راھا تتيار و،

آيئِيے ڪيشڪا راست و تڇڪ بڪنيٽ.^۴

⁴ يھيايا ڇه اُشترئے پُٺان گوپتگين پُڙشاک گُورا اَت و پُوستين ڪمرنديے لانڪا بستگات. آيئِيے وُرد و وراڪ، مڌگ و گياباني بينگ^۷ اَت. ⁵ اوڙشليمئے نندؤڪ، يھوديھيے سڄھين ڌمگئے مردم و اُڙدُنئے ڪئورئے ڪِرَ و گورئے جھمند آيئِيے ڪِرَا شتنت. ⁶ وتي گناھاني پشُوماني اِش زاهر ڪرت و يھيايا اُڙدُنئے ڪئورا پاڪشودِى دانتت.^w

⁷ وهدي يھيايا ديست كه پَريسي و سدوڪي رُمبِيے بازين مردم پاڪشودِى ڪِرگا آيئِيے ڪِرَا آيگا اَنت، گون آبان گوشتي: «او سِيهمارزادگان! ڪيا شمارا ڏاه داتگ كه ڇه هُڏائي آيؤڪين ڪهر و ڪِرَبا رَڪَت ڪنيت؟! ⁸ انڇين ڪار بڪنيت ڇه آبان پڏر بيبت كه شما په دل ڇه وتي گناھان پشُومان بوتگيٽ. ⁹ ڇه وتي دلا اے هبرا در بڪنيت كه «ما اِبراهيمئے نسل و اؤبادگ اِبن.» من شمارا گوشان كه هُڏا ڇه اے سينگ و ڏؤڪان هم، په اِبراهيما چُڪَ و اؤبادگ پيدا ڪرت ڪنت. ¹⁰ نون تپَر تتيار انت كه درڇڪان ڇه بُنا بگڏيت و هر درڇڪے كه شَرين بَر نتياريت، گڏگ و آسا دئور دئيگ بيٽ.

¹¹ «من په شمعے گناھاني پشُومانيا، شمارا گون آبا پاڪشودِئ دثيان، بله هما كه ڇه من و رند آيگي انت، ڇه من زؤراڪتر انت و من آيئِيے ڪئوشاني دست ڪرگئے لاهڪ هم نهان. آ شمارا گون پاڪين روه و آسا پاڪشودِئ دنت. ¹² آييا ڇه بوچ و پُگان دانئے جتا ڪنگ و ڪيشپنگا، هُنشونئے^x دستا انت. جُوهانا^y پاڪ و سلَّه ڪنت و دانان اُمبارا ايرَ ڪنت، بله پُگ و پلاران انڇش سؤچيٽ كه آيش هڇير نمريت.»

^[1] 22:2۹ بزان هشار، وارنينگ

^[2] 23:2۲ جھمند، بزان جاگهٽي نشتگين مردم، ساڪن، آباد

^[3] 2:3۳ پشُومان بيگ، بزان تئويه ڪنگ

^[4] 3:3۴ گوانڪ، بزان بُرزين تتوار

^[5] 3:3۴ اِشثيا نبييے ڪتاب 40:3

^[6] 4:3۷ بينگ، بزان اَسل

^[7] 6:3۷ اے يھيا اَت كه پاڪشودِئ داني

^[x] 12:3۳ هُنشون دارے كه په دان و پُگاني جتا ڪنگا ڪارمرز بيٽ

^[y] 12:3۷ چُوهان، بزان ڪِشاراني مُچ ڪنگئے جاگه

ايسائے جاه جنگ

(مرڪاس 8:1-16؛ لوڪا 12:1-24؛ يوهنا 1:20-10)

28 ^۱ شَبئِيے رُڇا رَند، بزان يڪشَمبِيهيے ^f گُورياما^{۱۱} مَريم مَجَدَلِيه و آ دگه مَريم ڪبرئے چارگا شتنت. ² يڪ اَناکت مزنين زمين چَنڊے بوت، ڇيا كه هُداوندئے پريتشتگے ڇه آسمانا ايرَ آتڪ، ڏؤڪي ليٽينت و آيئِيے سرا نشت. ³ رَنگ و دُروشمي گروُڪئے پٽيما ڏرپشگا اَت و گُڏ و پُڙشاکي، بريئے ڏٿولا اِسپيت انتت. ⁴ نگهپانين سپاهيگ ڇه بيما لَرزگا لگنتت و مُردگئے ڏٿولا بوتنت. ⁵ پريتشتگا گون جنينان گوشت: «مئُرسيت! مَن زانان شما ايسائے شوهازا اِنت كه سَلِيب ڪَشگ بوتگ. ⁶ آ اِدا نهانت، انڇش كه وت گوشتگ اتي زندگ بوتگ و جاهي جنگ، بيانيت هما جاگها بچاريت كه اير ڪنگ بوتگ اَت. ⁷ اِشتاپيا برئويت و آيئِيے مريدان سهيگ ڪنيت كه آ ڇه مُردگان زندگ بوتگ و ڇه شما پينسر جَلِيبا رئوت، همؤدا آييا گنديت. نون من شمارا هال دات.» ⁸ ڪِرَا جنين په ٿُرس و هم گون وشي ڇه ڪبرئے سرا تڇان بوت و شتنت تان اے هالا مريدان سر بڪنتت. ⁹ ايسا بے گت و گُمانا اَناکت وت گون آ جنينان دُچار ڪپت و گوشتي: «دُروڊ و دُرهيات!» آ نَزِيڪا آتڪنت، ايسائے پادش گپنتت و پرستشش ڪرت. ¹⁰ ايسايا گون آبان گوشت: «مئُرسيت! برئويت مني براتان بگوشيت كه جَلِيبا برئونت، همؤدا منا گندنت.»

ديني پيشوا و سپاهيگاني پندل

¹¹ هما وهدا كه جنين پر تَرگ و رئوگا انتت، لهتين نگهپانين سپاهيگ، ديم په شھرا شت تان ديني پيشوايان ڇه اے سرگُوستان سهيگ بڪنتت. ¹² ديني پيشوايان، ڪئومئے ڪماشاني گند و نند و شئور و سلاها رَند، سپاهيگ مزنين زَرَے لالِچ دات و ¹³ گوشتنت: «گون مردمان بگوشيت: «شپا ما واب بوتگين، آيئِيے مريد آتڪگ اَنت و جُونش دُڙتگ و برتگ.» ¹⁴ اگن والي ڇه اے هالان سهيگ بوت، شما پريتشان و دلپيركه مبيٽ، ما آييا سرپد ڪنين كه په شما جتجالے مبيٽ.» ¹⁵ سپاهيگان زَرَ زرتنت و انڇش كه سؤج دئيگ بوتگ انتت، هما دابش ڪرت. اے ڪِسَه تان رُڇ مرزچيگا يھودياني نياما شنگ و تالان انت.

جهان و ايسائے مستاگ

(مرڪاس 14:18-16؛ لوڪا 24:36-49؛ يوهنا 19:20-23؛ ڪاپيداني ڪار 6:1-8)

¹⁶ ڪِرَا يازدهين مريد جَلِيبئے هما ڪُوهئے سرا شتنت كه ايسايا گون آبان گوشتگ اَت. ¹⁷ وهدي آبان ايسا ديست پرستشش ڪرت، بله لهتين اَنگت شڪ اَت. ¹⁸ ايسايا گون آبان گوشت: «آسمان و زمينئے سڄھين زؤر و واک مني دستا دئيگ بوتگ. ¹⁹ پميشڪا، برئويت سڄھين ڪئومان مني مريد بڪنيت، پت و چُڪَ و پاڪين روهئے ناما پاڪشودِى بدئيٽ و ²⁰ آبان درس و سَبڪ بدئيٽ كه مني سڄھين هُڪم و پرماناني سرا ڪار بڪنتت. دلجم بيٽ، من تان دنيائے هلاسيا، مُدام گون شما گون آن.»

^[1] 1:28f اَسليگين يوناني نيشنانڪ گوشيت: «هپتگئے اٿولي رُڇئے.»

^[2] 1:28g گُوريام، بزان رَئوگ، رُڇئے در آيگئے وهدي

ایسائے مرک

(مَرکاس 15:33-41؛ لوکا 23:44-49؛ یوہنا 19:28-30)

⁴⁵ نیمرُچا بگر تان بیگاہئے سٹیا،^a سَجھین مُلک اَناکت تہار بوت۔ ⁴⁶ بیگاہئے ساہت سٹیا،^b ایسایا چیہال^c جت: «الی، الی، لیا سَبکُنتی؟» بزآن: او منی ہُدا، او منی ہُدا! تئو چیا منا تہنا اِشت؟^d 47 اؤدا، لہتین اؤشتانگین مردما وھدے اِشکت، گوشتیش: «الیاسا تتوار کنگا اِنت.» ⁴⁸ چہ آیآن یگے تچانا شت، اسپنجے زرتی و تُرپشین شرابا میسینتی، دارتے سرا بست و پہ چوسگا ایسائے نیمگا شہارتی۔ ⁴⁹ بلہ اے دگہ مردمان گوشت: «سبر و وُدار کنیت، بچارین بارتین اِلیاس اییے رَکبِنگا کثیت یا نہ؟» ⁵⁰ ایسایا دومی برا بُرزین تتوارِیا چیہال کَشُت و ساہ دات۔ ⁵¹ ہما وھدا مزینن پرستشگاہئے پردہ، بُزادا بگر تان جھلاد، درت و دو بھر بوت، زمین لُرزت و تلار تَرکُت و کپ بوتنت، ⁵² کبرانی دپ پیچ بوت و بازین پاک و پھرِیزکارین مردم کہ مرتگانتت، پدا زندگ بوتنت۔ ⁵³ ایسائے جاہ جنگ و زندگ بَبِگا رَند، چہ وتی کبران در اَتکنت، اورشلمیئے پاکین شہرا شتنت و وتا پہ بازینِیا زاہر و پَدَرش کرت۔ ⁵⁴ ہما پئوجی اِپسر و آییے ہمراہین سپاہیگ کہ ایسائے پانگ انتت، وھدے زمین چَندُ و اے دگہ سرگوستِش دیستنت، سک تُرست و گوشتیش: «بیشک اے مرد ہُدائے چُک اَت.» ⁵⁵ بازین جنینے ہم، کہ چہ جلیلا پہ ایسائے ہزمت و چلُوپگا اییے ہمراہیا اَتکگ اَت، دور اؤشتاتگ و چارگا انتت۔ ⁵⁶ گون آیآن مَریم مَجدَلِیہ، اُکوب و ایسُپے مات مَریم و زبُدیے چُکانی مات گون انتت۔

ایسائے کبر و کپن

(مَرکاس 15:42-47؛ لوکا 23:50-56؛ یوہنا 19:38-42)

⁵⁷ رَؤیندا، اَریماتِیائے شہرے ایسُپ نامین زَردارین مردے اَتک کہ ایسائے مریدے اَت۔ ⁵⁸ پیلاتوسے کزا شت و ایسائے جوئے برگے اِجازتی لُوتت۔ پیلاتوسا پرمان دات کہ جوئا آییا بدئینت۔ ⁵⁹ ایسُپا جوئن زرت و مان ساپین گُدیئا پتات و ⁶⁰ ہما نوکین کبرے تہا اِیر دات کہ پہ وت چہ تلارا تراشتنگا اُنی۔ مزینن ڈُوکے لیٹ دئیانا کبرے دپا اِیری کرت و شت۔ ⁶¹ بلہ مَریم مَجدَلِیہ و آ دگہ مَریم، ہموُدا کبرے دہم پہ دیمآ نِشتنت۔

کبرے نگہپانی

⁶² دومی رُچا، بزآن شَمبِہا،^c مزینن دینی پیشوا و پَریسی یکجاہ بوت و پیلاتوسے کزا شتنت۔ ⁶³ گوشتیش: «او واجہ! مارا یات اِنت کہ اے درُگیندا وتی زندا گوشتگ اَت کہ (سے رُچا رَند من پدا زندگ بان و جاہ جنان.» ⁶⁴ پمیشکا پرمان بدئے کہ تان سے رُچا کبرے سرا نگہپانی کنگ ببیت، چؤ ممیت کہ آییے مرید جوئا بدُزنت و بیرنت و گون مردمان بگوشتنت کہ آ چہ مُردگان پدا زندگ بوتگ و اے گُدی ریک و درُگ، چہ پیسریگینا اَنگت گندھتر ببیت.» ⁶⁵ پیلاتوسا دَر اِینت: «نگہپان وہ اِش اَنت، وتی ہمراہیا ببریٹ و ہمینچُک کہ گون شما بوت کنت، کبرے نگہپانیا بکنیت.» ⁶⁶ گزا شتنت و کبرے دپے مزینن ڈُوک مَھر و مؤمبند کرت و سپاہیگش پانگ کرتنت۔

ایسائے پاکشودی

(مَرکاس 1:9-11؛ لوکا 3:22-21؛ یوہنا 1:31-34)

¹³ گزا ایسا چہ جلیئے دَمگا در اَتک و بیہیائے دستا پاکشودی گِرگا اُزُنتے کنورا شت۔ ¹⁴ بلہ بیہیایا جُھد کرت آییا پہ اے کارا مٹیلبت و گوشتی: «باید من چہ تئیی دستا پاکشودی بگران، تئو چؤن منی گُورا کائے؟» ¹⁵ ایسایا گوشت: «اَنون پَل کہ انچُش ببیت، اے پئیمآ ہُدائے زَزاہا سرجم کنین.» گزا آییا مَبَت و ایسایا پاکشودی دات۔ ¹⁶ وھدے ایسایا پاکشودی گپت و چہ آپا در اَتک، اَناکت آسمانے دپ پیچ بوت و ہُدائے پاکین روہی دیست کہ کپوتیئے دَرُوشما^a اَتک و آییے سرا اِیر نشت۔ ¹⁷ چہ آسمانا تتوارے اَتک: «اے منی دؤستین بیچ اِنت و من چہ اِشیا باز وِش و زَزا اَن.»

شعیتان ایسایا چکاسیت

(مَرکاس 1:12-13؛ لوکا 4:1-13)

4 ¹ رَندا، چہ پاکین روہے رھشونیا ایسا گیابانا شت تان شعیتان آییا بچکاسیت۔ ^a ² چل شپ و چل رُچ رُچگ دارگا رند ایسا شدیگ بوت۔ ³ گزا شعیتان پہ آییے چکاسگا اَتک و گوشتی: «اگن تئو ہُدائے چُک ائے، اے سَنگان بگوِش نگن ببنت.» ⁴ ایسایا یَسُو دات: «پاکین کتابا نبیسگ بوتگ:

«مردم تہنا پہ نان زندگ نبیت،

چہ ہُدائے زبانتے سَجھین ہیرانی مَنگا زندگ بیت.»^b

⁵ پدا شعیتانا ایسا پاکین شہرا برت و مزینن پرستشگاہئے دیوالئے بُرزترین جاگہا اؤشتارینت و ⁶ گوشتی: «اگن تئو ہُدائے چُک ائے گزا وتا چہ ادا جھلاد دئور بدئے چیا کہ نبیسگ بوتگ:

ہُدا پہ تئیی نِگہپانیا وتی پریشتگان ہُکم کنت و

آ، ترا وتی دستانی دلا دارنت

تان تئیی پاد ڈوکِیا ملگیت.»^c

⁷ ایسایا گوشت: «ھئو، بلہ چُش ہم نبیسگ بوتگ: وتی ہُداوندین ہُدایا مچکاس و آزمایش مکن.»^d

⁸ نون شعیتانا یک سکین بُرزین کوہیئے سرا برت و چہ اؤدا دبائے سَجھین بادشاہی و آیانی شان و شئوکتی پیش داشتنت و

⁹ گوشتی: «اگن تئو منی دیمآ کونڈان بکپے و منا پرستش بکنے، من اے سَجھینان ترا دئیان.» ¹⁰ گزا ایسایا گوشت: «او شعیتان!

چہ منی دیمآ گُم بے! پاکین کتابا نبیسگ بوتگ: وتی ہُداوندین ہُدایا پرستش بکن و تہنا ہمایئے ہزمتا بکن.»^e ¹¹ نون شعیتانا آ یلہ دات و شت۔ پریشتگ اَتکنت و ایسائے ہزمتش کرت۔

³²:16 دُرُوشم، بزآن شکل.

^{4a}:1:4 چکاسگ، بزآن آزمایش کنگ، اِمتھان گِرگ.

^{4b}:4:4 شریئے دومی رھبند 3:8.

^{4c}:6:4 زبور 91:11-12.

^{4d}:7:4 شریئے دومی رھبند 6:16.

^{4e}:10:4 شریئے دومی رھبند 6:13.

^{4a}:45:27 اَسلیگین یونانی نبشتانگ گوشت: «ششمی ساھتا بگر تان نُہمی ساھتا.»

^{4b}:46:27 اَسلیگین یونانی نبشتانگ گوشت: «نُہمی ساھتا.»

^{4c}:46:27 چیہال، بزآن دردناکین کوکار.

^{4d}:46:27 زبور 22:1.

^{4e}:62:27 اَسلیگین یونانی نبشتانگ گوشت: «شَبُئے تباریئے رُچا رَند.»

ايسائے ھزمتڪاريئے بُنگيچ

(مَڪاس 1:14–15؛ لوڪا 4:14–15؛ يوهَنا 4:43–45)

¹² وھدے ايسا سَھيگ بوت ڪه يَھيا دَڙگير ڪنگ بوتگ، گَرا جَليلآ شت. ¹³ نابيرَھئے شھري يله دات و ڪَپَرناھومئے شھرا جھمند بوت. ڪَپَرناھوم، جَليلئے مَزن گورمئے ^f کِڙا، زبولون و نَپتالِيئے ڪيبِلھاني سرڌُگارا اِنٽ. ¹⁴ پميشڪا اے ڏُٺول بوت ڪه ايشيا نييئے گوشتن سرجم بيبٽ:

¹⁵ زبولون و نَپتالِيئے سرڌُگار، گورمئے مزنراھئے سرا،

اُڙدُنئے ڪئورئے آ دستا، جَليلئے ھما ھند و ھنڪين ڪه درڪئوم جھمند اَنٽ،

¹⁶ ھما ڪئوما ڪه زِندی تھاريا گوستگآت،

مزنين رُڙناييے ديست و

ھما مُلڪ و ڏگار ڪه ازدا مَرڪ ساھيل اَت،

ازدئے جھمنداني سرا رُڙنايبيا سر جت. ^g

¹⁷ ڇه ھما وھدا، ايسايا اے کُئو و پڻيگامئے رسينگ بُنگيچ ڪرت. گوشتي: «ڇه وتي گناھان پشُومان بيبٽ ڇيا ڪه آسماني

بادشاھي نزيڪ اِنٽ.»

ايسائے ائولي چارين مريد

(مَڪاس 1:16–20؛ لوڪا 5:2–11؛ يوهَنا 1:35–42)

¹⁸ وھدے ايسا جَليلئے مَزن گورمئے لَمبا^h گام جَنگا اَت، دو براتي ديست، يڪے شَمون اَت ڪه پَئامي پِٿرُس اَت و دومي آييئے برات اَٿڙرياس اَت. آياني ڪار ماھيگيري اَت و آ وھدا په ماھيگيريا وتي دام و ماھوَران گورما ڇير گنجيگا اتنت. ¹⁹ ايسايا گون آيان گوشت: «بيايٽ، مني رَندگيريا بڪنيت و من شمارا انچُش ڪنان ڪه ماھيگ گرگئے بدلا، مردماني دلا شڪار بڪنيت.»ⁱ ²⁰ آيان ھما دمانا وتي دام يله دات و آييئے ھمراه بوتنت. ²¹ وھدے ڪَئے دِئما شت، دگه دو برات، آڪوب و يوھَنآيي ديستنت ڪه زَئديئے چُڪُ اتنت. بوجيگئے اُتھا گون وتي پت زَئديا نِشتنگاتنت و وتي ماھوَران سَراچگ و شَرُ ڪنگا اتنت. ايسايا آ لوئنتنت. ²² آيان ھم وتي پت گون بوجيگا يله دات و آييئے ھمراه بوتنت.

جَليلئے دَمگا، ايسائے ھزمتڪاري

(مَڪاس 1:35–39؛ لوڪا 4:42–44)

²³ ايسايا سڄھين جَليلآ تَر و گردَ ڪرت. آياا ڪنيسھاني^k تها مردم درس و سَبڪ دات، هُدائے بادشاھيئے مستاگآ^l رسينت و مردم ڇه ناچوڙي و ناڏراهيان جوڙ و ڏراَ ڪرتنت. ²⁴ سڄھين سوربِھا آييئے نام و تفوار پُرشٽ و مردمان هر ڏئولين ناچوڙ و ناڏراه، چَئِي،

ھمتئواري پَسَئو دات و گوشت: «سَلبيي ڪَشْ!»²³ پيلاتوسا جُست ڪرت: «ڇيا بارين؟ مٿياري ڇي اِنٽ؟» بله آيان گيشتر ڪوڪار ڪرت و گوشتش: «سَلبيي ڪَشْ!»

²⁴ وھدے پيلاتوسا ديست ڪه ھج ڪارے ڪرت نڪنت و مردم شوَرش ڪنگا اَنٽ، گَرا آياا آپ زرت، مُجَيئے دِئما وتي دست ششتنت و گوشتي: «من ڇه اے مردئے ھونا بيمٿيار اَن، شما بزانيت و شمئے ڪار.»²⁵ سڄھين مردمان گوشت: «اشيئے ھزن مئيگ و مئے چُڪاني گردنا بيبٽ.»²⁶ گَرا پيلاتوسا په آيانيگي، باراباس آزات ڪرت و ايسا شَلَڪ جناپنت و داتي ڪه آياا سَلبيئے سرا بدرنجنت.

ايسائے سرا ڪلاگ و ريشڪند

(مَڪاس 15:16–20؛ يوهَنا 19:2–3)

²⁷ واليئے سپاھيگان ايسا واليئے ڪوٺ و ماڙيئے پيشجاھا برت و سپاھيگاني سڄھين لشڪر آييئے ڇپَ و ڇاگردا مُجُ ڪرت.

²⁸ آيان، ايسائے گورئے گُڊ ڪَشْتنت و بادشاھاني پِشمين سَھرچڪين ڪباھے گورآ دات، ²⁹ ڇه ڏَنگر و کُئشگان تاجے جوڙنٽت و آييئے سرا اير ڪرت، لَئے راستين دستا دات و په ڪلاگ و ريشڪند، آييئے دِئما ڪوَنڌان ڪپنتت و گوشتش: «دُروڊ و دُزھبات، او يھودياني بادشاہ!»³⁰ آييئے دِئما تَھش ڪرت و ھما لُئِش سرا جت. ³¹ وھدے ڪلاگ و ملنڏِش ھلَپنت، گورئے ڪباھش ڪَشَت و آييئے چندئے گُڏش پدا گورا داتنت. رندا دِئم په سَليب ڪَشْگا برتش.

ايسا و سَليب

(مَڪاس 15:21–32؛ لوڪا 23:26–43؛ يوهَنا 19:17–27)

³² وھدے رتوگا لگَنتت، شَمون نامين مردے ديستِش ڪه ڪرينيئے شھرئے مردمے اَت. سپاھيگان آ په بيبگار گپت ڪه ايسائے سَليبا بَدآ بڪنت. ³³ وھدے «جُلجُتا» بزان ھما «ڪامپُول» نامين جاگھا رَسنتت ³⁴ اوڏا ايسائش مُرَ مان رتڪيگن شراب دات، بله آياا چَشگا رَند نئوارت. ³⁵ نون سَلبيئے سرا دُرتڪش، پُچُ و پوَشاڪِش وتمانوتا بھر ڪرتنت و آياني سرا پال^z جتِش ڪه بارين ڪتيا برسنت. ³⁶ رندا ھمؤدا نشتنت و آييئے نگھپاني اِش ڪرت. ³⁷ ايسائے سربرا، سَلبيئے دارئے سرا، مٿيارنامگے دُرتڪِش ڪه آييئے سرا نِشتگآت: «اے يھودياني بادشاہ، ايسا اِنٽ.»

³⁸ ايسائے ھمراهيا دو ياگي و دُڙش ھم سَلبيئے سرا دُرتڪ، يڪَے راستين و دومي ڇپَين نيمگا. ³⁹ رھگوزان دڙمان دٿيان، وتي سر چَنڊَنٽت و ⁴⁰ گوشتِش: «او مزنين پرستشگاھئے ڪرؤچؤڪ ڪه گوشتگت: «سئے روچا پدا آياا اڏُ ڪنان». اگن تتو هُڏائے چُڪُ ائے، گَرا ڇه سَليبا اير آ و وتا برَڪَين.»⁴¹ ھمے ڏئولا مزنين ديني پيشوا، شَرِيتئے زانوگر و ڪئومئے ڪماش ھم آييئے سرا ريشڪند و مَسڪرا ڪنگا اتنت. ⁴² گوشتِش: «آ دگه مردمي رَڪينٽنت، بله وتا رَڪينٽ نڪنت، اے وَہ اسرائيلئے بادشاہ اِنٽ، اگن نون ڇه سَليبا اير بڪپيت، ما آييئے سرا باورَ ڪنين. ⁴³ اوڙست و اُميتي په هُدا بستگ، اگن هُدايا دؤست اِنٽ، برَڪَيتي، ڇيا ڪه گوشتگآتي: «من هُڏائے چُڪُ اَن.»»⁴⁴ ھمے پِئِما ايسائے ھمراهيا سَليب ڪَشْتڪين ياگي ھم آياا بَد و رَد گوَشگا اتنت.

^[1] 13:4 مَزن گورم، بزان درياڇه

^[2] 16:4 ايشيا نييئے ڪتاب 9:1–2

^[3] 18:4 لمب، بزان دامن، ڪِرَ

^[4] 19:4 دلئے شڪار ڪنگئے مڪسد مردمان هُدائے راها آرگ اِنٽ

^[5] 21:4 بوجيگ، بزान لانچ، يڪدار، ڪشتي

^[6] 23:4 ڪنيسه، بزान يھودياني پرستشگاه

^[7] 23:4 مستاگ، بزान وشين ھال، بشارت

^[8] 35:27 پال، بزान لاٿري، بئے و شرتبندی

سرؤکانی شعور

(مَرکاس 1:15؛ لوکا 1:23-2؛ یوہنا 18:28-32)

¹ سباہا ماہلہ، سَجھین مزین دینی پیشوا و کومئے کماش ایسائے کوشا ہمشور بوتنت۔ ² ایسائش بست، گِزان کرت و رومی والی پیلاتوسئے دستا دات۔

27

یہودائے و تکشی

(کاسیدانی کار 18:1-19)

³ وهدے ایسائے گرائنوک یہودایا دیست کہ ایسائش مٹیاریگ کرت، چہ وتی کرتگین کارا پشومان بوت و سیین نگرہین کُرشی برت و مزین دینی پیشوا و کومئے کماشانا واپس دانتت۔ ⁴ گوشتی: «من سک مٹیاریگ آن کہ یک بیگناہین مردے پہ کوشارینگا گرائنتگ.» بلہ آیان پَسَو دات: «ما چؤن کنین، تئو برائے و تیی کار.» ⁵ گُزا یہودایا ہما زَر مزین پرستشگاہا دتور دانتت و شت، وتا گُلؤپ کرت و کُشتی۔ ⁶ مزین دینی پیشویان زَر زرتنت و گوشتش: «اے پلیتین⁴ زَر آنت، پرستشگاہے ہزانگا اِشانی اِیر کنگ نارثوا اِنت.» ⁷ پمیشکا شعور و سلاہا زند، چہ آ زَران کُمارئے^۷ دُگارش بہا گپت کہ پہ ڈرامدان کبرستانے بکننتی۔ ⁸ تان رُچ مرؤچیکا آ دُگارے نام «ہوئے دُگار» اِنت۔ ⁹ پمیشکا چُش بوت تان ہما چیز کہ اِرمیا نییے زبانا پیشگوی کنگ بوتگ، راست و پَدَر بییت: من سیین نگرہین کُرش زرتنت کہ اے زَر بنی اِسرائیلے چُکان آییے کیمت بستگات و ¹⁰ چہ اے زَران کُمارے دُگازن بہا گپت، انچُش کہ ہداوندا منا پرمان کرتگات۔^w

ایسا پیلاتوسئے دینما

(مَرکاس 2:15-5؛ لوکا 3:23-5؛ یوہنا 18:33-38)

¹¹ نون ایسا والیے دینما اوشتارینگ بوت و والیا چہ آییَا جُست کرت: «تئو یہودیانی بادشاہ ائے؟» ایسایا پَسَو دات: «تئو وت گوشتگا ائے.» ¹² مزین دینی پیشوا و کومئے کماش ایسایا پَد و بُہتام جنگا اتنت، بلہ آییَا ہچ پَسَو ندات۔ ¹³ پیلاتوسا گوشت: «تئو نہ اِشکنگا ائے کہ اے ترا چینچُک پَد و بُہتام جنگا آنت؟» ¹⁴ بلہ ایسایا آییَا ہچ بُہتامے پَسَو ہم ندات و والی سک ہئیران مَنت۔

¹⁵ والیا ہر سال اییدئے وهدا، چہ یہودی بندیگان یکے، ہما کہ مردمان بلوئتین، آزات کرت۔ ¹⁶ آ وهدا یک نامدارین بندیگے جینلا ات کہ نامی باراباس ات۔ ¹⁷ نون کہ مردم مُج اتنت، پیلاتوسا چہ آیان جُست کرت: «شما چے لوئیت؟ من کثیا آزات بکان؟ باراباسا، یا ایسایا کہ مسیہ ہم گوشتنی؟» ¹⁸ آییَا زانتگات کہ ایسائش پہ ہَسَد و کُنت آییے دستا داتگ۔ پمیشکا چُش گوشتی۔ ¹⁹ وهدے پیلاتوسا ہکدیوانا نشتگات، آییے جَنا اے کُلنو راہ دات کہ: «گون اے بیگناہ و نیکیں مردا ہچ مکن، چیا کہ دوشی من ایشیے بارثوا سکین پریشانین واپے دیستگ.» ²⁰ بلہ مزین دینی پیشوا و کومئے کماشان مردمانی مُچی سک شوَرینت^x و آشپینت^y کہ ایسائے مَرک و باراباسے آزاتیا بلوئنت۔ ²¹ والیا جُست کرت: «چے لوئیت، چہ اے دوتیان کجامیا پہ شما آزات بکان؟» آیان گوشت: «باراباسا.» ²² پیلاتوسا چہ آیان جُست کرت: «گُزا گون ایسایا کہ مسیہ ہم گوشتنی، چے بکان؟» آیان پہ

¹⁴6:27 اسلیگین یونانی نیشناتک گوشت: «ہونگین زر»۔

¹⁷7:27 کُمار، بران ہما کہ کُتب و کوزنگ اڈ کنت۔

¹⁹10:27 زکریا نییے کتاب، بھر 11، بند 12 و زند، اِرمیا نییے کتاب، بھر 32، بند 6 و زند۔

²⁰20:27 شوَرینتگ، بران یاد کنگ، تھریک کنگ۔

²²20:27 آشپینتگ، بران یاد کنگ، تھریک کنگ۔

مَرگبئے ناڈراہ،^m لَنگ و مُندُ ایسائے کِزا آورتنت و آییَا ڈراہ کرتنت۔ ²⁵ جلیل، دِکاپولیس، اورشلیم، یہودیہ و اُزُدئے کتورے آ دستے ہند و دَمگانی بازین مردمے آتک و ایسائے ہمراہ بوت۔

بہتاوری

(لوکا 6:20-23)

¹ مردمانی مزینن مُجیے گندگا رند، ایسا کوہیے سرا سر کپت۔ وهدے بُرژگا نشت، مرید ہم آییے کِزا آتکنت۔ ² گُزا اے ڈُولا آییَا تالیم دئیگا لگت:

³ «بہتاور آنت ہما کہ آییَا روہ وار و بَرگ اِنت، چیا کہ آسمانی بادشاہی ہمایانینگ اِنت۔

⁴ «بہتاور آنت ہما کہ گمبگ و پُرسیگ آنت، چیا کہ آیان تسلَا و دِلبَدی^m رَسیت۔

⁵ «بہتاور آنت ہما کہ نرمدل و مہربان آنت، چیا کہ زمبئے میراس برؤک ہما بنت۔

⁶ «بہتاور آنت ہما کہ ہَک و اِنساپے شدید و تُئیگ آنت، چیا کہ آ سیرِ بنت۔

⁷ «بہتاور آنت ہما کہ پہ دگران رَہم کنت، چیا کہ آییَا سرا ہم رَہم کنگ بیت۔

⁸ «بہتاور آنت ہما کہ دلش پاک و ساپ اِنت، چیا کہ آ ہدایا گندنت۔

⁹ «بہتاور آنت ہما کہ سُہل و اِمنی کارنت، چیا کہ آ ہدائے چُک نامینگ بنت۔

¹⁰ «بہتاور آنت ہما کہ پہ ہدائے راہئے گِزگا بُہتام^o جنگ و آزار دئیگ بنت، چیا کہ آسمانی بادشاہی ہمایانینگ اِنت۔

¹¹ «بہتاور اِنت شما کہ پہ منبگی مردم شمارا دُزماَن دئبت و آزار رَسینت، شمے پُشتا درؤگ بندنت و بد گوشت۔ ¹² گل و

وَشدل بییت و شادہی بکنیت، چیا کہ آسمانا شمے مَز سک باز اِنت۔ پینسرِیگین نبیانی سرا ہم اے ڈولین آزارش رَسینتگ۔

واد و رُزن

¹³ «شما جہائے واد اِنت، بلہ اگن وادئے تام برئوت، گُزا چؤن پدا وادؤک بوت کنت؟ آبیڈ چہ^p دور ریچگ و مردمانی پادمالیا نون دگہ ہچ کارا نیثیت۔

¹⁴ «شما جہائے نور و رُزن اِنت، شہرے کہ کوہیے سرا اِنت، چیر و آندیڈ بوت نکنت۔ ¹⁵ ہچکس رُکین چراگا تگارئے^q چیرا اِیر نکنت، چراگجائے سرا اِیری کنت تان آییے رُزناپی پہ لوگے سَجھین مردمان برسیت۔ ¹⁶ ہمے ڈُولا شمے رُزن، مردمانی دینما شہم بدنت تان شمے نیکین کاران بگندنت و شمے آسمانی پتا ستا بدئینت و بساژایت^t۔

شَریتے سرجمی

¹⁷ «گُمان مکنبت کہ من پہ ثورات و نبیانی ہیرانی کار نبدگ و ناکار کنگا آتکگان۔ من پہ آییَا کار نبدگ و ناکار کنگا نئیاتکگان، پہ آییَا سرجم کنگا آتکگان۔ ¹⁸ شمارا راستین گُوشان، زمین و آسمائے گار و بیران بئیگا پینسر، شَریتے یک آب^s و

^m24:4 مَرگُ اِنچین ناڈراہے کہ مردما بیہوش و کپ و گُج کنت۔ اُری و پارسیا «صرع»۔

ⁿ4:5 دِلبَدی، بران تسلَا، اُمیتواری۔

^o10:5 بُہتام، بران ملامت، تُہمت۔

^p13:5 آبیڈ چہ، بران گبیر چہ۔

^q15:5 تگار، بران مزینن جُھلین درپ، ہیران، لگن۔

^r16:5 ساژایگ، بران ستا کنگ۔

^s18:5 آب، بران ہرپ، اَنگریزی: alphabet. the in letter

پٿرُسے اِنڪارے پيشگوِي

(مَرڪاس 14:27–31؛ لوكا 22:31–34؛ يوهَنا 13:36–38)

31گُزا ايسايا گُون مريدان گوشت: «شما سَجھين، همے انشِپي نَگَل ورِيت و منا يلَهَ کَنيت، چيا که نبيسگ بوتگ: من شپانکا جنان و رمگئے پس شينگ و شانگ بنت .m 32بله زندگ بئِیگ و جاه جنگا رَند، چه شما پيتسر جَلِیلا رثوان.» 33گُزا پٿرُسا درَاينت: «اگن سَجھين نَگَل بَوَرنَت و ترا يله بدئِيت، من هچبر نَگَل نغُوران.» 34 ايسايا گوشت: «ترا راستينَ گوشان، همے انشِپي چه کرؤس بانگا پييسر، مني پِچَاه آرگا سئے رندا اِنڪارَ کئنه و نمَئْے.» 35بله پٿرُسا گوشت: «اگن گُون تئو مني سر هم برئوت، چه تئبي پِچارَا هچبَر نِبحان.» اے دگه سَجھين مريدان هم اِنچُش گوشت.

ايسائے دُوا

(مَرڪاس 14:32–42؛ لوكا 22:39–46)

36رَندا ايسا گُون وتي مريدان چتسيماني نامين جاگھِنا شت و گُون آيان گوشتي: «هميدا بدارِيت، من کئے ديمترا رثوان و دُوا کنان.» 37زَيدئِے دوين چُک و پٿرُسي وتي همراه کرتنت. اَناکت يک مزَين اندوَه و بيتناهيرے n آبيئے جسم و جانا نِشت. 38گُون آيان گوشتي: «سک پريشان آن، گَم و اَندَوَهان منا مَرکِیگ کرتگ، شما اِدا بدارِيت، مئوسيت و مني همراهيا آگاه و هُزار بيت.» 39رَندا کَمَے ديمترا شت، دِئِم په چِبر کِپت و دُوا کنانا گوشتي: «او مني پت! اگن بوٽ کنت، چه من اے سگَياني جام و پيالها بَنگَلين، بله آ دُولا نه که مَن لُوتان، هما دُولا که تئو لوئْئے.»

40وهدے پر تَرَت و وتي مريداني کِزا اَتک، دِیستی که آ واب اَنَت. گُون پٿرُسا گوشتي: «نبوت يک ساهتے هم گُون من آگاه بمانيت؟ 41هُزار بيت و دُوا کَنيت تانکه آزمایش و چکاسا مکييت. روه، تتيار و مُرادِیگ اِنت، بله جسم نِزُور و ناتوان.» 42دومي برا په دُوا کنگا شت و دُوابي کرت: «او مني پت! اگن اے پيالها بے نَوشگا چه من نَگَلينگ نبيت، گُزا هرچے که تئبي رزا اِنت هما دُولا ببیت.» 43وهدے پر تَرَت، دِیستی پدا واب اَنَت. آياني چَم رُھيزگ^o و وايينگ اتنت. 44لهي دانتت و سئيمي رندا پدا په دُوا کنگا شت و هما دُوابي کرت. 45گُزا مريداني کِزا پر تَرَت و گوشتي: «اَنگت هم وپتگ و آرام کنگا اِيت؟ نون آ وهد و ساهت نَزِیک اِنت که انسانئے چُک دُرُوَهگ و گنهکاراني دستا دئيگ بيت. 46پاد اِيت برئوين. آ که منا دُرُوَھيت، پينداک اِنت.»

ايسائے دَزگير کنگ

(مَرڪاس 14:43–50؛ لوكا 22:47–53؛ يوهَنا 18:3–12)

47 ايسا اَنگت هبرا اَت که چه دوازدهين مريدان يکے، بزान يهُودا، اَتک و رَسَت. آييا مزَين رُمبے همراه اَت که زَهم و لَئِش گُون اَت. اے رُمب، چه مزَين دِيني پيشوا و کئومئے کماشاني نيمگا راه دئِیگ بوتگ اَت. 48 ايسائے دروَهوکاP آيانا اے نشاني دانگ اَت: «هماييا که مَن چُگان، ايسا هما اِنت. آييا دَزگير کَنيت.» 49 گُزا يهُودا تچکاتچک ايسائے کِزا اَتک و گوشتي: «او استاد! دُرود و دُرهبات!» رندا ايسايي چُکَت. 50 ايسايا گوشت، «او همبل! په هما کارا که اَتکگئے، بکئي.» گُزا دِیما اَتکنت، ايسا اِش گپت و دَزگير کرت. 51هما دامانا، ايسائے همراهان يکُئا وتي زَهم کَشَت و مسترين دِيني پيشوائے نئوکرئے گوשי سِست. 52 ايسايا

پاداني چِئْرے پدگ و چارچويه اِنت، نه په اورُشليما چيا که (مزَين بادشاهئے) شهر اِنت. 36په وتي سرا هم سئوگند مغُور، چيا که سرئے موداني يک ثالِيا سياه و اِسپِيت کرَت نکئے. 37پميشکا اَزدا که (هئو) گوشگي اِنت، بگوشيت (هئو) و اَوَدا که (ائَه) گوشگي اِنت، بگوشيت (ائَه). چه اِشيا گيشتر شيتائے کار اِنت.

بيئرگيري

38«شما اِشکنتگ که گوشگ بوتگ: (په چَمَا چَم و په دَنتانا دَنتان.» z. 39بله من شمارا گوشان، زَدکارين مردماني کاراني دِیما مه اَوَشتيت، اگن کَسِيا تئبي راستين گُبا^a شَهَماتے جت، دوميا هم آبيئے نيمگا بترَين. 40اگن کَسے په تئبي جامگئے کَشگا ترا هکديوانا ببارت، وتي کباها^b هم آييا بدئے. 41اگن کَسے ترا په زُور و بيگاري هزار گامئے^c پَند جنگ پرماييت، دو هزار گام آبيئے همراهيا برئو. 42کَسے که چه تئو لُوثيت، آييا بدئے و اگن يکے وام لُوثيت، چک و پَد مِبئے.

مَسِيهِي مِهَر

(لوكا 6:27–36)

43«شما اِشکنتگ که گوشگ بوتگ: (گُون وتي همसाهاگا مِهَر بکن^d و گُون وتي دژمنا نِپرت). 44بله من شمارا گوشان، گُون وتي دژمنا مِهَر بکنيت و په همايان که شمارا اَرارَ دثِيت نِکِين دُوا بلوُثيت، 45تان وتي آسماني پتئے چُک ببيت، چيا که آ وتي رَوَچا په نيک و بَدان دُرِيشينيت^e و وتي هئورا په پهريزکار و رَدکارانَ گوارِينيت. 46اگن تهنَا گُون هما مردمان مِهَر کَنيت که گُون شما مِهَر کنتت، گُزا شمارا چَوَين مَرُے رسيت؟ سُنْگي^f و مالياتگير^g همے دُولا نکنتت؛ 47اگن اِنوکا وتي براتان دُرود و دُرهبات^h بگوشيت، گُزا چه دگران شَمَے شرتری چي اِنت؟ زانا، آ هُداناباورين درکئوم هم اِنچُش نکنتت؟ 48پميشکا شما بايد تمان و بے ائيب ببيت، اِنچُش که شَمَے آسماني پت وتي جاها تمان و بے ائيب اِنت.

دَلِستکين هئيرات

1«هُزار بيت! وتي نِکِين کاران په مردماني پيش دارگا مکَنيت، چيا که اے دُولا شمارا چه آسماني پتئے نيمگا هچ مَرُے نرسيت. 2وهدے چِزے هئيرات کئئے، گُزا جار مجن و دَندُور مکن. دورو و دوپوستين مردم، کَنيسه و کوچه و دَمکاني تها اے دُولا کنتت تانکه مردم آيان ستا بکننت و بساژاينت. شمارا راستينَ گوشان، مَرُے که آيان رَسگي اَت، رَسِتش. 3وهدے هئيراتے چه راستين دستا دئِیئے، چِپَين دست سهيگ ميبت، 4تانکه تئبي داتگين هئيرات سرپوش و چيرانَدري ببيت. گُزا تئبي آسماني پت، که چيرِئانَ گِنديت، تئبي مَرُا دنت.

^{5z}:38 دَرگوز 21:24.

^a:39 گُبَ، بزान گُونگ.

^b:40 کباہ، بزَان چَہ.

^c:41 اَسليگين يوناني نيشتاکَن گوшит: «ميلين»، بزَان کِساس يک و نيم کيلوميتر.

^d:43 لاويان 19:18.

^e:45 دُرِيشينگ، بزَان شَهَم دئِیگ، رُژنا کنگ، جلشکينگ.

^f:46 سَنگ، بزَان ماليات، ئيکس.

^g:46 بني اِسراييليان، سُنْگي و مالياتگيرين مردم نادؤست اتنت، چيا که آ رومئے هکومتئے کارنده اتنت و بازئنيا په وتي نپ و سوتَا چه مردمان گيشين سَنگ و باخ گپت.

^h:47 دُرود و دُرهبات، بزَان سلام و اَلِيک.

^[1] 31:26 زکريا نبیے کتاب، بھر 13، بند 7

^[2] 37:26 بيتناھیری، بزآن بے آرامی، بیکراری

^[3] 43:26 رُھیزگ، بزآن وَا پَرُ.

^[4] 48:26 دروَهوک، بزآن هما که وتي همراها رَ دنت و بها کنت

دُوا

(لوقا 11:4–2)

⁵ «وهدے دُوا کنڀت، گڙا دورو و دوپُوستين مردمانی دُٿولا مکنڀت، چيا که آيان کنيسهانی تها و چارراهانی سرا اُڙشتگ و دُوا کنگ دَوسَٽ بيت، تانکه مردم آيان بگدنت. شمارا راستينَ گُوشان، مُڙے که آيان رَسگی اَت، رَسَٽيش. ⁶ بله هروهد دُوا کنٺے، وتی لوگا برئو، لوگڻے دپا ببند و چه وتی آسمانی پتا، که چه چَمَان چير و اَندِٻم اِنٺ، دُوا بلوٺ، گڙا تئبي پت، که چيرِنانَ گِنديت، تئبي مُڙا دنت. ⁷ وهدے دُوا کنڀت، گڙا درکنومين مردمانی دُٿولا مُپٺ و ناهودگين هيران لبس و پلَيسُ اُ مکنڀت، آ هٿيال کنٺ که چه لبس و پلَيسا آيانی دُوا گوش دارگ بيت. ⁸ آيانی پٿيما ميٻت، چيا که شمئے آسمانی پت چه لوٺگا پيسر وٺ زانت که شمارا چه گَرز اِنٺ. ⁹ «شما اے دُٿولا دُوا بلوٺيٻت:

«او مٺے پت، که بُرزين آسمانا اٿے!

تئبي نام شريدار بات.

¹⁰ تئبي بادشاهی بيایات.

تئبي واهگ و اراده زمينٺے سرا هم هما دُٿولا سرجم بات که آسمانا سرجم بيت.

¹¹ مٺے مرُچيگين رزک و رُوزيگا مرُچی مارا بدٺے.

¹² مٺے گناه و رديان بَکَش، انچُش که ما وتی سڄھين دٺينکار بَکشنگ اَنٺ.

¹³ مارا آزمايش و چکاسا دٺور مدٺے و چه شٺيتانا اُ بَرکِين. ^k

¹⁴ «چيا که اگن شما مردمانی گناه و مٺياران بَکشيت و سر بگُوزيت، گڙا شمئے آسمانی پت شمئے گناه و مٺياران هم بکشيت و سر گُوزيت، ¹⁵ بله اگن شما مردمانی گناه و مٺياران مِکشيت و سر مگُوزيت، گڙا شمئے آسمانی پت هم شمئے گناه و مٺياران نِکشيت و سر نگُوزيت.

رُچڳ

¹⁶ «وهدے رُچڳ بيت، دورو و دوپُوستين مردمانی دُٿولا وتی ديما تابان و گمناک مکنڀت. آ وتی روا گيٺِرِننت و مونجا کنٺ تان مردم بزانت رُچڳ اَنٺ. شمارا راستينَ گُوشان، مُڙے که آيان رَسگی اَت، رَسَٽيش. ¹⁷ بله وهدے رُچڳ بٺے، گڙا وتی دِٻم و روا بشوُد و سرا چرپ کن، ¹⁸ تانکه مردم مزانت تتو رُچڳ اٿے، تھنا تئبي آسمانی پت که چير اَنديٻم اِنٺ، هما بزانت. آ وهدی تئبي آسمانی پت که چير اَندری گنديت تئبي مُڙا دنت.

آيُکين جهانٺے توشگ

¹⁹ «اے جھانا په وت مال و مَدِي ا مُچُ مکنڀت، که ادا آيان وَرُوک و رَمِيَز^m وارت و زَنگ گيٻت و دُزَش پُلنت و برنت. ²⁰ په وت آسمانا گنج و هزانگ اُبار بکنڀت که اوڍا نه آيان وَرُوک و رَمِيَز وارت، نه زنگ گيٻت و نه دُزُ پُلنت و برنت. ²¹ تئبي دل هما جاها رٺوت که مال هموڍا اِنٺ.

¹7: آينس و پلَيس، بزآن بازين تکرار.

²13: پا: «چه شِڙا.»

³13: لهٺين ذرنيشتا اٽڪڳ: «چيا که اُبدمانين بادشاهی و واک و زور و شان و شوکت تئبيگ اَنٺ. آمين. انچُش بات.»

⁴19: مَدِي، بزآن گنج و هستی.

⁵19: وَرُوک و رميَز، بزآن گونڊين کرم و لوکُ که دار و پُچُ وارت.

منی کبر کنگڻے تٺياريا، منا اتری پَر مُشتگ. ¹³ شمارا راستينَ گُوشان، سڄھين دنياپا، هر کُنڊے که منی وِشَين مستاک جار جَنگ بيت، اے جنين و اِشِيے کار هم يات کنگ بيت.»

يَهُودا وهد و مَوهِيے شَوَهازا اِنٺ

(مَرَکاس 14:10–11؛ لوقا 22:3–6)

¹⁴ زندا چه دوازهين مريدان يکے، که نامی يهُودا اِشکربوتی اَت، مزنين دینی پيشوايانی کِڙا شت و ¹⁵ گوشتی: «اگن من ايسايا شمئے دستا بدٺيان، شما منا چه دٺيٻت؟» آيان سی نُگرهين کُرش اُ حساب کرت و آيٺے دستا دات. ¹⁶ چه هما وهدا و زَند، يهُودا په ايسائے آيانی دستا دٺيگا گُوم و گيگين وهد و مَوهِيے شَوَهازا اَت.

سَرگُوزے اييدٺے تٺياری

(مَرَکاس 14:12–21؛ لوقا 7:22–14؛ يوهٺا 13:21–30)

¹⁷ بيٺُميرينَ نانٺے اييدٺے k اٺولي رُچا، مريدان چه ايسايا جُست کرت: «چه لوٺے، سَرگُوزے اييدٺے شامٺے تٺياريا کجا بکنين که تتو بَورٺے؟» ¹⁸ آييا پَسٺو دات: «شھرا برئوت و پلان مردما بگُوشيت که: «استاد گُوشيت، منی وهد نَڙيک اِنٺ، منی دلَ لوٺيت گون وتی مريدان سَرگُوزے شاما تئبي لوگا بَوران.»» ¹⁹ گڙا مريدان ايسائے گُوشگڻے سرا سَرگُوزے شام تٺيار کرت. ²⁰ بيگاه که بوت، ايسا گون وتی دوازهين مريدان پَرزَوَنگڻے سرا نَشَتگ اَت. ²¹ ورگڻے وهدا آييا گون مريدان گوشت: «باور کنڀت، چه شما يکے منا درُوهيت و دڙمنانی دستا دنت.» ²² مرید باز پَرِشَان و دلٽپر که بوتنت و باريگ باريگا چه آييا جُست کنگا لگنتت: «او هُداوند! من وه نه اَن، نه؟» ²³ آييا پَسٺو تَرِنٺت: «آ که اَنون گون من همکاسگ بوت، هما منا دَرُوهيت.» ²⁴ هما دُٿولا که نييسگ بوتگ، انسانٺے چُک چه اے دنياپا رٺوگی اِنٺ، بله بڙن و اِپسوز په همایيا که انسانٺے چُکا دَرُوهيت. په آييا شرتر اَت که هچبر چه ماتا پيدا مَبوتين. ²⁵ گڙا يهُودايا، هما که ايسايی دَرُوهگی اَت، گوشت: «او استاد! من وه نه اَن، نه؟» ايسايا پَسٺو دات: «تتو وت گوشت.»

کُدِي شام

(مَرَکاس 14:22–26؛ لوقا 15:22–20؛ کَرٺيانی اٺولي کاگد 11:23–25)

²⁶ وهدے شام ورگا اتنت ايسايا نگنے زرت، هُدانٺے شگری گپت، چُنڊ چُنڊ کرت و مريدانا داتی. گوشتی: «بزوريت و بَورِٺت، اے منی جسم اِنٺ.» ²⁷ پدا جامے زرتی، هُدانٺے شگری گپت، مريدانا دات و گوشتی: «شما سڄھين چه اِشيا بنُوشيت. ²⁸ اے منی اُهد و کَرارٺے هون اِنٺ، که په بازينٺے گناهانی بکشگا ريچڳ بيت. ²⁹ من شمارا گُوشان، نون دگه برے انگورٺے دهل و سَمَرا نَنُوشان، هما رُچا پدا نَوشانی که وتی پٺے بادشاهيا، گون شما هَوزَر بان.» ³⁰ هُدانٺے سِٻت و سَنايا¹ زَند، دِٻم په زٺيتوتٺے کوها راه گپتت.

¹26: 15: اَسليگين يونانی نبشٺانگ گُوشيت: «سی آرگوريا». کُرش بلوچانی کوھنين زَر اِنٺ.

²26: 17: بيٺُميرينَ نانٺے اييد، سَرگُوزے اييدا زَند هيٺ رُچٺے تها گِرگ بيت.

³26: 30: بزآن زيور 115–118.

انسانئے چُکَّئے دادرسی

³¹ «وہدے انسانئے چُکَّ گون وتی مزینن شان و مزاہا پریشتگانی ہماہیا کئیت، گُرا وتی پرشوکتینن تھتئے سرا نندیت. ³² آ وھدا سَجھین کٹومانی مردم آرگ و آییئے دینما مُچ کنگ بنت و آ، آیان انچُش گیشینیت و دو بہر کنت کہ شوانگ وتی بُران چہ میتشان چتا کنت. ³³ میتشان وتی راستینن نیمگا کنت و بُران چَپینن نیمگا. ³⁴ گُرا بادشاہ گون آیان کہ راستینن نیمگا آنت، گوشت: «او بہتاوران کہ شمارا چہ منی پتا برکت رستگ! بیایت، اے بادشاہیا وتی میراس کئیت، کہ چہ دنیائے بُنگیجا پہ شما تئیار کنگ بوتگ. ³⁵ چیا کہ وھدے من شدیگ اتان، شما منا ورگ دات. تُئیگ اتان، منا آپو دات. در پہ در اتان، منا وتی لوگا جاگھو دات. ³⁶ جاندر اتان، منا پوُشاکو دات. ناڈراہ اتان، منی ہالپُرسی او کرت. بندیدگ اتان، منی گندگا آتکیت. ³⁷ گُرا ہما پھریزکارین مردم چہ بادشاہا جُست کنت: «او واجہ! ما کدی ترا شدیدگ دیستگ و ورگ داتگ، تُئیگ دیستگ و آپ داتگ. ³⁸ ما کدی ترا در پہ در دیستگ و وتی لوگان جاگہ داتگ، کدی ترا جاندر دیستگ و پوُشاک گُورا داتگ، ³⁹ کدی ترا ناڈراہ یا بندیدگ دیستگ و تئیی گندگا آتکگین؟» ⁴⁰ بادشاہ پَسَمُو دنت: «باور کئیت، وھدے شما گون منی یک کستر کسترین براتیا اے پئیمین کار کرتگ، گُرا آلم بز ان گون منو ہم کرتگ.»

⁴¹ «زندا گون ہمایان کہ چَپینن نیمگا آنت، گوشت: «او شوُمان! چہ منی دینما دور بیت و ہما جمبورین آسئے نیمگا برئوت کہ ہجیر نمریت و پہ شئیتان و آییئے ہماہان! اڈ کنگ بوتگ. ⁴² چیا کہ وھدے من شدیدگ اتان شما منا ورگ نداد، تُئیگ اتان آپو نداد. ⁴³ در پہ در اتان لوگا نبرت، جاندر اتان پوُشاک گُورا نداد، ناڈراہ یا بندیدگ اتان و منو ہالپُرسی نکرت. ⁴⁴ گُرا آ ہم جُست کنت: «او واجہ! ما کدی ترا شدیگ، تُئیگ، در پہ در، جاندر، ناڈراہ یا بندیدگ دیستگ و تئیی ہزمت نکرتگ؟» ⁴⁵ گُرا بادشاہ آیان اے ڈئولا پَسَمُو دنت: «باور کئیت، وھدے شما گون منی ہچ کستریننیا اے ڈئولین کار نکرتگ، گُرا آلم بز ان گون منو ہم نکرتگ.» ⁴⁶ پمیشکا اے مردم دیہ پہ ابدمانین سزایا رئونت، بلہ پھریزکارین مردمان نمیرائینن زند رسیت.»

ایسائے کُشگئے پندَل و سازش

(مَکاس 1:14–2؛ لوکا 22:2–1؛ یوہنا 11:45–53)

26 ¹ وھدے ایسایا اے ہیر ہلاس کرتنت، گون وتی مریدان گوشتی: ² «شما وش زانیت کہ دو رچا زند سرگوزئے اییدآ بیت و انسانئے چُکَّ پہ سلیب کُشگا گرائنگ بیت.» ³ ہمے وھدا، مزینن دینی پیشوا و کٹومئے کماشان، مسترین دینی پیشوا کیاپائے ماژیا دیوان کرت و ⁴ اے پندَل جوڑینت کہ ایسایا پہ یک رپک و ہنرے بگرائننت و بکوشاریننت. ⁵ بلہ گوشتش: «اییدئے روچان نہ، چُش مہیت کہ مردم آشوپ بکننت.»

جنینے ایسایا اتر مُشیت

(مَکاس 3:14–9؛ یوہنا 11:8–1)

⁶ وھدے ایسا بئیت آنیایا ہما شمونئے لوگا آت کہ چہ جُمائے ناڈراہیا ڈراہ بوتگ آت، ⁷ یک جنینے گون سنگ مَرَمَینن اتر دانیا کہ گران بہاین اتری مان آت ایسائے گُورا آتک. ایسا پرزؤنگے سرا نشتگ آت و ہمؤدا ایسائے سری اتر پر مُشت. ⁸ گون اے کارئے گندگا، ایسائے مرید دلا نئوش بوتنت کہ: «چیا اے اتر زئوال کنگ بوت؟ ⁹ اگن اے بہا کنگ بوتین، مزینن زرے رستگ آت و گریب و نیزگاران دئیگ بوتگ آت.» ¹⁰ ایسایا مریدانی اے نئوشی سرکچ وارت، پمیشکا گوشتی: «چیا شما اے جنینا رنجینگا ایت؟ ایشیا گون من نیکیے کرتگ. ¹¹ گریب و نیزگار مدام شمئے کُرا ہست، بلہ من ہروھد گون شما گون نہان. ¹² اے جنین پیش کپتگ و پہ

جِسَم و جائئے چراگ

(لوکا 11:34–36)

²² «چَم، جِسَم و جائئے چراگ اِنَت. اگن تئیی چَم وش و ڈراہ اِنَت، گُرا تئیی سَجھین جِسَم و جان رُوناگ بیت. ²³ بلہ اگن تئیی چَم ناچوڑ اِنَت، گُرا تئیی سَجھین جِسَم و جان تھارَ بیت. نون اگن تئیی جِسَم و جائئے رُزن وت تھارے بییت، گُرا آ تھاری چوینن مزینن تھارے بیت.»

آسودگین زند

(لوکا 12:22–31)

²⁴ «ہچکس پہ دو واجہا گُلامی کرت نکنت، یا گون یکئیا دژمنی کنت و دومیکی دؤست بیت، یا گون ائولیکا وپادارَ بیت و چہ آ دگرا بدی کئیت. شما یکوھد و یکجاہ ہُدا و زرتے گُلامیا کرت نکئیت. ²⁵ پمیشکا شمارا گوُشان کہ پہ وتی زندا پریشان و دلنپرکہ مہیت کہ: «چے بورین و چے بنوشین؟» نہ پہ وتی جِسَم و جانا کہ: «چے بیوشین؟». زند چہ وراکا و جِسَم و جان چہ پوُشاکا گیشتر نکریت؟ ²⁶ آسمائے بالی مُرگان بچارَیت، نہ کِشنت و نہ رُنت و نہ آمبارَ کئنت، بلہ آنگت شمئے آسمانی پت آیان وراک و رُوڑیگ دنت. شمئے آرزش و کیمت چہ آیان گیشتر نہانت؟ ²⁷ کئے گون پگر و ہئیلانی زؤرا وتی زندئے روچان یک ساھتے ہم گیش کرت کنت؟ ²⁸ پہ پیچ و پوُشاکا چیا پریشان ایت؟ گیابانئے گُل و پُلانی نیمگا دلگوش کئیت، چون رُست و رُدؤم کئنت. نہ زھمتے کُشنت و نہ ریسنت و گوینت، ²⁹ بلہ شمارا گوُشان کہ سُلئیمان بادشاہا گون وتی مزینن شان و شوکتا اے پُلانی ہمدروشمین پوُشاک گُورا نبوتگ. ³⁰ او کمباوران! وھدے ہُدا گیابانئے کاہان اے ڈئولا زبیا و بڑھدارَ کنت کہ مروچی ہست آنت و باندا ترونا سوچگ بنت، گُرا شمارا چہ پئیما شرترین پوُشاک دنت؟

³¹ «پمیشکا پریشان و دلنپرکہ مہیت و مگوُشیت کہ: «بارین چے بورین و چے بنوشین؟» یا: «چے بیوشین؟». ³² دنیائے سَجھین ہُداناباورین مردم اے چیزانی زندا تچنت، بلہ شمئے آسمانی پت زانت کہ شمارا اے چیز پکار آنت. ³³ چہ ہر چیزا پیسر، ہُداے بادشاہی و آییئے راستینن راھتے شوہازا ببیت، اے سَجھین وت شمارا دئیگ بنت. ³⁴ پہ باندا تئیکین روچا پریشان و پگریگ مہیت، چیا کہ باندات، وتی پگرا وت کنت. مروچیکین جنجال، پہ مروچیکا بس آنت. ⁰

ایر جنگ و ایرازگیری

(لوکا 6:41–42)

7 ¹ «دگران ایر مجنیت و ایراز مگریت، تانکہ شما ایر جنگ مہیت. ² انچُش کہ شما دگران ایر جنیت، ہمے پئیما شما ایر جنگ بیت و گون ہر کئیل و پئیمانہیا کہ بدئیت، گون ہما کئیلا شمارا دئیگ بیت. ³ چیا وتی براتئے چمئے پیلاشکا¹ گندے، بلہ وتی چمئے بُندا نگندے؟ ⁴ ترا کہ بُندے چما اِنَت، چون وتی براتا گوُشت کئے: «بل کہ تئیی چمئے پیلاشکا در کنان؟» ⁵ او دوپوستینن شتکارا! پیسرا وتی چمئے بُندا در کن، زندا تئیی چم پیچ بیت و وتی براتئے چمئے پیلاشکا کشت کئے.

¹27:6 یا: «وتی بالادا یک دستے رُزرت کرت کنت.»

⁰6:34 آسلیگین یونانی نشتانک گوشت: «ہر روچے جنجال پہ ہما روچا بس اِنَت.»

⁷3:7 پیلاشک، بز ان بوچک، پریشک، باکسے ڈیلے کسترین چُند.

^h41:25 آسلیگین یونانی نشتانک گوشت: «شئیتان و آییئے پریشتگان.»

¹26:2 ایشیا سرگوزئے ایید پمیشکا گوشت کہ، چہ مسریانی چیردستیا یہودیانی آرائیئے وھدا، مَرکئے پریشتگ چہ یہودی چُکانی کُشگا سر گوست.

کُچڪ و تلاهين تئوڪ

⁶ «پاک و ڀلگارڀن ڇيزان کُچڪان مدئييت و وتي مرواردان هوڪاني دٽما مپريٽيت. ڇو مبيت كه ايان لگتمال بکننت و پر بتزت و شمئ جندا وڙ و ڏراش بکننت.

لوٽوڪا رسيت

(لوڪا 11:9–13)

⁷ «بلوئيٽ، شمارا دئيگ بيت. شوهاز بکنيت، در گيجيت. دروازگا بئُڪيت، پڇ بيت. ⁸ چيا كه هرڪس بلوئيٽ، آيبا رسيت. هرڪس شوهاز بکنت، در گيجيت. هرڪس دروازگا بئُڪيت، په آيبا پڇ بيت. ⁹ شمئ نيما چشين پته هست كه اگن آيبئ ڇُڪ نان بلوئيٽ ڏوڪي بدنتي؟ ¹⁰ يا اگن ماهيگ بلوئيٽ مارئ بدنتي؟ ¹¹ شما كه زڊكار ايت، انگت وتي ڇُڪان شَرين ڇيزاني دئيگا زانپت. گُرا مئ آسماني پت چنڪدر شرتر زانت كه وتي لوٽوڪين ڇُڪان وئشين چيز بدنت.

تلاهيٽن پرمآن

(لوڪا 6:31)

¹² «پميشڪا، هر کارا گون دگران هما ڏئولا نيڪي بکنيت كه لوئيٽ آ دگه هم گون شما بکننت. شَرِت و نبياني گپ و هبر هميش ائت.

تئڪين دروازگ

(لوڪا 13:24)

¹³ «چه تنڪين دروازگا بئُپريت. چيا كه پُراهين دروازگ و پُراهين راه، گاري و بيگواهيئ نيمگا بارت و بازئئ هما راها زوريت. ¹⁴ بله تنڪ ائت آ دروازگ و گران ائت آ راه كه زندئ نيمگا بارت و ائ راهئ روٽوڪ هم ڪم ائت.

درچڪ و بر

(لوڪا 6:43–45)

¹⁵ «چه دروگين پئيگمبران هُزار بيٽ. آ، ميشئ پؤستا گورا ڪننت و شمئ ڪِزا ڪاينت بله چه بُن و بيٺا دروڪين گُرڪ ائت. ¹⁶ شما چه آياني ڪِردا ايان پُجاَه ڪاريت. چه ڏنگران⁹ انگور و چه ڏولڪا^{۱۰} انجير چنگ بيت؟ ¹⁷ شَرين درچڪ، شَرين بر و نيبيگ ڪاريت و سيلين درچڪ سيلين بر و نيبيگ ڪاريت. ¹⁸ شَرين درچڪ، سيلين بر آورت ڪننت و سيلين درچڪ شَرين بر داٽ ڪننت. ¹⁹ درچڪي كه شَرين بر ننياريت، گڏگ و سوچگ بيت. ²⁰ پميشڪا ايان چه بران پُجاَه ڪاريت.

²¹ «هما كه منا (هُداوند، هُداوند) گوشت، په آ سڄهينان آسماني بادشاهيئ دروازگ پڇ نبيت، تهنا هما شت ڪنت كه مني آسماني پئته واهگ و رزائئ سرا ڪار ڪنت. ²² وهڊئ آ روچ ڪثيت بازئئ منا گوشت: (هُداوند، او هُداوند! ما گون تئبي ناما پئگيمري نڪرتگ؟ گون تئبي ناما چه مردمان جن نڪشتگانٽ و گون تئبي ناما بازين آجپين ڪار پيش نداشتگ؟» ²³ گُرا من ايان راستين گوشان: (او بدڪاران! من هچر شمارا پُجاَه ننياورتگ، چه مني دٽما دور بيٽ.)

ده نشتگين جنين ڇُڪئئ مسال

¹ «آ وهڊا آسماني بادشاهي، هما ڏهين نشتگين جنين ڇُڪاني پئئما بيت كه وتي چراگش زرتت و سالونڪئ پيشوازيا در ڪپنتت. ² چه ايان پنج نادان اتنت و پنج دانا. ³ نادانين جنڪان وتي چراگ زرتت بله گون وت ئيلش نبرت گون. ⁴ نادانين جنڪان چراگان و آبيد، ئيلداناني تهها هم گون وت ئيل برت گون. ⁵ سالونڪا آيگا ڍير ڪرت، پميشڪا آ سڄهين ڪوچنڏان واپ ڪپنتت. ⁶ شپنئما ڪوڪار مَچَت كه: «هئيا بيانيت، سالونڪ پيڊاڪ ائت و وش آتڪي ڪنيٽ.» ⁷ گُرا آ سڄهين آگاه بوتنت و وتي چراگاني شَر ڪنگا لگنتت. ⁸ نادانين جنڪان گون دانانين جنڪان گوشت: (چه وتي ئيلان ڪُئئ مارا هم بدئيٽ، چيا كه مئئ چراگ ميرمرانڪ ائت. ⁹ دانانين جنڪان پَسئو دات: (نه، بلڪين په ماشما سڄهينان بس مبنت، شما بروئيٽ چه ڏُڪانان ئيل بزوريت.» ¹⁰ بله وهڊئ آ ئيلئئ گُرا گشتگانئت، سالونڪ آتڪ و رست. هما جنڪ كه تتيار و جاڙيگ اتنت، سالونڪئ همراهيا سورئ مهمانيا شتنت و مهمانجاهئئ دروازگ بند بوت. ¹¹ زندا ائ دگه جنڪ هم آتڪنت و گوشتيش: (واجه، او واجه! دروازگا په ما پڇ ڪن.» ¹² بله سالونڪا پَسئو تَرينت: «شمارا راستين گوشان كه من شمارا نزانان.» ¹³ «پميشڪا هوش و سار بيٽ چيا كه شما آ روچ و ساھتا هُچ نزانپت.

بادشاه و هزمتڪاراني مسال

(لوڪا 11:19–27)

¹⁴ «همئ ڏئولا هُڊائئ بادشاهي، مردئئ پئما ائت كه سات و سپرئا شت. هزمتڪاري لوئنتت و وتي مال و مڏي اي هماياني دستا دات. ¹⁵ هر هزمتڪاري، آيبئ بود و توانئ ڪِساسا زَر دات، يڪئ پنج تالانت،^f دومي دو تالانت و سئيمي يڪ تالانتئ داتي و وتي سپرا شت. ¹⁶ آ هزمتڪار كه آيبا پنج تالانت رستگات، هما دمانا سئوداگريا شت و پنج تالانتئ نپ رست. ¹⁷ همئ پئما، آ دومي كه دو تالانتئ رستگات، دگه دو تالانتئ نپ رست. ¹⁸ بله هماييا، كه يڪ تالانتئ رستگاتي، واجهئئ زري زرت و يڪ جاگهئ زمينا ڪَل ڪرت و چيزي دات.

¹⁹ «بازين وهڊئا زند، ائ هزمتڪاراني هُڊايند پر تَرٽ و آتڪ و چه ايان هسابي لوئت. ²⁰ هماييا كه پنج تالانت رستگات، دگه پنج گيشين تالانتئ آورت و گوشتي: (او واجه! تئو منا پنج تالانت دانگات، ائ پنجين گيشين ائت كه من ڪئنگائنت.» ²¹ هُڊايندا گوشت: (شاباش، او وپادار و شَرين گُلام! تئو گون ڪمَين بُمالا تچڪ و راست بوتگئ، نون من ترا گيشترين ڪاراني زَمه و ڏُٻها! دئيان، بيا مني شادڪاميابي شريڪدار بئئ.» ²² هما كه دو تالانتئ رستگات هم آتڪ و گوشتي: (او واجه! تئو منا دو تالانت دانگات، ائ ائت دو دگه كه چه آ دويتان من ڪئنگائنت.» ²³ آيبئ هُڊايندا گوشت: (شاباش، او وپادار و شَرين گُلام! تئو هم گون ڪُئڪا تچڪ و راست بوتگئ، ترا هم گيشترين ڪاراني ڏُٻها دئيان، بيا مني شادڪاميابي شريڪدار بئئ.)

²⁴ «نون هم هزمتڪار آتڪ كه آيبا يڪ تالانتئ رستگات، گوشتي: (او واجه! من زانتگ كه تئو ترندن مردئ ائئ، نڪشتگين رُئئ و چه همؤڊا مُچ ڪئئ و برئئ كه ٽهمي دانگئ نچنڏتگت. ²⁵ پميشڪا چه تُرسا من تئبي دانگين تالانت زمينا ڪَل ڪرت، ائ ش ائت تئبي زَر.» ²⁶ آيبئ هُڊايندا پَسئو دات: (او نابود و بيڪارين گُلام! وهڊئ تئو زانت من نڪشتگين رُئان و اؤڊا كه ٽهمي دانگئ نچنڏتگن، مُچ ڪنان و بران، ²⁷ گُرا بايد ائت تئو مني دانگين زَر بياجي و پاپاريئئ ڪِزا ائز بڪرتيننت تانڪه چه وتي سپرئ پر ترگا زند، من وتي زَر گون سوٽ بگپيننت. ²⁸ پميشڪا تالانتا چه اشيا پڇ گرتت و هماييا بدئيٽ كه آيبئ ڪِزا ده تالانت ائت. ²⁹ چيا كه هرڪسا چيزئ هست، آيبا گيشتر دئيگ بيت تان سرريچ بيٽ، بله هرڪسا كه نيست، هرچئ كه هستي هم پڇ گِرگ بيت. ³⁰ ائ نابودين گُلاما ڏُئا تھاريا دئور بدئيٽ. اؤڊا گريوتن و دنتان په دنتان ڏرُشتت.»

^f15:25 تالانت يڪ دابين زَرئ اٽ. يڪ تالانت، پانزده سالئ مَز بوتگ.

^g21:25 ڏُٻه، بزآن اُگده، زَمه، اربي و پارسيا «وظيفه».

74:16 ڏنگر، بزآن بيٽين ڪئنگي درچڪ و دار.

74:16 ڏولڪ، بزآن گياباني ڪئنگي جَرئ كه پلي اسپيت ائت.

چہ اے جاورانی بیٹیا پیسرا شمارا حال داتگ. ²⁶ گُزا، اگن وهدے مردم شمارا بگوشنت: «بچاریت، گیابانا انت،» اؤدا مرئوتیت، یا کہ بگوشنت: «لوگئے تھا انت،» باور مکینیت. ²⁷ چیا کہ انسانئے چُکْ اِنچین گروکیتئے پیما کثیت کہ چہ رُودراتکا بگر تان رُونندا شہمَ دنت و گندگ بیت. ²⁸ ہر جاہ کہ مرتگین ساہدارئے جَوَنَ بیت، اؤدا گیتو^۵ و ڈونڈوارپن مُرگ مُجّ بنت.

ایسائے پر تَرگ

(مرکاس 13:24-31؛ لوکا 21:25-33)

²⁹ «آرَچانی سَکئی و سوریان و زَند، یک اَناکت رَچ تہارَ بیت، ماہ ندریشیت و ماہکانیَ نبیت، استار ہم چہ آسمانا کپنت و آسمانی زور و واک، لَرزینگ و جُلگُپینگ^۴ بنت. ³⁰ آ وهدا، انسانئے چُکئے نشانی آسمانا پَدَرَ بیت و دنیائے سَجھین کومَ گندنت کہ انسانئے چُکْ، گون مزین واک و توان و شان و شوکتے جمرانی سرا کثیت و پَدَرَ بیت، نون گریونت و مَوَتک کارنت. ³¹ گون کَرنائے بُرزین توارا وتی پَریشگان راہ دنت کہ آبیئے گچین کرتگین مردمان، چہ دنیائے چارن کُندان، بزانت چہ زمینئے ہند و دَمگان تان آسمانئے گُدی مرز و سیمسران، مُجّ و یکجاہ بکننت.

³² «نون چہ انجیرئے درچکا درس و سَبک بگریت، انچُش کہ آبیئے ٹال نرمَ بنت و تاک تُرکنت، گُزا زانیت کہ گرماگئے مَوسم نَزیک انت. ³³ ہمے ڈُولا، وهدے اے سَجھین چیزان گندیت، وت زانیت کہ منی آگئے وهد نَزیک انت و دَروازگئے دپا رَستگان. ³⁴ شمارا راستین گُوشان، تان اے سَجھین جاور مٹیابیت اے نسل و پدربچ ہلاسَ نبیت. ³⁵ زمین و آسمان گارَ بنت، بلہ منی ہیر ہچبر گار و زیانَ نبنت.

هُزَار و آگاہ بییت

(مرکاس 13:32-37؛ لوکا 12:46-17:26، 30-34، 36)

³⁶ «ہچکَسَ زاننت کہ آرَچ و ساهت کدین سرَ رسیت، نہ آسمانئے پریشتگَ زاننت و نہ چُکْ، تھنا پت زاننت و بس. ³⁷ ہما ڈُولا کہ نوهئے باریگا بوتگ، انسانئے چُکئے آگئے رَچ ہم انچُش بیت. ³⁸ چیا کہ چہ ہار و توپانا پیسر، تان ہما رَچا کہ نوه بوجیگا سوار بوت، مردمان وارنگ و نَوشتگ و سانگ و سور کرتگ. ³⁹ آ ہچ سہیگ نہاننت تان ہار و توپان آتک و سَجھین مردمی گار و ہارمَل کرتنت. انسانئے چُکئے آگئے وهدا ہم ہمے ڈُولا بیت. ⁴⁰ آ وهدا، دو مردم کشارانی سرا کارا بیت، یکے برگ بیت و دومی ہموڈا پَشت گیجگَ بیت. ⁴¹ ۴ دو جین جنترئے سرا دانئے دُرشگا بیت، یکے برگ بیت و دومی ہموڈا پَشت گیجگَ بیت. ⁴² شما زانیت کہ شمئے ہداوند کجام رَچا کثیت. پمیشکا سار و هُزار بیت. ⁴³ شما شَر زانیت، اگن لوگئے ہداوند بزانیتن کہ دُر شپئے کجام وهد و پاسا کثیت، گُزا آگاہ بوتگات و دُزی وتی لوگا پہ دُزیا نہاشتگات. ⁴⁴ ہمے پیما تیار بیت، چیا کہ انسانئے چُکْ انچین وهدیا کثیت کہ شما آبیئے انتزار و ودارا نبیت.

⁴⁵ «کئے انت ہما وپادار و شیوارپن ہزمتکار کہ ہداوند آبیآ وتی اے دگہ سَجھین ہزمتکاری مستر بکنت تان آبان پہ وهد وُرد و وراک بدنت. ⁴⁶ بھتاور انت ہما ہزمتکار کہ وهدے ہداوند کثیت، آبیآ ہما کارانی سرا گندیت. ⁴⁷ شمارا راستین گُوشان، ہداوند ہما ہزمتکارا وتی سَجھین مال و ہستیئے کارمستَر کنت. ⁴⁸ بلہ اگن ہزمتکار گندہ و زَدکارے بییت و وتی دلا بگوشیت کہ: «ہداوند آبیگا دیرَ کنت» و ⁴⁹ پمیشکا وتی ہمارانی لُت و کُت کنگا بگنیچ بکنت و گون شرایبان وُرد و نَوشا بییت، ⁵⁰ آبیئے ہداوند انچین رَچ و ساهتیا کثیت و رسیت کہ آنزانت و ودارا نہانت. ⁵¹ گُزا ہداوند آبیآ تُکر تُکر کنت و شَتلکارانی نیاما دتور دنت. اؤدا گریونت و دنتان پہ دنتان دُرشنت.

^{24:28} گیتو یک مُرگے کہ ڈونڈ، بزانت گھتگین جَوَن وارت.

^{24:29} جُلگُپینگ، بزانت چہ بُنا سُرینگ و لَرزینگ.

^{24:40} پَشت گیجگ، بزانت زورگ، بلہ دئیگ، گچین کنگ.

زانتکاری و نازانتی

(لوکا 6:47-49)

²⁴ «پمیشکا، ہرکَس کہ منی اے ہبران اِشکنت و آبانی سرا کارَ کنت، ہما زانتکار و ہوشمندین مردمئے پیما انت کہ وتی لوگی تلارئے سرا بست. ²⁵ ہنور بوت، ہار و ہیرَپ آتک، پور و سُبہگواتان گون آ لوگا ڈیک وارت، بلہ لوگ نکپت، چیا کہ آبیئے بُرد تلارئے سرا ایز کنگ بوتگات. ²⁶ بلہ کسے کہ منی ہبران گُوش داریت و آبانی سرا کارَ نکنت، ہما ہوڈ و کَمزانتین مردمئے ڈُولا انت کہ وتی لوگی ریکانی سرا بست. ²⁷ ہنور بوت، ہار و ہیرَپ آتک، پور و سُبہگواتان گون آ لوگا ڈیک وارت، لوگ کپت و پھک وئیران بوت.»

²⁸ وهدے ایسایا اے ہبر ہلاس کرتنت، مردمانی مَچی چہ آبیئے درس و سَبکان ہئیران بوت و بہ منتنت، ²⁹ چیا کہ آبیآ شَریتئے زانورگانی پیما درس نادات، گون واک و اِہتیارے درس و تالیمی دات.

گریئے دُربکشی

(مرکاس 1:40-44؛ لوکا 5:12-14)

¹ وهدے ایسا چہ کُوا ایز کپت، مردمانی مزین مَچی آبیئے رندا گون کپت. ² یک مردے کہ آبیآ سُبہگرتے^۷ ناڈراہیا گپتگات ایسائے کُزا آتک، آبیئے پادان کپت و گُوشتی: «او واجہ! اگن تتو بلوٹئے، منا وش و پلگار کرت کئئے.» ³ ایسایا دست شہارت، دستی پر مُشت و گُوشتی: «مَن لوٹان، وش و پلگار بئے.» ہما دمانا مرد چہ سُبہگرا پلگار بوت. ⁴ گُزا ایسایا گون آبیآ گُوشت: «هُزار بئے! ہچگسا چہ اے ہبر و ہالا سہیگ مکن، بلہ برئو، وتا دینی پینشوایا پینش بدار و ہما کُربانیاگ بکن کہ موسائے شَریتا نبیسگ بوتگ، تانکہ پہ آبان گواہ و شاہدیے بییت.»

پنوجی آپسرئے باور

(لوکا 1:7-10)

⁵ وهدے ایسا کُربناہومئے شہرا رَست، یک رومی پنوجی آپسرے آبیئے کُزا آتک، مینتگیری کرت و گُوشتی: ⁶ «او واجہ! منی ہزمتکارین بچک لوگا لنگ و مُند انت و کپتگ، سکین درد و دُوران دُچار انت.» ⁷ ایسایا گُوشت: «گُزا مَن کایان، آبیآ دُراہ کنان.» ⁸ پنوجی آپسرا پَسٹو دات: «او واجہ! مَن نکزان کہ تتو منی لوگا بیائے، تتو تھنا ہُکم بکن، منی ہزمتکار دُراہ بیت. ⁹ چیا کہ من ہم وتی مسترانی ہُکمئے چیرا آن و منی دستے چیرا ہم سپاہیگ ہست. اگن کسینا ہُکم بکنان: «برئو، آ رتوت و اگن کسینا بگوشان: «بیآ، آ کثیت. اگن وتی ہزمتکارا بگوشان: «اے کارا بکن، آ کنت.» ¹⁰ وهدے ایسایا اے ہبر اِشکت، ہئیران بوت و گون وتی ہمراہان گُوشتی: «شمارا راستین گُوشان کہ اسرائیلیانی نیاما من مَن چُشین مہرین سیتک و باور ندیستگ. ¹¹ بزانتیت کہ چہ رُودراتک و رُونندا^{۱۱} بازین مردم کاینت و گون ابراہیم، اِشہاک و آکوبا آسمانی بادشاہیئے مہمانیا یکین پَرزُونگئے^x چپ و چاگردا

^{7:25} بُرد، بزانت لوگ یا دیوالیئے اولی و جُہلترین رد.

^{7:28} بہ مانگ، بزانت سک ہئیران بشیگ، بھ بشیگ.

^{8:0} دُربکشی، بزانت دُراہی و سلامتیئے بکشگ، اربی و پارسیا «شفا».

^{7:28} 2: آسلیگین یونانی زبانئے لیز، پہ سُبہگَر و بگ، بزانت جُرام و پہ دگہ تھر تھرین گُزان ہم کار بندگ بیت.

^{8:11} 11: رُونند، بزانت ہما نیمگ کہ رَچ نندیت، مَگرب.

^{8:11} 11: پَرزُونگ، بزانت سُپرہ.

ندندت، ¹² بله اے بادشاہیئے چُکْ و ازبادگْ لا ڈُئا تھاربا دثور دڙبگْ بنت. اؤدا گريوت و دنتان په دنتان دُرُشت.» ¹³ گُرا ايسايا گون پئوجى ايسرا گوشت: «برئو، انچش که تئيبى باور انت، گون تئو هما ڈئولا بيت.» آبيئے همتمکارتين بچک هما دمانا ذُراه بوت.

نادراھانى دُرھبکشى

(مَکاس 1:29–34؛ لوکا 4:38–41)

¹⁴ وهدے ايسا پئُرسئے لوگا شت، دبستی پئُرسئے وَسِيگ تپيگ انت و نپادئے سرا وپتگ. ¹⁵ ايسايا وتى دست آبيئے دستئے سرا پَر مُشت، تَيبى سِست، آ پاد اَتک و ايسائے هزمت کنگا لگت.

¹⁶ بيگاھا مردمان بازين جئى کنوک ايسائے کِرا آورت، آيبا گون وتى بکين هبرا جنّ چه ايان کَشْتنت و سَجھين نادُراه وشْ و ذُراه کرتنت. ¹⁷ اے ڈئولا اِشِيا نبِيئے پيشگويى پوره و سرجم بوت: آيبا مئے نرؤرى دور کرتنت و نادُراهى برتنت.^z

کئے ايسائے مريد بوت کنت؟

(لوکا 9:57–60)

¹⁸ وهدے ايسايا وتى چپْ و چاگردا مردمانى مِچى دبست، پرمان دات و گوشتى: «بيايِت، گورمئے دومى نيمگا رئوين.» ¹⁹ شَرِيتئے زانؤگرے آبيئے کِرا اَتک و گوشتى: «او استاد! هر جاه که تئو رئوئے من تئيبى همراة بان.» ²⁰ ايسايا گوشت: «رؤباھان هؤنڈ و جاگه هست و بالى مُرگان کدؤه و کُدام، بله منا که انسانئے چُکْ اَن په سرئے اير کنگا هچ جاگه نيست.» ²¹ دگه یک مريدبا گون آيبا گوشت: «او واجه! منا مؤکل بدئے پيسرا رئوان وتى پتا کبرَ کنان.» ²² ايسايا گوشت: «بيا، منى رَندگيريا بکن، بِلْ که مُردگ وتى مردگان وت کبر و کپنَ کننت.»

توپانئے ايرمؤش کنگ

(مَکاس 4:36–41؛ لوکا 8:22–25)

²³ ايسا بؤجبيگا سوار بوت، مريد هم سوار بوتنت. ²⁴ یک اناگت^b ترندين توپانے بوت و چئول و مئوجان بؤجبيگ مان رُپت، بله ايسا واب اَت. ²⁵ مريد آبيئے کِرا اَتکنت، آگاهش کرت و گوشتيش: «او هُداوند! مارا برکين، که اير بگگى^c و مرگى اين.» ²⁶ گون ايان گوشتى: «او کماوران! شمارا چيا تُرسيت؟» زَندا پاد اَتک، گواتى هَکَل دات و مستين چئولى نِهَران بستنت و توپان پَھک ايرمؤش بوت. ²⁷ آ سَجھين به منتنت و گوَشگا لگنتنت: «اے چونين مردمے که گوات و چئول هم اِشِئے هُکما مَننت.»

^[1] 12:8y اے بادشاہیئے چُکْ و ازبادگ، بز ان اِسرائِيلِيانى چُکْ و چُکْرَتاک.

^[2] 17:8z اِشِيا نبِيئے کتاب 4:53.

^[3] 20:8a دانِيال نبِيا اے پِرام په يک هَسْتِيا کار بستگ که آ چه آسمانا کِيت. ايسا مَسِيھا اے پِرام په وت زرتگ تان مردم بزانتت که آ چه آسمانا اَتکگ و هما واده دانتگين مَسِيه اِنت.

^[4] 24:8b اناگت، بز ان يک اناگت، اُچانک، ناگهان.

^[5] 25:8c بُکگ، بز ان اِپا اير رُوگ، بُدگ، گرک بِيگ.

مزنيِن پرستشگاهئے وئيرانى

(مَکاس 1:13–2؛ لوکا 5:21–6)

¹ ايسا چه مزنين پرستشگاھا در آيگا اَت که مريد اَتکنت تان آبيئے دلگؤش و چمشانکا په پرستشگاهئے جاگه و ماژيانى نِدارگا^z بَتَرِينت. ² ايسايا گون ايان گوشت: «اے سَجھينان گِندگا اِيت؟ شمارا راستينَ گوشان، يک سينگے هم دومى سينگئے سرا نمانيت، سَجھينانَ پَرؤشنت و کرؤجنت.»

گدّى زمانگئے نشانى

(مَکاس 13:3–13؛ لوکا 7:19–19)

³ هما وهدا که ايسا زئيتونئے کوھئے سرا نشتگاَت، آبيئے مريد په هلوت و اِھوتے^a اَتکنت و جُستيش کرت: «بگؤش بارين، اے پُرُشت و پَرؤش کدينَ بيت و تئيبى بادشاہيئے آيگ و دنيائے هلاسيئے نشانى، چى انت؟» ⁴ ايسايا پَسئو دانتت: «هُزار بيت کَسے شمارا گُمراه مکنت. ⁵ چيا که بازينے منى ناما کثيت و گوشت: «من هما مَسِيه اَن» و بازينِيا گُمراه کنت. ⁶ جُنگانى کوکارا اِشکِنيت و آيانى هال و هبر شمئے گوشانَ کِپيت بله مَثُرسِيت و پَرِيشان مِبيت. اَلَم اے ڈئولا بيت، بله اَنگت هلاسيئے وهد نثياتکگ و په سر نَرستگ. ⁷ يک کئومے دگه کئومئے سرا و يک هکومتے دگه هکومتئے سرا پاڈ کثيت. بازين مُلک و جاگهان دُکال و کَھت کِپيت و زلزله و زمين چنڈَ بيت. ⁸ بله اے سَجھين، تهنّا زَنک و زايبگئے دردانى بَنگِيج و شروهات اَنت. ⁹ «آ وهدا شمارا گرنت و سَکى و سؤريانى اَماچ کنت و کُشنت هم و دنيائے سَجھين کئوم، منى نامئے سئوبا چه شما نَبرت کنتت. ¹⁰ گُرا بازينے پُشتا کِنزيت و چه راها نَکَلِيت، يکْے دوميا دُرؤھيت و کَسْت و کينگ کنت. ¹¹ بازين درؤگين پئِيگمير جاَ جنتت و بازينِيا گُمراه کنتت. ¹² چه گُمراهى و ناشريا، بازين مردمانى نياما مِهر و دؤستى کم بيت. ¹³ بله هما که تان اَھرا سَکيانَ سَگِيت، آ رَکِيت. ¹⁴ هُدائے بادشاہيئے مستاگئے جار، سَجھين دنيايا جَنگ بيت، تان په سَجھين کئومان شاھدِے ببيت، گُرا دنيائے هلاسى سَر رِسيِت.»

تُرَسناکِين وهد و جاور

(مَکاس 13:14–23؛ لوکا 20:21–24)

¹⁵ «وهدے شما آ پلِيت و بيران کنؤکين بَرَناکا،^b گندِيت، هما که دانِيال نبِيا آبيئے بارئوا هبر کرتگ که آ پاکين جاگھا اؤشتاتگ،» وانؤک بزانت و شَرّ سرِيد ببيت، ¹⁶ «هما که يَھودِئِھا اَنت دِيم په کوھان بتجنت. ¹⁷ هما که بان و بادگيرئے سرا انت، وتى اُرد و پُتِنِکائى زورگا جَھلا اير مَکِپيت و لوگا مرئوت و ¹⁸ هما مردم که دُگارانى سرا کِشت و کِشارا انت، وتى کباھئے زورگا پَر مَترِيت. ¹⁹ آ رؤچان، ايسؤز په لاپِپُر و چُکَماتِين جنينان. ²⁰ دُوا بکنبت که شمئے تجگ و در رئوگ، زمستان يا شَبِئے رؤچا مِبيت. ²¹ چيا که هما رؤچان، انچين گرانين سَکى و سؤريے کِپيت که آبيئے مَسال چه جھانئے جوژ بئِيگا تان اے وهدا نثياتکگ و هچبر هم نثِئِيت. ²² اگن آ سَکِيانى رؤچ کَمر کنگ مِوتِينتت، هچ مردمے نَرکَنگات، بله په گچِين کرتگينانى هاترا، آ رؤچ کَمر کنگ بنت. ²³ «آ وهدا، اگن کَسے شمارا بگؤشيت: «بچار، مَسِيه اِدا اِنت» يا «بچار، اؤدا اِنت»، باور مکنبت. ²⁴ چيا که درؤگين مَسِيه و درؤگين نبى جاَ جنتت و مزنين نشانى و اَچکايى پِيش دارنت. وتى سَجھين زؤرا جنتت که گچِين کرتگينان هم گُمراه بکننت. ²⁵ من

^[1] 1:24z اِندارگ، بز ان سِئيل، تماشا.

^[2] 3:24a په هلوت و اِھوتے، بز ان دگه کَسے مزانت.

^[3] 15:24b «پلِيت و بيران کنؤکين بَرَناکا» يک چيزے که نبايد اِنت مزنين پرستشگاھا بيئيت. دانِيال نبِيئے پيشگويى هما وهدا سرجم بوت که 167 پيشمِيلاد سورئِھے هاکما مزنين پرستشگاهئے تها بُت جاگه دات و هوکى کُرَبانِيگ کرت. ايسا اِدا گوشتيت که پدا هم انچين «پلِيت و بيران کنؤکين بَرَناکے» کِيت.

کُربانجاء و کُربانینگ کرتگین سجھین چیزانی سئوگندا وارت. ²¹ هرکس که مزنین پرستشگاهئے سئوگندا وارت، بزآن پرستشگاه و آییئے جهمندئئے سئوگندا وارت. ²² هرکس که آسمانئے سئوگندا وارت، هُدائے تھت و آ تھت نندؤکئئے سئوگندا وارت.

²³ «بَرن و آپسؤز په شما، او شَرِئئئے زانوگران و پَرِسیان! او دوپؤستین شتلاکاران! شما پورچینک، گواتگ و زیرگئے ڈھیکا کئئیت و هُدائے ناما دئیتت بله چه شَرِئئئے دگه مسترین هُکمان بزآن دادرسی و انساپ، رهمدلی و وپاداریا بیهئیال و بیترانگ بوتگیت. ڈُرینگنا،^w شما اے کار بکرتیننت و آهم یله مداتیننت. ²⁴ او کورین زهشونان! شما پَشگا کَمکا گیچیت و دَر کئیت، بله اُشتر ایز بریت. ²⁵ بَرن و آپسؤز په شما، او شَرِئئئے زانوگران و پَرِسیان! او دوپؤستین شتلاکاران! شما وتی پیاله و ذریانی دُئی نیمگا ساپ و سَلَّه کئیت بله آیانی تل و توک سیل انت. شمئئے دل و درون هم چه لالچ و تمه و بیهریزیا پُر و سیل انت. ²⁶ او کورین پریسی! پیسرا وتی پیالهئئے توکا سپا کن، دُئی نیمگا آوت پاک و سَلَّه بیت.

²⁷ «بَرن و آپسؤز په شما، او شَرِئئئے زانوگران و پَرِسیان! او دوپؤستین شتلاکاران! شما اسپیتین گچ جتگین کبرانی پیما ایت که سرزاهرا دُئولدار انت، بله توکا، چه مُردگانی هُد و هر پئیمین گند و گسؤا پُر انت. ²⁸ همه دُئولا شما هم سرزاهرا مردمانی چما تچک و پهریزکارین مردم ایت بله شمئئے دل چه شتلاکاری و ناشریا^x سرریچ انت.

²⁹ «بَرن و آپسؤز په شما، او شَرِئئئے زانوگران و پَرِسیان! او دوپؤستین شتلاکاران! شما نیبانی کبرانی سرا گُمُبد و اَدیره بندیت و پهریزکارینی کبران سمبهئیتت و دُئولدار کئیت. ³⁰ چش هم گوشتیت که: «اگن ما وتی پت و پیزکانی وهد و باریگا بوتینین، گُزا پیگمیرانی کُشت و کوشا گون آیان همراه نبوتگاتین.» ³¹ اے دُئولا وتی بارئوا شاهدی دئیتت و منیت همایانی نسل و ازیادگ ایت که پیگمیرش کُشتگانت. ³² بله هما کار که شمئئے پت و پیرکان بُنگیچ کرتگ، شما آیان سرجم بکئیت. ³³ او ماران، او سَهمارزادگان! شما چون چه تھتروئئے سزایا رکت کئیت؟

³⁴ «من، پیگمیر و زانتکار و شَرِئئئے زانوگر شمئئے کِزا راه دئیان، شما چه آیان لهتینا کُشیت و سَلیب کُشیت، دگه لهتینا وتی کنیسهان هئیران جنیت و شهر په شهر تاجینیت. ³⁵ گُزا چه هابیللا بگر تان بزکیائے چُک زکریایا، که شما مزنین پرستشگاه و کُربانجاءئے نیاما کُشت، اے سجھین پهریزکارینی هون که جهانان ریچگ بوتگ، شمئئے گردنا بیت. ³⁶ شمارا راستین گُوشان، اے سجھینانی کوشئے سزا همه زمانگئے مردمان رسیت.

په اورشلیما ایسائے گم و اندوه

(لوکا 34:13-35)

³⁷ «اورشلیم، او اورشلیم! تنو پیگمیران کُشئے و هُدائے راه داتگینان سَنگسار کئئے. باز رندا من لؤتنگ تئیی چُکان وتی کُزا مُچ و یکجاه بکنان، انچش که نکینکین مرگے چورگ و چپکان وتی بال و بانولانی چیزا مُچ کنت، بله شما نلؤت. ³⁸ نون شمئئے لؤگ وئیران، شمئئے وتی دستا یله دئیگ بیت. ³⁹ شمارا گُوشان، دگه برے منا نکندیت تان آ وهدا که وتی زبانا بگوشیت: «مبارک بات هما که په هُداوندئئے ناما کئیت.»^y

دو جنی گنؤکئے ذرهبکشی

(مرکاس 5:17-1؛ لوکا 8:26-37)

²⁸ وهدے ایسا مَزَن گورمئے دومی پهنا، گُداریانی^l سردگارا رست، گُزا دو مردم که چه کبرستانا در آتکگأت، گون آییآ دُچار کیننت. ^c آیان چن پر آت و همینچک و هَش و تُرسناک انتت که کئیا چه آ راها گوسَت نکرت. ²⁹ آیان کوکار کرت و گوشت: «او هُدائے چُک! ترا گون ما چه کار انت؟ چه گیَشینتگین وهدا! پیسر، په مئے آزاب دئیگا آتکگئے؟» ³⁰ چه آیان کَمئے گستاہ^g و آ کُشت، هوکانی رمگے چرگا آت. ³¹ گُزا پلیتین روهان چه ایسایا دَربندی کرت و گوشت: «اگن تنو مارا چه اے مردمان دَر کئئے، گُزا راه دئے که هوکانی جسما پُترین.» ³² ایسایا گون آیان گوشت: «بپُترت!» نون آ در آتک و هوکانی جسما پُترتت و هوکانی سجھین رمگ چه جُمیا جهلگا ایز کپانا گورما بُکت و مرتنت. ³³ گُزا هوکانی شوانگ شهرا تتکنت و اے سجھین هال و جنی گنؤکانی سرگوسش په مردمان رسینت. ³⁴ گُزا شهرئے سجھین مردم ایسائے چارگا آتکنت و گون آییآ دَربندی ایش کرت که آیانی سردگارا یله بدنت و برئوت.

لنگ و مُندین مردیئے ذرهبکشی

(مرکاس 2:3-12؛ لوکا 5:18-26)

¹ ایسا یک بوجیگیا سوار بوت، مَزَن گورمی گوازینت و وتی چندئے شهرا آتک. ² همه وهدا لهتین مردما، تھتئئے سرا وبتگین لنگ و مُندین مردے آییئے کُزا آورت. وهدے ایسایا آیانی ستک و باور دیست، گون لنگا گوشتی: «او منی چُک! دلا مزن کن، تئیی گناه بکشگ بوتنت.» ³ بله شَرِئئئے لهتین زانوگرا وتی دلا گوشت: «اے مرد کُپر کنگا انت.» ⁴ ایسایا آیانی دلئے هال و هبر زاننت و گوشتی: «شما چیا وتی دلا پلیتین هئیال کاریت؟ ⁵ کجام هبرئے گوَشگ آسانتر انت: تئیی گناه بکشگ بوتگانت، یا: «پاد آ، برئو؟» ⁶ بله من پمیشکا اے هبر کرت تان شما بزائیت، من که انسانئے چُک آن، منا اے دنیا یا گناهانی پهل کنگئے واک و اهتیار هست.» پدا گون آ لنگا گوشتی: «پاد آ، وتی تھت و نیادان بزور و لؤگا برئو.» ⁷ گُزا مرد پاد آتک و لؤگا شت. ⁸ وهدے مردمان اے کار دیست، تُرستیش و هُدا ایش ستا کرت و سازات که مردمی اینچک واک و اهتیار داتگانت.

مَثائے لؤتگ

(مرکاس 2:14-17؛ لوکا 5:27-32)

⁹ انچش که ایسا راها رئوگا آت، مَثَا نامین مردے دیستی که سَنگ و مالیات گرگئے جاگها نشتگأت. گون آییآ گوشتی: «بیا، منی زندگیریا بکن!» مَثَا پاد آتک و آییئے همراه بوت. ¹⁰ وهدے ایسا مَثائے لؤگا پرزؤنکئے سرا نشتگأت و وراک ورگا آت، بازین سُنگی و مالیاتگیر و زکار هم آتک و ورگا گون ایسا و آییئے مریدان هومان بوتنت. ^h ¹¹ وهدے پَرِسیان اے دیست گون ایسائے مریدان گوشتیش: «چیا شمئئے واجه گون سُنگی و گنهکاران وراک وارت؟» ¹² ایسایا اِشکت و گوشتی: «دُراه و سلامتین مردمان

^l8:28 لهتین دَربنشتا آتکگ: «گراسانی» یا «گِرسینی».

^c8:28 دُچار کپگ، بزآن دُیک وِگ، یکدگرا گندگ.

^f29:29 ادا گیَشینتگین وهدئے مانا آهرتئے رُچ انت.

^g8:30 گستاہ، بزآن دور، یک کِز، جتا.

^h9:10 هومان بیگ، بزآن یکجاه وراک وِگ.

^w23:23 دُرینگنا، بزآن درنج، پارسیا «کاشکی».

^x28:28 ناشری، بزآن شَرِئئئے هُکمانی سرا کار نکنگ.

^y23:39 زبور 118:26.

داکتر پکار نہانت، ناڈراہان داکتر پکار انت۔»¹³ بلہ برٹویت و اے ہبرے مانایا در بگیجیت کہ: من ہئیرات و کُربانیگ کنگئے لوٹوک نہآن، مہر و رھمتئے لوٹوک آن۔¹ من پہ پھریژکاران نثیاتکگان، گنھکارانی لوٹگ و گوانک جنگا آتکگان۔

رۆچگئے بارئوا

(مُرکاس 2:18–28؛ لوکا 5:33–39)

¹⁴ رندا، یھبائے مرید ایسائے کِزا آتکنت و جُسیتش کرت: «ما و پِرسی رۆچگ دارین، بلہ تئیی مرید چیا رۆچگ ندارنت؟»
¹⁵ ایسایا پَسَنو دات: «سالونک کہ نشتگ، سور و آروَسئے مھمان سوگی بنت و پُرس دارنت؟ بلہ انچین وھدے کنیت کہ سالونک چہ آیان جتا کنگ بیت، ہما وھدا رۆچگ دارنت۔¹⁶ ہچکس چہ نوکین گُدیبا چُنڈے ندریت و کوھنیں پَشکا پیچ و پینگ نجنت، چیا کہ نوکین گُڈئے پیچ نژ کنیت و کوھنیں پَشکا گیشتر وِرت۔¹⁷ ہمے ڈُولا، کوھنیں زِکائی اُتھا نوکین شراب مان کننت، اگن چُش بکننت زکُ درنت و شرابَ رچنت و زِکُ ہم زئوال بنت۔ نوکین شرابا نوکین زِکان مان کننت، تان شراب و زِکُ، ہر دوین بماننت.»

جنینئئے ڈرھبکشی و جنکیئے زندگ کنگ

(مُرکاس 5:22–43؛ لوکا 8:41–56)

¹⁸ ایسا اَنگت گون آیان ہبر کنگا اَنت کہ پرستشگاہئے یک مسترے اَنک و آیبئے پادان کپت و گوشتی: «منی جنک ہمے اَنون مرتگ، بلہ بیا وتی دستا آیبئے سرا پر مُش، آ پدا زندگ بیت.»¹⁹ ایسا پاد اَنک و گون وتی مریدان آیبئے ہمراہ بوت۔
²⁰ ہمؤدا یک جنینے ہست اَت کہ دوازدہ سال اَت آیبئے ہون بند نبوتگ اَت۔ آ چہ پُشتی نیمگا اَنک و ایسائے کباھئے لَمبی دست جت۔²¹ وتی دلا گوَشگا اَت: «اگن ایسائے کباھا ہم دست پر بکنان، ڈُراة بان.»²² ایسایا چَک تَرینت و گوشتی: «او منی جنک! دلا مزن کن، تئیی سبتک و باورا ترا زکینتگ.» ہما دمانا جنین ڈُراہ بوت۔

²³ وھدے ایسا پرستشگاہئے مسترئے لوگا رست، لھتین مۆتک آروکی دیست و بازیئے پُرسئے سرا زار و پوہار ہم کنگا اَت۔

²⁴ ایسایا گوشت: «ڈُئا برٹویت، جنک نمرتگ، بسَ واب انت.» بلہ مردم آیبئے ہبرانی سرا کلاگ گرگا اتنت۔²⁵ وھدے ایسایا مردم چہ لوگا ڈُئا در کرتنت، جنکے دَسئی گپت و جنک پاد اَنک۔²⁶ اے ہال، سچھین دَمگا تالان بوت۔

دو کورئے ڈرھبکشی

²⁷ ایسا چہ اژدا راہ گپت، راھا دو کور گوانک جنان آیبئے رندا کپت و گوشتیش: «او داوود بادشاھے چُک! ترا مئے سرا بژگ بات.»²⁸ انچُش کہ ایسا لوگا رست، دوین کور آیبئے کِزا آتکنت۔ ایسایا گون آیان گوشت: «شمارا باور انت کہ من اے کارا کرٹ کنان؟» آیان جواب دات: «ھئو، او ھداوند!»²⁹ گُزا ایسایا وتی دست آیانی چَمانی سرا پر مُشت و گوشتی: «ہما ڈُولا کہ شما باور کرتگ، گون شما ہما ڈُولا ببیت.»³⁰ نون آیانی چَم رُژنا بوتنت۔ ایسایا کُدن^k کرت و گوشتنت کہ گون ہچکسا اے بارئوا ہبر مکننت۔³¹ بلہ آ شنتت و ایسائے نامِش سچھین دَمگا تالان کرت۔

تان آ وھدے کہ تئیی دژمنان تئیی پادانی چیرا دئور بدئبان۔^P

⁴⁵ «نون اگن داوود، مَسیھا وتی ھداوند گوشتیت، گُزا مَسیہ چون آیبئے چُک بوٹ کنت؟»⁴⁶ ہچکسا آیبئے ہبرانی پَسَنو دات نکرت و چہ آ رۆچا و رند، کَسیا ہم چہ آیبا جُست کنگئے دل و جُرت نیست ات۔

ایسا، پِرسی و شَرینئئے زانؤگران پاشک کنت

(مُرکاس 12:38–40؛ لوکا 11:37–52؛ 20:45–47)

¹ آ وھدا ایسایا گون مُچبئے مردمان و وتی مریدان ہبر کرت و گوشت:² «شَرینئئے زانؤگر و پِرسی، موسائے جاھا نِشتگان اَت۔³ پمیشکا ہرچے کہ شمارا تالیم دئینت، آیانی ہبران بَمَیت و آ ہبرانی رندگیریا بکنیت، بلہ آیانی ڈُولا مہیت، پرچا کہ ہرچے آ تالیم دئینت، وت آ ڈُولا نکنت۔⁴ انچین گرائین بارَ بدننت و مردمانی کوپگا لُذنت کہ چست کنگ نبنت، بلہ وت پہ آیانی چست کنگا لَنکُک و مژردانگے⁹ ہم نسریننت۔⁵ آ ہرچے کہ کنت، پہ مردمانی پیش دارگا کنت و بسَ۔ وتی تاپیتان^۶ مزَن کنت و کباھئے لَمبان دراجکش۔^۸ مھمانیان، اولئی ردئے نندگِش دؤست انت و کنیسھانی شرتین جاھان گچین کنت۔⁷ بازارانی تَر و گردئے وھدا لوٹنت کہ مردم آیان وَش اَنک و دُزہبات بگوشت و «رَبی» توار بکننت۔⁸ بلہ مٹیلبت مردم شمارا «استاد» بگوشتنت، چیا کہ شمارا تنھا یک استادے هست و سچھین یکدومیھے برات ایت۔⁹ شما اے دنیا یا ہچکسا «پت» توار مکنیت چیا کہ شمارا یک پتے هست، ہما کہ آسمانا انت۔¹⁰ شمارا ہچکس «تالیم دئوک» مگوشتیت، چیا کہ شمارا یک تالیم دئوکے هست و آ مَسیہ انت۔¹¹ آ کہ شمئے نیاما چہ سچھینان مستر انت، ہما آ دگرانی ہزمتکار ببیت۔¹² چیا کہ ہرکس وتا مزَن زانت و لیکیت، کَمشرپ بیت و ہرکس وتا جھل و اِردست مَیت، وشنام و شپردار بیت۔

¹³ «بلہ بژن و آپسوز پہ شما، او شَرینئئے زانؤگران و پِرسیان! او دوپؤستین شتَلکاران! شما مردمانی دینما آسمانی بادشاھیئے دروازا بند کنبت، نہ وت پُرتیت و نہ دگران کَلبت۔¹⁴ بلہ بژن و آپسوز پہ شما، او شَرینئئے زانؤگران و پِرسیان! او دوپؤستین شتَلکاران! شما جنوزامانی لوگان گون مالواریا بریت و پہ پیش دارگا، وتی دُوا و سنایان دراجکش کنبت، شمارا سَکرتین سزا و پدمرُ رسیت۔^{۱۵} بژن و آپسوز پہ شما، او شَرینئئے زانؤگران و پِرسیان! او دوپؤستین شتَلکاران! شما پہ یک مردمیئے یھودی کنگا،^۷ ہشکی و دریایان سات و سپر کنبت، بلہ وھدے کسے شمئے ہمباور بیت، گُزا آیبا چہ وتی جندا دو سری بدتر و دؤزھے چُک کنبت۔¹⁶ «او کورین زھسؤنان! بژن و آپسوز پہ شما کہ مردمان سوچ دئینت: «اگن کسے مزین پرستشگاہئے سئوگندا بوارت پرواہ

نیست، بلہ اگن یکے پرستشگاہئے تلاہ و تنگوانی سئوگندا بوارت، گُزا باید انت وتی سئوگندا پورہ بکنت،»¹⁷ او کمزانتین کوران! کجام چیرئے درجت بُرتر انت، تنگو و تلاھانی یا پرستشگاہئے؟ تلاہ و تنگو، پمیشکا پاک و پلگار اَنت کہ پرستشگاھا اِتر اَنت۔

¹⁸ شما چُش ہم گوشتیت کہ: «اگن کسے کُربانجاھے سئوگندا بوارت ہچ پرواہ نیست، بلہ اگن کسے کُربانجاھے کُربانیگے سئوگندا بوارت، گُزا باید انت وتی سئوگندا پورہ بکنت،»¹⁹ او کورین مردمان! کجام چیرئے درجت بُرتر انت، کُربانیگے یا کُربانجاھے؟ کُربانیگ پمیشکا پاک و پلگار زانگ بیت کہ کُربانجاھا کُربانیگ کنگ بیت۔²⁰ پمیشکا کسے کہ کُربانجاھے سئوگندا وارت، بزبان

^{22P}:44 زبور 110:1۔

^{23P}:4 موردانگ، بزبان لَنکُک، بند و بؤگ۔

^{24P}:5 اے تاپیت تئورائے نبشتگین بند اَنت کہ پؤستین ھُکھے تھا پؤش کنگ و باسک و پيشانیگا بندگ بنت۔

^{25P}:5 یھودی کباھے لَمبانی سرا بندبگ بندنت، کہ ھدائے ھکمانی یاتا ببنت۔

^{26P}:7 رَبی، بزبان استاد۔

^{27P}:14 لھتین دزنبشتا بند 14 نیست انت۔

^{28P}:15 یھودی کنگ، بزبان درکنومین مردمیا پہ یھودیانی باورئے مَنگا رزا کنگ۔

^{9P}:13 ہوشہ بیبئے کتاب 6:6۔

^{9P}:17 زک، بزبان چہ پسے پؤستا اڈ کرتگین دریے کہ چہ مشکا بتر انت۔

^{9P}:30 کُن، بزبان مُھرین تاکید، ھُکم۔

آھرت و سانگ و سور

(مَڪاس 12:18–27؛ لوڪا 20:27–40)

²³رَندا، لهٽين سَدوڪي ڪه آھرتئے نَمَنُوك اَنت، ايسائے کِڙا اَٽڪ و جُستِش ڪرت: ²⁴«او استاد! موساِيا گوشتگ: «اڱن ڪَسے بے پُشتِپدا بمریت، بايد اِنت آبيئے برات گُون آبيئے جنؤزاما سور بڪنت، تان په وتي براتا رَند و راهے پَليَت. ^k25 مئے نيمگا هيٺ برات هستاَت. ائولي براتا سور ڪرت، بے چُگا مُرت و وتي جني په آ دگه براتا اِشت. ²⁶پدا گُون دومي و سئيمي تان هپتَميا انچُش بوت. ²⁷گُڏسرا، آ جنين هم مرت. ²⁸نون تنو بگوش، آھرتئے رَوچا اے جنين چه هپتين براتان ڪجام براتئيگ بيت؟ چيا ڪه سَجھين براتان باريگ باريگا گُون آييا سور ڪرتگاَت.»

²⁹ايسايا پَسَنو دات: «شما رَد وارتگ، چيا ڪه نه چه پاڪين ڪتابان چيزے سَڪِچ وِرِيت و نه هُڏائے واک و زؤرا سرِيَدَ بيت.

³⁰آھرتا، نه ڪَسے سورَ ڪنت و نه سور دئيگ بيت، آسماني پَرِشتگاني ڏٺولا بنت. ³¹مُردگاني پدا زندگ بئيگ و جاه جنگے بارثوا، زانا شما هما هبر نئوانتگ ڪه هُڏايا شمارا گوشتگات: ³²من آن، اِبراهيمئے هُڏا، اِسهاڪئے هُڏا و آڪوئے هُڏا؟! بزان آ، مُردگاني هُڏا نه اِنت، زندگيناني هُڏا اِنت.» ³³مردم چه ايسائے اے هبراني اِشڪنگا هئيران و هَبگَه بوتنت.

مستريِن هُڪم

(مَڪاس 12:28–34؛ لوڪا 10:25–28)

³⁴وهڊے پَريسي سهيگ بوتنت ڪه ايسايا چؤن گُون وتي پَسَنوا سَدوڪياني دپ بستگ، گُڙا هؤر بوت و آتڪنت. ³⁵چه آيان يڪيا، ڪه شَريتئے ڪازيے اَت، په ايسائے چَڪاسگا چه آييا جُست ڪرت: ³⁶«او استاد! شَريتئے مسترين هُڪم ڪجام اِنت؟» ³⁷ايسايا پَسَنو دات:

«وتي هُڏاوندِن هُڏايا په دل، گُون سَجھين جان و ساه و گُون سَجھين پهم و پگرا دؤست بدار. ^m38 چه سَجھينان مسترين و ائولي هُڪم همِش اِنت. ³⁹دومي هُڪم هم، هميشيے ڏٺولا اِنت: گُون وتي همساهاگا وتي جنڊئے پئِثما مهر بڪن. ⁿ40 هَمے دوين هُڪم، موسائے شَريت و سَجھين نبياني پُرماناني بُنِياد اَنت.»

ايسا ڪئيي چُڪ اِنت؟

(مَڪاس 12:35–37؛ لوڪا 20:41–44)

⁴¹هَمے وهڏا ڪه پَريسي يڪجاه مُچُ اِنت، ايسايا چه آيان جُست ڪرت: ⁴²«مَسپهئے بارثوا شما چه گوشتِيت؟ آ ڪئيي چُڪ اِنت؟» آيان پَسَنو دات: «داوود بادشاهئے چُڪ اِنت.» ⁴³نون گوشتي: «گُڙا چيا داوود چه پاڪين روهئے شئين و الهاما، آييا وتي هُڏاوند زانت، وهڊے گوشتِيت:

⁴⁴هُڏاوندا گُون مني هُڏاوندا^o گوشت:

«مني راستين نيمگا بنند

گَنگِيئے ڏرهبڪشي

(لوڪا 11:14–15)

³²آياني رثوگا رَند، يڪ مردے ايسائے کِڙا آورتش ڪه چئيا گپتگ اَت و گُنگ اَت. ³³انچُش ڪه ايسايا چِن ڪَشَت، گُنگ هبر ڪنگا لگَت. سَجھين مردم هئيران بوتنت و گوشتِيش: «چُشين ڪار هچبر اِسرائيلا گِڊگ نيوتگ.» ³⁴بله پَريسيان گوشت: «اے، گُون چئاني سردارئے سرؤڪيا چئان ڪَشَيِت.»

ڪِشار و رُئوڪ

³⁵ايسا سَجھين شهر و ميتگانَ شت و ڪنيسهاني تها مردمي درس و سَبڪ دانتت، هُڏائے بادشاهيئے مستاگي شينگ و تالانَ ڪرت و هر پئيمين ناڏراهي و نزؤريان دور ڪنان اَت. ³⁶آييا ڪه مردماني مُچي ديستنت آياني سرا بڙگي بوت، چيا ڪه آ بيئشانڪين پساني ڏٺولا، پَرِشان و بيوس اتنت. ³⁷گُون وتي مريدان گوشتي: «ڪِشار باز اِنت بله رُئوڪ ڪَم. ³⁸پميشڪا گُون ڪِشارئے واهندا ذرندي بڪنيت و بلؤتيت ڪه په وتي ڪِشاران رُئوڪ دِپم بدنٺ.»

ايسائے دوازدهين هاسين ڪاسِڊ

(مَڪاس 3:19–16؛ 6:8–11؛ لوڪا 6:16–14؛ 9:3–5؛ 10:4–12)

¹رَندا ايسايا وتي دوازدهين هاسين ڪاسڊ لوئنتت و چئاني در ڪنگ و هر ڏٺولين ناڏراه و نزؤرين مردماني ڏراه ڪنگئے واک و اهتباري دانتت. ²آ دوازدهين ڪاسيداني نام اِش اَنت: پينسرا، شمون ڪه پئِثَس هم گوشتگ بيت و آبيئے برات اَنڏُرياس، رندا زَنديئے چُڪ آڪوب و آبيئے برات يوهَنّا، ³پيليپس، بَرَتولوما، توما و مالياتگيرين متّا، هَلپِيئے چُڪ آڪوب، تَدّا، ⁴سَرمچارين شمون^ا و يهودا اِشڪريوتي، هما ڪه رندا ايسايي ڏرؤهگي^m و دڙمناني دستا دئيگي اَنت.

⁵ايسايا وتي اے دوازدهين ڪاسڊ رثوان دات، ڪڏن ڪرت و گوشتنت: «درڪنوماني گُورا مرئوت، آ شهران هم مرئوت ڪه اوڏا سامري جهمنند اَنت، ⁶بله بني اِسرائيلياني کِڙا برئوت ڪه آ گارين ميشاني ڏٺولا اَنت.» ⁷گوشتي: «هر جاه ڪه رثوت، اے مستاگا سر بڪنيت ڪه آسماني بادشاهي نڙيڪ اِنت. ⁸ناڏراهان ڏراه، مُردگان زندگ، گَريان پاڪ و سلَه بڪنيت و چه مردمان چئان در بڪنيت. شمارا مُپتا رَسَتگ، مُپتا هم بدئيتت. ⁹وتي لانڪبنداني تها سُهر و نُگره و رؤد مان مڪنيت. ¹⁰په وتي سات و سپرا تورگ و پئيلڪⁿ مزوريت و نه دو جامگ، نه چئوُث و سواس و نه اَسا و دَزَلَت، چيا ڪه ڪار ڪنؤڪ وتي مَؤئے هڪدار اِنت. ¹¹وهڊے شهر يا ميتگيا رثوت، گُرا انچين مردمے شوَهاز بڪنيت ڪه شمئے مهمان ڪنگئے لاهڪ بييت و تان رُڪسَت نيِت همايئے کِڙا بدارِت. ¹²وهڊے لوگيا رثوت، ڏرود و دَرهبات بگوشتِيت و په آ لوگا سُهل و ائمني بلؤتيت. ¹³اڱن آ لوگ ڪرزيت، گُڙا شمئے ائمنِيئے واهگ په آييا رسيت و اڱن نڪرزيت، شمئے اے واهگ پدا په شما پَر تريت. ¹⁴اڱن ڪَسے شمارا وش اَٽڪ نڪنت يا شمئے هبران گوش نداريت، آ لوگ يا شهرا پليِت و يله ڪنگئے وهڏا، وتي پاداني دَنز و هاڪان همؤدا بچَنڏيت و بتڪنيتت. ¹⁵شمارا راستين گوشان، جُست و پُرسئے رَوچا، سُدوم و گُمورَهئے مردماني سزا چه آ شهرئے مردماني سزا و آزابا آسانتر و ڪمتر بيت.»

^[1] 4:10 بازينے گُمانَ ڪنتت ڪه سَرمچارئے مانا اِش اِنت: شمون يهودياني يڪ ديني سياسي پارٽيئے باسڪ بزان اُڙو بوتگ ڪه رومياني دِئِما اوشتانگ.

^[m] 4:10 درؤهگ، بزان په رپڪ رَد دئيگ. اربي و پارسيا «خيانت».

^[n] 10:10 پئيلڪ، بزان تورگ، لوٽ، پئيلگ.

^[k] 24:22 شَريتئے دومي رهبنڊ 5:25 و رَند.

^[l] 32:22 درگوڙ 6:3.

^[m] 37:22 شَريتئے دومي رِهبنڊ 6:4 و رَند.

^[n] 39:22 لاويان 19:18.

^[o] 44:22 «مني هُڏاوند»، بزان ايسا مسيه.

آ کہ سَكْيَانِ سَكَّيَت، رَكَبَت

(مَركاس 11:13–13؛ لوكا 12:21–17)

¹⁶ «گُوشِ داربَت! من شمارا رَثوانِ كنان، بله شما انچَشِ بِنِت كه گُرُكاني نياما پَس. پميشكا ماراني دُئولا هُزار و كپودراني دُئولا ساده ببيَت. ¹⁷ چه مردمان هُزار ببيت، آ شمارا گرايننت و هكديوبوانانَ برنت، وتي كنيسهاني تها شمارا شُلاك و هئيزرانَ جننت. ¹⁸ په منيگي هاكم و بادشاهاني دِنِما پينشِ كنگِ ببيت، گُرا شمارا شَرينَ مؤهه زَسيت كه آياني و دركوماني دِنِما په من گواهي بدئيبِت. ¹⁹ آ وهدان كه شما اژدا برگِ ببيت، دلا پريشانِ مبيت كه «چه بگوشين» يا «چُونِ پَسْتُو بدئيين»، چيا كه هرچه اژدا شمارا گُوشگي ببيت، هما وهدا شمارا رسيت. ²⁰ آ وهدا هيرِ كنوَكِ شما نيبت، شَمعِ آسماني پتتِه روه شَمعِ زبانا هيرَ كنت.

²¹ «برات وتي براتا دُرُوهيت و كُوشارِنِيت و پت وتي چُكا، چُكُ چه وتي پت و ماتا يايگي بنت و آيانَ كُوشارِنِنت. ²² سَجَهين مردم، په مني نامئِه سئويا چه شما نَبَرَتِ كنتت. بله هما كه تانِ آهرا سَكْيَانِ سَكَّيَت، آ رَكَبَت. ²³ وهده شمارا يكِ شهرِنا آزارِ رسيننت گُرا بتچينت و دگه شهرِنا برئويت. شمارا راستينَ گُوشان، تانكه شما اِسراييلئِه سَجَهين شهرانِ سر ببيت، من كه انسانئِه چُكُ آن، پيسرا كايان.

²⁴ «نه شاگرد چه وتي استادِ مسترِ ببيت و نه گُلامِ چه وتي هُدا بندا. ²⁵ شاگردا همينچُكُ بَسِ اِنَت كه وتي استادئِه پيمبا ببيت و گُلامِ وتي هُدا بنُدئِه پيمبا. وهده لُوكئِه هُدا بنُدشِ پلزبولِ گُوشنگ، گُرا لُوكئِه اِه دگه مردمانِ اَمَمِ بدترينِ نامِ پَرِ بندنت.

راستی چیرِ دئیِگِ نیبت

(لوكا 9:2–12)

²⁶ «شما چه آ مردمانِ مَترُسَبِت، چيا كه هجِ چُشينِ چيرِينِ چيزِه نَبست كه زاهر و پَدَرِ مبيت و هجِ چُشينِ رازِه نَبست كه آشكار و دِنمدرا مبيت. ²⁷ هما هيرانِ كه من گُونِ شما شپئِه تهاريا گُوشان، شما آ هبرانِ رَوچئِه رُژنایيا بگُوشَبِت، هما هيرِ كه هَلوتا شَمعِ گُوشانِ گُوشگِ بنت، آ هبرانِ لُوكِ و باناني سرا بگُوشَبِت و جار جنبت. ²⁸ چه آيانِ مَترُسَبِتِ كه جِسَمِ و جانا كُشَتِ كنتت، بله ساه و ارواها كُشَتِ نكننت، چه همایيا بئُرَسَبِتِ كه جِسَمِ و جانِ و ساه و ارواه، دوينانِ تَهترونا دئورِ داتِ و بيرانِ كرتِ كنت. ²⁹ دو جنجشكِ په يكِ پيسهاهِ⁹ بها نيبت؟ بله اَنگتِ چه آيانِ يگِه هم بِه شَمعِ آسماني پتتِه زانگا زمينا نكپيت. ³⁰ هُدايا شَمعِ سرئِه موداني هسابِ هم گُونِ اِنَت. ³¹ پميشكا مَترُسَبِت، شَمعِ كَدَرِ و آرزشِ چه سَجَهينِ جنجشكانِ^۲ گيشترِ اِنَت. ³² هرکسِ مردماني دِنِما منا بَمَئِبِت، من هم وتي آسماني پتتِه دِنِما آييا مَنان، ³³ بله هرکسِ مردماني دِنِما منا مَمَئِبِت، من هم وتي آسماني پتتِه دِنِما آييا مَنان.

هَكّ وِ ناهَكئِه گيشنِپنگا اَتَكَگان

(لوكا 51:12–53؛ 14:26–27؛ 17:33)

³⁴ «گُمانِ مكنبِتِ كه من دنيايا تپاكي و سُهَلئِه آرگا اَتَكَگان، په سُهَلِ و تپاكي نَيِاتَكَگان، گُونِ زَهْمِنا اَتَكَگان. ³⁵ چيا كه من اَتَكَگانِ تانِ پتِ و چُكئِه نياما، ماتِ و جنكئِه نياما، نِشارِ و وَسَبِگئِه نياما ناتپاكي بياران، ³⁶ بزّانِ هرکسئِه دژْمِ آيئِه وتي مردمِ بنت. ³⁷ كَسِيا كه وتي پتِ و ماتِ چه من دؤسَترِ بنت، آ منا نكرزيتِ و كَسِيا كه وتي بچُكِ و جنكِ چه من دؤسَترِ بنت، آ هم منا

⁴⁵ وهده مرزبنِ ديني پيشوا و پَرِسيانِ ايسائِه مِسالِ اِشْكننت، سرپدِ بوتنت كه آ همایاني بارئوا هيرِ كنگا اَت. ⁴⁶ لُوتنِيشِ ايسايا دَزْگيرِ بكننت، بله چه مردمانَ تُرَسِتِش، چيا كه مردماني چَمّا ايسا پئِگمِبرِه اَت.

بادشاهئِه چُكئِه آروَس

(لوكا 14:15–24)

22 ¹ ايسايا پدا گُونِ مردمانِ په مِسالِ و دَرَوَرِ هيرِ كرتِ و گُوشَت: ² «آسماني بادشاهي، هما بادشاهئِه پيمبا اِنَت كه په وتي چُكئِه آروَسا مهمانيه كرتي. ³ گُلامي لُوتنگينِ مهماناني رندا راهِ دانتت، بله آياني دلا نلُوتتِ بيايبت. ⁴ گُرا آييا دگه لهتينِ گُلامِ راهِ داتِ و هُكمي كرتِ كه گُونِ هما لُوتنگينِ مردمانِ بگُوشنت: «شامنِ تتيارِ كرتگ، كاييگرُ^۶ و پابندي^h گُوسك^۱ هِلارِ كنگِ بوتگا اَت و هر چيزِ تتيارِ اِنَت، بيايَت آروَسئِه مهمانيا گُونِ ببيت.» ⁵ بله پِرواهِشِ نكرتِ و هرکسِ وتي كارئِه نيمگا شت، يگِه دُگارانِ نيمگا و يگِه دِيمِ په وتي سئوداگريا. ⁶ آ دگرانِ آيئِه گُلامِ گپتِ و سُبُكِ و بِه اژتِ كرتِ و كُشتنت. ⁷ بادشاهِ سَكِّ زهرِ گپتِ و په هُونيگانيِ جنگِ و آياني شهرئِه سؤچگا سپاهيگي راهِ دانتت. ⁸ گُرا گُونِ وتي گُلامانِ گُوشتي: «آروَسئِه مهماني تتيارِ اِنَت، بله هما كه لُوتگِ بوتگا اِننت، آيگئِه لاهكِ نه اِننت. ⁹ پميشكا برئويتِ چارراهاني سرا هرکسا كه گِنديت، آيانِ مني مهمانيا بياربِت.» ¹⁰ بادشاهئِه گُلامِ شتنت و شَرّ و گَنده، هرکسِشِ كه ديسَت، سَجَهينِشِ يکجاهِ كرتِ و آورتنَت و آروَسئِه تالارِ چه مهمانا پَرِ بوت. ¹¹ «نونِ وهده بادشاهِ مهماناني چارگا اَتَك، يکِ انچينِ مردِه ديسي كه سوري گُدي گُورا نه اَت.» ¹² بادشاها چه آييا جُستِ كرت: «همبل! بِه سوري پؤشاکا، تئو چُونِ توکا پترتگئِه؟» بله آييا هجِ پَسْتُو داتِ نكرت. ¹³ گُرا بادشاها گُونِ وتي گُلامانِ گُوشَت: «اشيئِه دستِ و يادانِ بندبِت و دُئا تهاريا دئورِ بدئيبِت.» اژدا گرئوتِ و دنتانِ په دنتانِ دُرُشت. ¹⁴ چيا كه لُوتنگينِ بازِ اَنَت، بله گچِنِ كرتگينِ كَم.»

مالياتئِه بارئوا

(مَركاس 12:13–17؛ لوكا 20:20–26)

¹⁵ همِه وهدا پَرِسي شتنت و انچينِ پندلِ و رپكِه كرتشِ كه ايسايا چُونِ چه آيئِه جندئِه هيرانِ مانِ بگيشنِننت و داما دئورِ بدئيبِت. ¹⁶ نونِ لهتينِ شاگردشِ گُونِ هيروديانِ^۱ همراهيا آيئِه كِزا رَثوانِ داتِ تانِ بگُوشنت: «او استاد! ما زانينِ كه تئو تچُكِ و راستينِ مردمِه ائِه و هُدا ئِه راها په راستيا سوچِ دئيه و هچكسبئِه نيمگا نگرئِه، چيا كه سَجَهينانِ په يكِ چَمبِنا چارئِه. ¹⁷ مارا بگُوش، تئبي هئيبلا رومئِه بادشاهِ كئيسرا سُنْگِ و مالياتِ دئِگِ رثوا اِنَت يا نه؟» ¹⁸ ايسايا آياني گندهينِ پگرِ زانتِ و گُوشتي: «او دويؤستينِ شتلكاران! چيا منا چُكا سگا اِنَت؟ ¹⁹ چه هما زَرانِ كه په مالياتا دئِينت، يگِه منا پينشِ بداربِت.» آيانِ يكِ دينارِه پيشِ كرت. ²⁰ ايسايا چه آيانِ جُستِ كرت: «اشيئِه سرا كئبي نامِ و نَكشِ پَرِ اِنَت؟» ²¹ گُوشِتِش: «كئيسرئِه.» نونِ ايسايا دَرانِبنت: «گُرا كئيسرئِگا كئيسرا بدئيبِت و هُدا ئِگِا هُدايا بدئيبِت.» ²² اِه هيراني اِشْكنگا آ هئيرانِ بوتنت و ايسا اِشِ اِشتِ و شتنت.

^[1] 4:22 4 کاييگر، بزّانِ مرزبنِ نَرَبِنِ گوک

^[2] 4:22 4 پابندی، بزّانِ هما پس و گوک اِنَت كه په هِلارِ كنگا لُوكئِه دپا دارنتي

^[3] 4:22 4 گُوسك، بزّانِ گولو، گُوكئِه چُكُ

^[4] 16:22 16 هيرودي، بزّانِ هيروديس بادشاهئِه دؤستواه

^[5] 24:10 24 هُدا بنَد، بزّانِ واجه، واهُدد، مالک، ساھب

^[6] 25:10 25 پلزبول، بزّانِ چَتّاني بادشاھ

^[7] 29:10 29 اَسليگين يوناني نَبشتانگِ گُوشبِت: دو «اَسريون.» اَسريون، آ زمانگائِه كسترينِ زَرِ اَت

^[8] 31:10 31 اَسليگين يوناني نَبشتانگِ گُوشبِت: «بازبنِ جنجشكان.»

ايسائے بڙن

(لوقا 13:10–15)

²⁰ ڪڙا ايسا هما شهر و مردمانی مٿياربگ ڪنگا لڳت ڪه وتي گيشترين آجپين ڪاري هما شهران ڪرتگاتنت، چيا ڪه آيان چه وتي بدين ڪاران پشومانی ڏرشان نڪرتگأت. ²¹ «بڙن و ايسوز په شما، او ڪرازينيے مردمان! بڙن و ايسوز په شما، او بٿيت سٿيدائيے مردمان! هما موزره و آجگايي^u ڪه من شمئيے نياما پيش داشتگأت، اگن سور و سٿيدونئيے شهران پيش باداشتبننت، ڪڙا اوڙئيے مردمان هما وهدا وتي گناهانی پشومانيے پوڻشاک ڪوڙا ڪرتگأت و پُرانی سرا نشتگاتنت. ²² باور ڪنيت، جُست و پُرسئيے رُوچا سور و سٿيدونئيے مردمانی سِزا چه شمئيے سِزا و آزابا آسانتر و ڪمتر بيت. ²³ او ڪوڙناهومئيے مردمان! شما چست ڪنگ و آسمانا برگ بيت؟ هچبر! تَهترونئيے جُهلانڪيان سَرَشڪونَ بيت. چيا ڪه هما موزره و آجگايي ڪه په تتو پيش دارگ بوتنت، اگن سُدموئيے شهرها بيوٿبننت، آ شهر تان رُوچ مروچيگا منتگأت. ²⁴ باور ڪنيت، جُست و پُرسئيے رُوچا سُدموئيے مردمانی سِزا چه شمئيے سِزا و آزابا آسانتر و ڪمتر بيت.»

ايسائے جُگ

(لوقا 10:21–22)

²⁵ آ وهدا ايسايا گوشت: «او مني پت، زمين و آسمانئيے هُدايند! ترا ستا ڪنان و سازايان ڪه تتو اے راز و هبر چه زاننڪار و هوشمندان چير دانت و ڪوڊڪانی سرا پڏر ڪرتنت. ²⁶ او مني پت! تتو چه وتي رزا و واهاگا اے ڏٿولا ڪرت. ²⁷ سَجھپين چير، پتا مني دستا داتگأت. اُبيد چه پتا، هچگس چُگا نزانن. همے ڏٿولا، دگه هچگس پتا نزانن، اُبيد چه چُگا و هما مردمان ڪه چُڪ بلوٿيت پتا په آيان پڏر بڪنت. ²⁸ «او سرين پُرشٿگين زهمت ڪَشان! ڊيم په من بيانيت، من وت شمارا آرام و آسودگي بڪشان. ²⁹ مني جُگا^v بڏا ڪنيت، چه من هيل بگرپت، ڪه من نرم دل و بيڪير آن. ڪڙا شمارا آرام و آسودگي رَسيت. ³⁰ چيا ڪه مني جُگ آسان و مني بار سُبڪ اُنت.»

ايسا شَبئيے واجه و واهند اُنت

(مَڪاس 2:23–28؛ لوقا 6:1–5)

12 ¹ يڪ رندے، شَبئيے رُوچا^w ايسا چه گندمی ڪِشاران ڪوڙگا اُت. اُبييے مرید شديگ اتنت و ڪِشارئيے هوشگان سَندگ و ورگا لگنتت. ² پَرسيمان ڪه ڊيست ڪون ايسايا گوشيش: «بچار! تئبي مرید انچين ڪارَ ڪننت ڪه شَبئيے رُوچا رٿوا نه اُنت.» ³ پَسَئوی دات: «زانا، شما نئوانتنگ، وهديے داوود و اُبييے همراه شديگ بوتنت، داوودا چه ڪرت؟» ⁴ هُڏائيے پاڪين لوگا شت، هُڏائيے ناما هئيراني و پاڪونڏين نانی وارنتت ڪه آيانی ورگ نه په آيا رٿوا اُت و نه په اُبييے همراهان، تنها په ديني پيشوايان رٿوا اُت. ⁵ شَريتا اے هم نئوانتگُو ڪه مزنين پرستشگاهئيے تنها، ديني پيشوا شَبئيے بيئهرمتيا ڪننت بله اُنگت بيئميار زانگ و ليڪگ^x بنت؟ ⁶ من ڪون شما گوشان ڪه ادا چه مزنين پرستشگاهها هم مستريے هست اُنت. ⁷ اگن شما اے هبرئيے مانا بزانتين ڪه گوشيت: من

¹:11 21: اُجگايي، بران موزره، هئيران ڪنوڪين ڪار.

¹¹:29 جُگ، بران دارے ڪه دو گوکئيے گردنا اُنت و بے آيا زمين شهم ڪنگ نبيت.

¹²:1 شَبئيے رُوچ هما شميمه اُنت، بران يهوديانی ڪار نڪنگئيے رُوچ.

¹²:5 ليڪگ، بران حساب آرگ.

هوشيانا، بُرزين آرشا.»

¹⁰ وهديے ايسا اورشليميا رَست ڪڙا سُور و وُلُوَهيے مَچَٽ. شهرئيے مردم جُستا اتنت ڪه: «اے ڪئيے اُنت؟» ¹¹ مِچَئيے مردمان پَسَئو دات: «اے هما نبي اُنت، ايسا ڪه جليليے شهر نابرهئيے نندوڪيے.»

چه مزنين پرستشگاهها سئوداگرانی در ڪنگ

(مَڪاس 11:15–18؛ لوقا 19:45–48)

¹² ايسا مزنين پرستشگاهئيے پيشجاها^y شت و اوڏا سئوداگر و ڪُرَڪاني^z گلپنگ و در ڪنگا ڪلايش بوت. زَر بدل ڪنوڪين سَراپانی ميڙ و برُونڪي چپيگ ڪرتنت و ڪپوٽ بها ڪنوڪانی ڪُرسی و تَهتگي ڏئور داتنت. ¹³ گوشتي: «هُڏائيے ڪتابا نبيسگ بوتگ: مني لوگ، ڏوا و پرستشيے جاگه ببيت، بله شما ڏُڙبازارے ڪنيتي.» ¹⁴ مزنين پرستشگاهئيے پيشجاها، بازين ڪور و لَنگ ايسائے ڪڙا اُتڪنت و آيا اُڙاه ڪرتنت. ¹⁵ وهديے مزنين ديني پيشوا و شَريئيے زانوَگران ايسائے موزره و آجگايي ڊيستنت و اے هم ڊيستش ڪه پرستشگاهها ڪسانين چُڪ په ڪوڪار «هوشيانا، او داوود بادشاهئيے چُڪ» گوشگا اُنت، باز نغوَش بوتنت و ¹⁶ چه ايسايا جُستش ڪرت: «اِشڪنگا ائيے اے چُڪ چه گوشگا اُنت؟» گوشتي: «هئو! اِشڪنگا آن. شما هچبر نئوانتنگ ڪه:

«تتو په وت ستا و سنا، چُڪ و شيرميچين ئُٺڪانی دپا هم داتگ

ڪه ترا ستا بڪنت؟»^a

¹⁷ ڪڙا ايسايا آيله ڪرتنت و چه شهرها ڏُن در اُتڪ و بٿيت اُنيائيے ميتگا وتي شپي رُوچ ڪرت.

انجيريے درچڪئيے هُشڪ بئيگ

(مَڪاس 11:12–14، 20–24)

¹⁸ وهديے ايسا سبها ماهله پر ترگ و شهرئيے نيمگا رٿوگا اُت، شديگ بوت. ¹⁹ راهئيے سرا انجيريے درچڪه ڊيستي، اُبييے نيمگا شت بله اُبيد چه تاڪا دگه هچي نديست. ڪڙا گوشتي: «دگه برے، هچبر بور و بر مڪنائئيے» و هما دمانا درچڪ گيمُرت و هُشڪ بوت. ²⁰ اِشپيے گندگا مرید هئيران بوتنت. جُستش ڪرت: «چون بوت ڪه يڪ اُناگت درچڪ گيمُرت؟» ²¹ ايسايا پَسَئو دات: «شمارا راستين گوشان، اگن شمارا باؤر اُنت و دلا شڪ نئياريت، ڪڙا هما ڏٿولا ڪه من ڪون انجيريے درچڪا ڪرتگ، شما هم انچش و اُنگت گيشتر ڪرت ڪنيت. اگن شما اے ڪوڙها بگوشتيت ڪه: «وتا چه ادا چست ڪن و دريائيے تنها ڏئور بدئيے،» ڪڙا همے ڏٿولا بيت. ²² اگن شما باؤر ڪنيت، هرچه ڪه وتي ڏوايانی تنها لوٿيت، شمارا ڏئيگ بيت.»

ايسائے اهتيار

(مَڪاس 11:27–33؛ لوقا 20:1–8)

²³ هما وهدا ڪه ايسا مزنين پرستشگاهئيے پيشجاها شت و تاليم ڏيگا لگت، مزنين ديني پيشوا و ڪئومئيے ڪماش اُبييے ڪڙا اُتڪنت و جُستش ڪرت: «تتو ڪون ڪجام هَڪ و اهتيارا اے ڪاران ڪئيے؟ ڪنيا ترا اے ڪارانی ڪنگئيے اهتيار داتگ؟» ²⁴ ايسايا پَسَئو دات و گوشتي: «منا هم چه شما جُستيے هست، اگن مني جُستيے پَسَئو بدئييت، ڪڙا شمارا گوشان ڪه ڪون ڪجام هَڪ و اهتيارا اے ڪاران ڪنان. ²⁵ شمئيے هئپالا، يهپايا چه ڪجا پاڪشودي ڏيگئيے اهتيار رَستگأت، چه آسمانا يا چه انسانئيے نيمگا؟» آيان وتمان وتا شعور

²¹:12 پيشجاه، بران پيشگاه، لوگئيے چارديوال، سهن.

²¹:12 12: گُراڪ، بران آ ڪه سئودا زوريت. آربي و پارسيا «مشتري، خريدار».

¹⁸:21 16: زور 8:2.

مَنْ نَوْشان شما نَوْشَت کَنبِت؟»¹⁴ گَوْشِتیش: «جی هئو، ما وارَتی کَنبِن.»²³ اِيسايَا گَوْشَت: «شمارا منی جام نَوْشگی اِنت، بله اے منی دستا نه اِنت که کتے منی راستین و کتے چِپِین نِیمگا بنددیت. اے جاگه هایمانیگ اَنت که منی پتا په اَیان گِیشِینتنگ اَنت.»²⁴ وهَدے آ دگه دَهِین مریدان اے هبر اِشکَت، دوین براتانی سرا زَهر گِیتنت. ²⁵ گَزا اِيسايَا سَجهین مرید لَوْتنت و گَوْشَتی: «شما زانیت که درکومانی هاکم مردمانی سرا هاکمی کَنت و کئومانی مَستر وتی چِرَدَسْتین مردمانی سرا وتی اهتیارا کارَ بندنت. ²⁶ بله شما چُش مکنیت. چه شما هرکس که مزنی لَوْتیت باید اِنت سَجهِینانی هِزمتکار بییت و ²⁷ چه شما هرکس که مَسترِی لَوْتیت، شمئے کَسَتر و دَزبُوج بییت. ²⁸ همئے دُئولا، انسانئے چُکَ نَیانتکگ که مردم آییئے هِزمتا بکننت، آتکگ که مردمانی هِزمتا بکنت و گون وتی ساهئے دِئیکا، بازِینیا بَرکَینیت.»

دو کورئے دَرهَبکشی

(مَرَکاس 10:46–52؛ لوکا 18:35–43)

²⁹ وهَدے چه اَرهائے شهرَا در آيگا اِنتت، بازین مردمئے اِيسائے رَندا گون اَنت. ³⁰ اَیانی راهئے سرا نَشَتگین دو کَورا اِشکَت که اِيسا چه اُزدا گوزگا اِنت، کوکارش کَرَت و گَوْشِتیش: «او هُداوند، او داوود بادشاهئے چُکَ! ترا مئے سرا بَرگ بات.» ³¹ مردمان آ هِکَل دانتت و گَوْشِتیش: «بیتسوار بییت،» بله اَیان گِیشِتر کوکار کَرَت: «او هُداوند، او داوود بادشاهئے چُکَ! ترا مئے سرا بَرگ بات.» ³² اِيسا اُوشَتات و جُستی کَرَت: «شما چه من چئے لَوْتیت؟ په شما چئے بکنان؟»³³ اَیان پَسَوو دات: «او هُداوند! مارا بینا کن.» ³⁴ اِيسايَا اَیانی سرا بَرگ بوت، دَسَتی چَمان پَر مُشَنتت و هما دمانا بینا بوتنت و اِيسائے رَندا گون کِپَت و شَنتت.

په اِيسائے وشْ آتکا

(مَرَکاس 11:1–11؛ لوکا 19:28–38؛ یوهَنّا 12:12–15)

¹ وهَدے اورشَلِیمئے نَزِیکا آتکنت و زَینتوئے کَوهئے دامنّا بئیت‌پاجیئے میتگا رَسَنتت، اِيسایَا دو مرید رثوان دات و ² گَوْشَنتنی: «دِیمی میتگا برئوِیت، انچُش که اُزدا رَسِیت هَرے گِندِیت که بستگ و کُرگی هم گون اِنت، اَیان بوجِیت و په من بیارِیت. ³ اگن کَسِینا گون شما چیزے گَوْشَت، بگَوْشِیت: «واجها پَکار اَنت و رندا راهشَ دنت.»⁴ پمیشکا اے دُئولا بوت تان هما چیز که نبیئے زبانا پِیش‌گویی کنگ بوتگ، راست و پَدَر بییت:

⁵ «گون سَهیونئے جنکا بگَوْشِیت:

«نون تئیی بادشاه تئیی گُورا بییکبر پینداک اِنت و

هَرِیا، بزَن کُرگِینا سوار اِنت.»^۷

⁶ گَزا مرید شَنتت و هما یغِیما که اِيسایَا گَوْشَتنگ اَنت، هما دُئولا کَرِتَش. ⁷ اَیان هَر و کُرگ اُورتنت، وتی شال و چادرشَ هرانی پُشتا اِیز کَرنتت و اِيسا سوار بوت. ⁸ بازِینیا وتی شال و چادر راهئے سرا چِیزگِینجان کَرنتت، دگه بازین مردمِینا درچکانی ئال و تاک بَرَت و راهئے سرا اِیز کَرَت. ⁹ اِيسائے پِیش‌رُمب و پدَرُمبِین مردم، کوکار کَنانا گَوْشگا اتنت:

«هوشیانَا،^x او داوود بادشاهئے چُکَ!

مبارک بات هما که په هُداوندئے ناما کَنیت،

هئیرات و کُرَبانِیگ کنگئے لَوْتُوک نه‌آن، مِهر و رهمتئے لَوْتُوک اَن،^y گَزا شما آ مردم مِثبارِیگ نکرَتگ‌اتنت که بیئمِیار اَنت. ⁸ بزانیِت من که انسانئے چُکَ اَن، شَبَئئے رَوچئے واهدن اَن.

مُنَدِین مردِیئے دَرهَبکشی

(مَرَکاس 1:3–6؛ لوکا 6:6–11)

⁹ چه اُزدا دِیمَا رثوان، اِيسا اَیانی کنِيسها شت. ¹⁰ اُزدا مردے هست‌ات که دستِی هُشک و مُنَدُ اَنت. لهتینا په بَدِّ و بُهتام جنگئے نِیمُونَا چه اِيسایَا جُست کَرَت: «شَبَئئے رَوچا کَسِیئے دُراه کنگ رثوا اِنت یا نه؟» ¹¹ گون اَیان گَوْشَتی: «اگن چه شما کَسِینا مِیشے هست و شَبَئئے رَوچا چاتینا بکِپیِت، هما دمانا مِیشا چه چاتا دَر نکنت؟ ¹² انسانئے اَرزَش چه مِیشا باز گِیشِتر اِنت. پمیشکا شَبَئئے رَوچا نِیکی کنگ رثوا اِنت.» ¹³ نون گون آ مردا گَوْشَتی: «دستا شهر دئے.» اِییا دست شهر دات و دومِی دستئے دُئولا وشْ و دُراه بوت. ¹⁴ بله پَرِیسی دُئا شَنتت و په اِيسائے کُوشارِینگا شِغور و سَلاهش کَرَت.

هُدائے گچِین کَرَتگِین

¹⁵ وهَدے اِيسایَا اَیانی دِلئے اے هبر زانت، چه اُزدا در کِپَت. بازِینئے آییئے پدا رثوان بوت و اَیانی نیاما هرکس که ناُدراه اَنت، سَجهِینی دُراه کَرنتت. ¹⁶ کَدُنِی کَرنتت و گَوْشَتی: «گون کَسَا مگَوْشِیت من کئے اَن.» ¹⁷ اے دُئول پمیشکا بوت که اِشِینا نبیئے گَوْشَتگین هبر سرجم بییت:

¹⁸ اے منی هِزمتکار اِنت که من گچِین کَرَتگ،

منا سَکَ دَوَسَت اِنت و من چه اِشِیا باز وشْ و زَزا اَن،

من وتی روها اِشِیئے سرا اِیز گِینجان،

درکومانی نیاما اے هِزمتکار منی اِنسَپ و دادرِسیئے جارا پَرَتِینت.

¹⁹ نه جنگ و مِزَ کنت و نه جاک و کوکار و

نه کَسَے دَمُک و بازاران آییئے تئوارا اِشکنت،

²⁰ نه که نَزور و تَوَهکین کَلَم و کاشا پَرُوشِیت و

نه مرمِرانکین چراگا کُشِیت،

تان هما وهدا که اِنسَپ و دادرِسیا سَوبِین⁷ و کامیاب بکنت.

²¹ په دنِیائے کئومان آییئے نام مزنیِن اُمِیتئے بییت.^a

اِيسَا و پِلزَبول

(مَرَکاس 3:20–30؛ لوکا 11:14–23؛ 10:12)

²² هما وهدا مردمان اِيسائے گُورا یک چِئِی گَنزوکے اُورت. آ، کُور و گُنگ اَنت. اِيسایَا دُراه کَرَت و آ گِندگ و هبر کنگا لَگَت. ²³ سَجهِین مردم په هئیرانی و به مانگی گَوْشگا لَگَنتت: «چُش بوت کنت که اے داوود بادشاهئے چُکَ و اُزبادگ اِنت؟!»²⁴ بله وهَدے پَرِیسیان اے هبر اِشکَت، گَوْشِتیش: «اے، گون چَنانی سردار پِلزَبولئے سرِوکیا چِنانَ کُشِیت.»²⁵ اِيسایَا اَیانی اے هئیال زانت و گون اَیان گَوْشَتی: «هر مُلکینا که ناتپاکی بکِپیِت، آ مُلک گار و زئوالَ بیِت و هر شهرے یا لوگئے بهر و بانگ بییت، برجاة نمانیت.

^[1] 7:12 هوشه نییئے کتاب 6:6

^[2] 20:12 سوبین، بزَن پِیزَز، کامیاب

^[3] 21:12 اِشِینا نییئے کتاب 42:1–4

^[4] 22:20 اِيسائے مکسد چه جاما وتی مرکئے جام، بزَن سلِییئے سَکِی و سَوریانی سَگگ اِنت

^[5] 21:3 یا که: «واجها پَکار اَنت.» گَزا واهدن دئیش

^[6] 5:21 زَکُریا نبیئے کتاب، بهر 9، بند 9. سَهیون یک کَوهی، که اورشَلِیمئے شهرئے بُرد اے کَوهئے سرا اِیز کنگ بوتگ. سَهیونئے جنک، بزَن اورشَلِیمئے جهنمندیِن مردم

^[7] 9:21 هوشیانَا، بزَن «مارا اَنون بَرکِین.»

26اگن شعیثان وت شعیثانا در بکنت، بزآن گۆن وتی چنڊا چُنگ اِنت. گۆزآ آییئے بادشاهی چۆن برجاء مانیت؟ 27اگن من گۆن پلَزبولئے سرۆکیا چِئآن دَر کَنان، گۆزا شمئے جنڊئے چُکَّ و مرید گۆن کئیی زوَر و واکا چِئآن دَر کَننت؟ اے پھیما، شمئے مرید وت شمارا مٔیاریگ کَننت. 28بله اگن من گۆن هُڊائے روها چِئآن دَر کَنان، بزائیت که هُڊائے بادشاهی شمئے نیاما رَستگ. 29یا چۆن بوت کنت، کَسے زوَرآورینِ مردمیئے لوگا بٔئیریت و آییئے مال و میلکنا پُل و پانچ^b بکنت، تان پیتسرا آ زوَرآورینِ مردا مگِییَت و مبنڊیت؟ گۆزآ آییئے لوگا پُل و پانچِ کَرَت کنت. 30کَسے که منی همراه و دۆستواه نه‌انَت، آمَنی بدواه اِنت، کَسے که مِچ و یکجاه کنگا گۆن من هُور نه‌انَت، آ، شینگ و شانگ و تَک و پَرَک کنت.

31«پیمیشکا شمارا گوشان که هر گناه و کُپر، بَکشگ و پِهَل کَنگ بیِت، بله هُڊائے پاکین روھئے بارئوا سیلَین هیر و کُپر، پِهَل کَنگ نییت. 32هرکَس انسانئے چُکَنئے بارئوا سیلَین هیرے بکنت بَکشگِ بیِت، بله آ که پاکین روھئے بارئوا سیلَین هیرے بگوِشیت، نه اے دنیاپا پِهَل کَنگ بیِت و نه آیوِکین دنیاپا.

درچک و بر

(متّا 7:17–18؛ لوکا 6:43–45)

33«اگن شَرِّین بَر و نییگ لوثیت، باید اِنت درچک شَرِّینے بییت، بدینِ درچک بدینِ بَر و نییگ دنت،^c هر درچک چه آییئے بَرَا زانگ بیِت. 34او سِیَه‌مارازادگان! شما که وت سیَل و رَدکار اِنت، چۆن شَرِّین هیر کَرَت کَنیت؟ چیا که هرچه مردمئے دلا بیِت، هما چه آییئے دپا دَر کَنیت. 35شَرِّینِ مردم چه شَرِّینِ گنج و هزانگا شَرِّینِ چیز دَر کنت و سیلَینِ مردم چه سیلَینِ هزانگا، سیلَینِ چیز. 36شمارا گوشان که جُست و پُرسئے رۆچا مردمان وتی هر مِپَت و ناهودگِین هیرئے حساب دئیگی اِنت. 37چیا که تئیی هیر اَنت که ترا بیمِیارَ کَننت و تئیی هیر اَنت که ترا مٔیاربارَ کَننت.»

نشانیئے لوژگ

(مَرکاس 8:11–12؛ لوکا 11:29–32)

38گۆزآ لهتِینِ پَریسی و شَرِّیتئے زانۆگرا گۆن آییآ گوشت: «او استاد! ما چه تتو نشانیئے گِندگ لوثِین.» 39ایسایا آیانی پَسَئِوا گوشت: «شَرِّ و زِنهکارینِ نَسَل و پدَریچ، نشانی لوثیت، بله یونس نییئے نشانیا آبیڊ، دگه هچ نشانیئے آیان دئیگ نییت. 40انچَش که یونس تان سئے رۆچ و سئے شپا ئوهین ماهیگَنے لاپا اَت، همه پھیما انسانئے چُکَّ تان سئے رۆچ و سئے شپا زمینئے لاپا بیِت. 41جُست و پُرسئے رۆچا، نئینوائے مردم گۆن اے زمانگَنے مردمان هۆریگا پاڊ کاینَت و آیان مٔیاریگ کَننت، چیا که آ یونسئے ڏاه و هُؤارباشئے سرا چه وتی گناهان پشۆمان بوتنت. بله نون چه یونسا مسترنِئے اِدا اِنت. 42جُست و پُرسئے رۆچا، سَبائے مَلکه^ه گۆن اے زمانگَنے مردمان هۆریگا پاڊ کثیت و آیان مٔیاریگ کنت، چیا که سَبائے مَلکه چه دنیائے آ دستا اَتک تان سَلْئیمانئے هِکمَتا پشکنت. بله نون چه سَلْئیمانا مسترنِئے اِدا اِنت.

وئیرانینِ کلات

(لوکا 11:24–26)

43«وهڊے چِئے چه کَسِیا دَر کَثیت، گۆزآ گیابانانَ رثوت تان په وتی آرامی و آسودگیا، جاهے شوهاز بکنت، بله چُشینِ جاگْهے نرسیتی. 44گۆزآ گوشیت: «چه اژدا که در اَتکگان، پڊا همۆڊا رثوان.» وهڊے پَر تَریَت و گَنڊیت که آ لوگ هۆرک و هالیگ، رُپَتگ و

کارنده و مَزّ

201«آسمانی بادشاهی، باگیئے هما هُڊابندئے پھیما اِنت که په وتی انگوری باگا، کارندهئے شوهازا ماهله در کِیت. 2آییآ، رۆچ‌مَزّ یک دینارے گیَشِینَت و کارنده په کارا باگا رثوان دانتت. 3کِساس سئے ساھتا رَندَه در اَتک و دیستی لهتِینِ کارنده بازارا بییکار اوْشتاتگ. 4گوشتی: «شما هم برئوتِ منی باگا کار کَنیت. هرچه که شمئے هَکَّ بیِت، شمارا دئیان.» 5گۆزآ اَشنتت. پڊا نیمرۆچا^ف و دِیم په بیگها^ه دُئا در اَتک و انچُشی کَرَت. 6رَوَندئے نَزیکا! پڊا در اَتک و دیستی دگه لهتِینِ مردم اوْشتاتگ، چه آیان جُستی کَرَت: «چیا شما سَجْهینِ رۆچا بییکارا اوْشتاتگیَت؟» 7گوشِتِش: «مارا هچکسا کار نداتگ.» باگَئے هُڊاښِڊا گوشت: «شما هم برئوتِ و باگا کار کَنیت.»

8«رَوَند بوت و هُڊاښِڊا گۆن وتی کارمسترا گوشت: «کُڊسری کارِندهان بگر تان ائولِیگِنان، سَجْهِنانِی مَزّا بدئے.» 9همایان که رَوَندئے نَزیکا کار بُگِیچِ کَرَتگ‌اَت، هرکسا یک دینارے مَزّ رَست. 10زندا همایانی باریگ اَتک که پیتسرا کارِش بُگِیچِ کَرَتگ‌اَت، آیانی هئِیال اَت که گِیشترِش رَسیت، بله آیان هم یک یک دینارے رَست. 11وتی مَزّش زرت و باگَئے هُڊاښِڊئے سرا نَرَنڊگا لگَننت و گوشتِش: 12«چه سَجْهِنان و رَند اَتکگِینِ کارندهان یک ساھتے کار کَرَتگ و ما سَجْهینِ رۆچا گرمی سگَنگ و کار کَرَتگ، بله تتو مَشِیگ و آیانی مَزّ برابر کَرنتت.» 13باگَئے هُڊاښِڊا گۆن یکِینا گوشت: «او منی سنگت! من گۆن تتو ناهکئی نکرَتگ. تتو وت گۆن من رۆچے یک دینارِیا نَمَنتگ؟ 14پمیشکا همینچُک که تئیی هَکَّ اِنت بزور و برئو. اے منی تَب اِنت که هرچه ترا دئیان، همینچُک چه تتو رَند اَتکگِینِ کارندهان هم بدئیان. 15زانا، من وتی زَرَانیِ مستر وت نه‌آن، هر ڏئولا که لوئان گۆن وتی زَرَآن هما ڏئول بکنان؟ یا که تئیی چَم منی دسپِچیا دیسَت نکنت؟» 16اے ڏئولا، آ که ائولی اَنت، آهریِ بنت و هما که آهری اَنت، ائولیِ بنت.»

ایسائے مَرکئے سئیمی پیتشگۆبی

(مَرکاس 10:32–34؛ لوکا 18:31–34)

17اورشَلِیمئے رثوگَئے وهڊا، راها، ایسایا دوازدهینِ مرید یک کَرَّے برتنت و گوشتی: 18«نون ما اورشَلِیما رثوگا این، اوڊا انسانئے چُکَّا گَرنت و مزنینِ دینی پینشوا و شَرِّیتئے زانۆگرانی دستا دئینت. آییئے مَرکَئے هُکما پَرَّنت و 19درکتومِینِ مردمانی دستا دئینتی. درکتومِینِ مردم آییئے سرا ریشکند و مَسکرا کَننت، گۆن هئیزران مانَ بندنت و سَلیبئے سرا دَرنجنتی. بله سئیمی رۆچا، زندگِ بیِت و جاهَ جنَت.»

ناراهینِ واهگ

(مَرکاس 10:35–45)

20همے وهڊا زبِڊئے چُکانی مات، وتی چُکانی همراهیا ایسائے کِرَا اَتک، آییئے پادان کِپَت و لوثئی که په مینتگیری چیزے بگوِشیت. 21ایسایا چه آییآ جُست کَرَت: «بگوش، چه لوثئے؟» گوشتی: «وهڊے تئیی بادشاهی کَثیت، لَبز کن که منی دوینِ چُگان گۆن وت نڊارنئے، یکِینا وتی راستین و دومیا چِپِینِ نِیمگا.» 22ایسایا پَسَئو دات: «شما نزائیت چه لوثگا اِیت. بارین، آ جاما که

^[1] 3:204 اسلیگینِ یونانی نِشِتانکِ گوشیت: «سئیمی ساھتا»، بزآن ساھت ئُها. یهودیانی رۆچے حساب، ساھت سُهْبے شَشا بُگِیچِ بوت

^[2] 5:20f اسلیگینِ یونانی نِشِتانکِ گوشیت: «شَمشی ساھتا».

^[3] 5:20g اسلیگینِ یونانی نِشِتانکِ گوشیت: «ئُهْمی ساھتا»، بزآن ساھت سیئا

^[4] 6:20h اسلیگینِ یونانی نِشِتانکِ گوشیت: «بازدهمی ساھتا»، بزآن ساھت پنچا

^[c] 33:12c اسلیگینِ یونانی نِشِتانکِ گوشیت: «بیا درچکا شَرِّ بکْنیت و نیبگ شَرِّ، یا درچکا بد بکْنیت و نیبگ بد».

^[d] 42:12d اسلیگینِ یونانی نِشِتانکِ گوشیت: «جنوبئے مَلکه».

موسایا پرمان داتگ کہ مرد پہ وتی جنئے سئون دئیگا، آییا تلاکنامَہے بدنت و بگیشیتیتی؟»⁸ ایسایا پَسَّو دات: «موسایا شمئے سِنگدلیئے سئوبا جنینانی سئون دئیگ رثوا کرتگ، چہ بُنگیجا اے ڈٹول نبوتگ. ⁹شمارا گوشان: هرکس چہ زَنہکاریا ابید، پہ دگہ سئوبیا وتی جنینئے سئون و تلاکان بدنت و گون دگہ جنینیا سور و سانگ بکنت، بزآن زنا کنگا اِنت.»

¹⁰میردان گوشت: «اگن مرد و جنئے نیاما جاؤر اے ڈٹولا اِنت گِزا سور نکنگ شرتر اِنت.»¹¹ گوشتی: «اے تالیما هرکس زرت نکنت، ہما کس زرت کنت کہ آییا اے واک و توان بکشگ بوتگ. ¹² لھتین سور کرث نکنت چیا کہ چہ ماتئے لاپا اے ڈٹولا پیندا بوتگ، لھتین چہ مردمانی دستا انچُس بوتگ و لھتین پہ آسمانی بادشاہیا چہ سور و آروسا سَرِ گوزیت. اگن کسے اے ہیرا سگیت، ہمے ڈٹولا بکنت.»

ایسا و کسانین چُک

(مَکاس 16–13:10؛ لوکا 17–15:18)

¹³ آ وھدا کسانین چُکش ایسائے کِزا آورتنت کہ وتی دستا آیانی سرا پر بُمشیت و ڈوا بکنت، بلہ میردان نَہَر و ھکَل داتنت. ¹⁴ ایسایا گوشت: «چُکان پَلِیت منی کِزا بیایت، آیانی دِیما مدارِیت، چیا کہ آسمانی بادشاہی انچین مردمانیگ اِنت.»¹⁵ نون ایسایا آیانی سرا دست پر مُشت. گِزا وتی راھی گپت و شت.

زَردارِین وِرنا و نمیرانین زِند

(مَکاس 31–17:10؛ لوکا 30–18:18)

¹⁶ پدا یک مردے ایسائے کِزا آتک و جُستی کرت: «او استاد! من کجام نیکیَن کاران بکنان کہ نمیرانین زِندئے واند بیان؟» ¹⁷ ایسایا گوشت: «تتو چیا نِیکِیے بارثوا چہ من جُست کنئے؟ «نِیکین» تنھا یکے، آھدائے جند اِنت، اگن تتو زِندمان لُوئھے، گِزا ھْدائے ھُکمانی سرا کار کن.»¹⁸ جُستی کرت: «کجام ھُکمانی سرا؟» ایسایا گوشت: «ھون مکن، زنا مکن، دُزی مکن، دروگین شاھدی مدئے، ¹⁹ وتی پت و ماتا اِزُت بدئے، گون وتی ہمساہگا وتی جندئے پیئما مِہر بکن.»²⁰ P ورناین مردا گون ایسایا گوشت: «اے سَجھین من کرتگانُت. دگہ کجام کار پَشت کپتگ؟»²¹ ایسایا پَسَّو دات: «اگن لوئھے تمانین انسانے بیئے، برئو وتی سَجھین مال و ہستیا بھا کن و زُرآن گریب و نیزگارِین مردمانی سرا بھر کن، اے پیئما ترا آسمانی گنجے رسیت. گِزا بیا و منی رندگریبا بکن.»²² انچُش کہ ورنایا اے ہیر اِشکت، باز گمیگ و پرتِشان بوت و شت، چیا کہ آ سِیر و اَزگارِین مردے اَت. ²³ ایسایا گون میردان گوشت: «شمارا راستینِ گُوشان، پہ اَزگار و مالدارِین مردمان آسمانی بادشاہیا پاد اِیر کنگ سک گران اِنت. ²⁴ ھئو، شمارا گُوشان: سوچنئے دُمکا اُشترئے گوزگ وَہ باز گران اِنت، بلہ ھْدائے بادشاہیا، زردارِین مردمئے رئوگ اَنگت گرانتر اِنت.»²⁵ اے ھبرئے اِشکنگا، مرید سک ھئیران بوتنت و وتمانوتا گوشتِش: «گِزا کئے رَکت کنت؟»²⁶ ایسایا آیانی نیمگا چارت و گوشتی: «پہ انسانا نبوتنی اِنت، بلہ ھْدائے دستا ھر چیز بوُت کنت.»

²⁷ گِزا پِٹرسا گوشت: «ما وتی ھر چیز یلہ داتگ و تئیی رندگیریا کنگا اِین، بارِین مارا چے رَسیت؟»²⁸ ایسایا گون آیان گوشت: «شمارا راستینِ گُوشان، ہما نوکین دنیاوا وھدے انسانئے چُک وتی شان و شوکتئے تَہتئے سرا نددیت، شما کہ منی ھمراہ اِیت، دوازدہ تَہتئے سرا نددیت و بنی اِسرایلئے دوازدھین کبیلھانی دادرسیا کنیت.²⁹ ھرکسا پہ منی نامئگی لُؤگ، برات و گھار، پت و مات، چُک یا مال و ڈگار یلہ داتگانُت، آییا سد سری گیشترِ رَسیت و اَبدمانِین زِندئے واند بےت. ³⁰ بلہ بازِئے کہ ائولی اِنت، اَھری بیت و ھما کہ اَھری اِنت ائولی بیت.

ساپ و سَلَّہ اِنت، ⁴⁵ گِزا رثوت و چہ وتا دگہ ھپت سلترِین چَن گون وِث کاریت. آ سَجھین، ھوزریگا اِودا رثونت و اُرد و بُنگ کنتت. اے ڈٹولا، آ مردمئے آسر و آکبت چہ پیسریگینا اَنگت بدتر بیت. اے بدکارِین نسلئے ھال ھم ھمے پیئما بیت.»

ایسائے مات و برات

(مَکاس 35–31:3؛ لوکا 21–19:8)

⁴⁶ ایسا اَنگت گون مردمان ھیرا اَت کہ آییئے مات و برات اَتک و دُئا اؤشتانتت. آیان گون ایسایا ھبر کنگی اَت. ⁴⁷ گِزا یکِیا ایسا سھپگ کرت کہ: «تئیی مات و برات دُئا اؤشتاتگانُت، گون تتو ھبر کنگ لوئنت.»⁴⁸ ایسایا پَسَّو دات: «منی مات کئے اِنت و منی برات کئے؟»⁴⁹ پدا آییا وتی میردانی نیمگا دست شھار دات و گوشت: «اِش اُنت منی مات و برات. ⁵⁰ ھرکس کہ منی آسمانی پتئے واھگ و زَزائے سرا کار کنت، منی برات، منی مات و گھار ھما اِنت.»

تُھم چَنڈکئے مِسال

(مَکاس 9–1:4؛ لوکا 8–4:8)

¹ ھما رِوچا، ایسا چہ لُؤگا در اَتک و مَزَن گورمئے کِزا شت و نِشت. ² بلہ مردمانی انچین مزنین مِچَّیے آییئے گورا اَتک کہ آ بوجیگیا سوار بوت. سَجھین مردم گورمئے تتیابا^۵ اؤشتاتگاتنت. ³ گِزا آییا مردم گون دَرور و مِسالان بازین درس و سَبک دانتت و گوشتی: «یک دَھکانے پہ تَھمئے چَنڈگا شت، ⁴ تَھمانی چَنڈگئے وھدا کُمکے تَھم راھئے سرا رتک و بالی مُرگان چت و وارنتت. ⁵ کئے تَھم ڈَل و ڈوکانی سرا رتک کہ اِودا ھاک کم اَت، پمیشکا زوت رُست و سبز بوتنت، چیا کہ ڈُگار تَلگ اَت. ⁶ بلہ چہ روچئے ترندین گرمیا گیُمرت^۱ و ھُشک بوتنت، چیا کہ آیانی ریشگ و وُندال^۵ زمینا جُھل نَشَتگانُتت. ⁷ کئے تَھم ھم شیَز و چِرک و دُنِگرانِی^۱ تھا رتک، شیَز و دُنِگران آیانی رُست و رُدوَم داشت. ⁸ دگہ کئے تَھم، شَرِّین زمینا رتک، رُست و بَرش کرت، جاھے سَد سَری، جاھے شَست سَری و جاھے سی سَری. ⁹ ھرکسا گُوش ھست، بَشکنت.»

ھْدائے بادشاہیئے راز

(مَکاس 12–10:4؛ لوکا 10–9:8)

¹⁰ نون مرید آییئے کِزا اَتکنت و جُستش کرت: «چیا تتو گون مردمان پہ دَرور و مِسال ھبر کنئے؟»¹¹ آیانی پَسَّووا گوشتی: «ھْدایا اے زانت شمارا داتگ کہ آسمانی بادشاہیئے رازان سرید بییت، بلہ آ دگہ مردمانا ندادتگی. ¹² ھماییا کہ چیزے ھست، گیشتر دئیگ بیت، تانکہ آییا باز بییت، بلہ کَسِیا کہ نیست، ھما کہ ھست اِنتی ھم پیچ گِرگ بیت. ¹³ پمیشکا من پہ دَرور و مِسال گون آیان ھبر کنان کہ آیانی چَمان مِئیم ھست بلہ نِگندنت، گوشتِش پیچ اُنت بلہ نہ اِشکننت و سَرکچ ھم نئورنت. ¹⁴ اِشیا نییئے پیشگوئی اے مردمانی بارثوا راست و سرچم بیت کہ گوشت:

گون گوشان اِشکنیت، بلہ سَرکچ نئورِیت،

گون چَمان چارِیت، بلہ نِگندِیت،

¹⁵ چیا کہ اے کنوم سِنگدل بوتگ،

^[1] 2:13 تياب، بزآن دريائے کِز، ساھل

^[2] 6:13 گيھرگ، بزآن ھُشک تَرگ، نِيسگير بيگ

^[3] 6:13 وندال، بزآن ريشگ و روتگ

^[4] 7:13 شِز، يا شينز، و چِرک بييرکئين سبزگے کہ اسليگين کِشارئے تھا رُدیت و آیانی رُست و رُدوما داريت. دُنِگر دگہ کُننگي سبزگے کہ آھم کِشارا ھراب کنت

گوشِش گُران اَنت،

آیان وتی چم بستگِاَنت

چۆ مِبت آیانی چم بگندنت،

آیانی گوشِش پشکننت،

آیانی دل بزانتت و سرپد بِننت و

منی نیمگا پر بتَرنت

که من آیان دُراه بکنان.^ا

¹⁶ «بله شَمئے چم بَھتاور اَنت که گِندنت و شَمئے گوشِش اِشکننت. ¹⁷ شمارا راستیینِ گُوشان، بازین پیگمبر و پھریزکارینِ مردمانی واهگ بوتگ که هرچے شما گِندگا اِیت آیان هم بدیستین، بله ندیستیش و هرچے که شما اِشکنگا اِیت آیان هم پشکنتین بله نه‌اِشکئیش.

تُهَم چَنڈگئے مِسالئے مکسد

(مَرَکاس 4:13–20؛ لوکا 8:11–15)

¹⁸ «نون تُهَم چَنڈگئے مِسالئے مکسد و مانایا گوشِش بدارِیت. ¹⁹ وهدے کَسے هُدائے بادشاهیئے هیرا اِشکنت، بله سَرکیچِش نِوارت، گُرا شغیتانَ کئیت و هرچے که آییئے دِلا کِشگِش بوتگ دَر کنت و بارت. اِش اَت راهئے سرا رتکگین تُهَمانی مِسالئے مانا. ²⁰ آ تُهَم که دَل و دُؤکانی سرا رتکننت، هما مردمئے مِسال اِنت که هُدائے هیرا اِشکنت و هما دمانا په گل و شادهیَ مَنبِت، ²¹ بله په اے سئوبا که ریشگ و وَنَدالی نجتگ، هُدائے هیر آییئے دِلا، تان دِیرا نمانیت و جاگَ نکنت. وهدے هُدائے گال و هیرانی سئوبا سکی و آزارے برسیتی، هما دمانا چه راها تَکلیت و کپیئت. ²² آ تُهَم که شِز و دَنگرانی تها رتکننت، هما مردمئے مِسال اِنت که هُدائے هیرا گوشِش داریت، بله دنیاییِ پَریشانی و مال و زَزئے هرس و چۆپه، اِ آییَا رَد دَئِبنت و نییلنت هُدائے هیر سبز بتَریت و بَر و بَرَوَرَد بدنت. ²³ آ تُهَم که شَرّین زمینا رتکننت هما مردمئے مِسال اِنت که هُدائے هیرا گوشِش داریت و سرپَد ببت و بَر و بَرَوَرَد دنت، بازینے سَد سِری، بازینے شَسنت سِری و بازینے سی سِری.»

زَهْرِیچکئے مِسال

²⁴ ایسایا په آیان دگه مِسالے آورت و گوشت: «آسمانی بادشاهی، هما مردمئے پئِیما اِنت که وتی دُگارا شَرّین تُهَمی کِشتگِاَنت، ²⁵ بله وهدے مردم وِیتگ و واب اتنت، آییئے دَزْمَنے اَنتک و گندمئے کِشتگین دُگارا زَهْرِیچک و بَرّی کاهئے تُهَمی ریتک و شت. ²⁶ وهدے گندم رُستنت و هُوشگِش آورت، کاه و زَهْرِیچک هم رُست و مزن بوتنت. ²⁷ نون نئوکر اَنتکنت و گون وتی هُدائِندا گوشتیش: «او واجه! تتو وتی دُگارا شَرّین تُهَم نِکِشتگِاَنت؟ گُرا اے زَهْرِیچک و بَرّی کاه چه کجا اَنتکنت؟» ²⁸ گوشتی: «دَزْمِنیا اے کار کرتگ.» نئوکران جُست کرت: «تئو لوئئے ما برئوین آیان بگُوجین؟» ²⁹ پَسئوی دات: «نه، چۆ مِبت که کاه و زَهْرِیچکانی گُوجگئے وهدا گندم هم در کنگ ببننت. ³⁰ تان رُنگئے وهدا بَلّی هُورِیگا رُندنت، رُنگئے وهدا گون رَوَنکارانَ گُوشان: «پئیسرا زَهْرِیچکان یکراه و په سؤچگا گُرامبَند بکنیت، زَندا گندمان منی اَمبارا بَلّیت.»»

کنگ ببیت. ^ج ¹⁷ اگن آیانی هبری نَمبِت، گُرا کِلیسایا هال بدئے، بله اگن کِلیسائے هبری هم گوشِش نداشت، گُرا آییَا ناباورانی دُئولا^k بزان. ¹⁸ شمارا راستیینِ گُوشان، هرچے که شما زمینئے سرا مَکَن کئیت، آسمانا هم مکن کنگ بیت، هرچے که شما زمینئے سرا رتوا کئیت، آسمانا هم رتوا کنگ بیت. ¹⁹ من شمارا اے هم گُوشان، اگن زمینئے سرا چه شما دو کَس، په همدلی و تپاک چپزے بلوئبیت، هر واهگے که ببیت، چه منی آسمانی پئتے نیمگا آیانِ رسیت. ²⁰ چیا که هر جاه دو یا سئے کَس منی نامئے سرا هُور ببیت، من گون آیان گونَ بان.»

نامهربانینِ هِزمتکارئے مِسال

(لوکا 17:3–4)

²¹ هما وهدا پئترسا چه ایسایا جُست کرت: «او هُداوند! اگن منی برات گون من بدی بکنت، گُرا تان چُنت زَندا من آییَا پهلِ بکنان؟ تان هپت رندا؟» ²² ایسایا پَسئو دات: «من ترا گُوشان، هپت رندا نه. هپتا، هپتاد رندا^ا هساب کن و بَنکشی. ²³ «چیا که آسمانی بادشاهی، هما بادشاهئے دُئولا اِنت که چه وتی گُلامان هساب گرگی لوئت. ²⁴ وهدے هساب گرگا لگت، یک مردے آییئے دِیما آورتش که لکانی لک^m وامدار اَت، ²⁵ بله آییَا وام دات نکرنتت. پمیشکا هُدائِندا پرمان کرت که آ وت گون جن و چُگان و دگه هرچے که آییَا هستِاَنت، بها کنگ و وام گرگ ببننت. ²⁶ گُلام آییئے پادان کپت و مِئت و زاری کرت و گوشتی: «منا مژه بدئے، تتییِ سَجْهَین واماَن دِئبان.» ²⁷ هُدائِندا گُلامئے سرا بَزگ بوت، چه آ واماَن سر گوست و آزاتی کرت. ²⁸ «بله وهدے آ گُلام دُئا در اَنتک، وتی همکارینَ گُلامی دیست که آییئے سد دینارئے وامدار اَت، دَسْتی گُئا سَک دانتت و گوشتی: «منی واماَن بدئے.» ²⁹ آییئے پادان کپت و مِئت و زاری کرت و گوشتی: «منا مژه بدئے، تتییِ سَجْهَین واماَن دِئبان.» ³⁰ بله آییَا نَمبِت و تان وامانی دئِیگا جینلا بندی کرت. ³¹ اے دگه گُلام چه اے سرگوستئے گِندگا باز دلرنج بوتنت و سَجْهَین هال و هبرش په وتی هُدائِندا سر کرت. ³² گُرا هُدائِندا آ گُلام لوئت و گوشتی: «او زَدکارینَ گُلام! من وام ترا پمیشکا بکشتنت که تتو گون من باز مِئت و زاری کرت. ³³ انچُش که منا تتییِ سرا بَزگ بوتگاَت، ترا هم باید وتی وامدارئے سرا بَزگ بوتیین.» ³⁴ هُدائِند زهر گپت و آ گُلامی تان سرجمین وامانی دئِیگا بند کناینت. ³⁵ نون اگن شما وتی براتا په دل مَبکَشِیت، منی آسمانی پت هم گون شما همے دُئولا کنت.»

سور و سئوئے بارئوا

(مَرَکاس 10:1–12)

¹ وهدے ایسایا اے هیر هلاس کرتنت، جَلیلئے دَمگی یله دات و دِیم په یهودیئھے هما هَند و دَمگا شت که اَرُدنئے کئورئے دومی پهناता اِنت. ² مردمانی مزینن رُمبے آییئے زَندا گون اَت و ایسایا اوَدا آیانی ناَدرَاهِین مردم دُراه کرتنت.

³ لهتینن پَرِیسی، ایسائے چکاَسگا آییئے کِرَا اَنتک و جُستِش کرت: «بارین، په مردا رتوا اِنت که وتی چَنئے تلاک و سئوان بدننت، سئوب تُرے هرچے ببیت؟» ⁴ پَسئوی تَرّینت: «شما نئواتنگ که هُدایا جهانئے جوژِنگئے وهدا انسان مردِین و جنِین اَدُ کرتگⁿ و ⁵ گوشتگی: پمیشکا، مرد چه وتی پت و ماتا چتا و گون وتی جَنا هُور و یکجَاه ببت. مرد و جن، یک جسم و جان بنت. ^و ⁶ اے پئیما، نون آ دو نه‌اَنت، یک جسم و جان اَنت. پمیشکا، آ که هُدایا یِک کرتگاَنت، انسان آیان جتا مکننت.» ⁷ جُستِش کرت: «گُرا پرچا

^[1] 16:18ل بچار: شَرّیتئے دومی رهبد، بهر 19، بند 15.

^[2] 17:18لک 17: اسلیکین یونانی نبشتانک گوشت: «درکنوم و سُنگیانی دُئولا».

^[3] 22:18ل یا «هپتاد و هپت رندا».

^[4] 24:18لم 24: اسلیکین یونانی نبشتانک گوشت: «ده هزار تالانت»، بزآن 60 میلیون روچئے پگار.

^[5] 4:19ن 4: پیدایش 27:1.

^[6] 5:19و 5: پیدایش 24:2.

^[7] 15:13ل 15: ایشیا نیبئے کتاب 6:9–10.

^[8] 22:13ل 22: جوپه، بزآن لالچ و نَمه.

دگران.» ایسایا گوشت: «گِزَا چُکْ بَکشگِ بنت. ²⁷ بلہ پہ آیانی نرنجینگا، مَزَن گورمے تٹیابا برئو و نُہیگے آپا دئور بدئے، ہما ماہیگ کہ پیسرا نہیگا جنت، آییے دپا پیچ کن، تئو یک چارکلداری^g زَرَّے گندئے، ہماییا بزور، منیگ و وتی سُنگا پُرُ کن.»

مزنی چی اِنت؟

(مِراکاس 9:33–37؛ لوکا 9:46–48)

18 ¹ ہما وهدا مرید ایسائے کِزَا آتکنت و جُسٹیش کرت: «بارِین، آسمانی بادشاہیا سِجھینانی مستر و کماش کئے اِنت؟» ² ایسایا کسانین چُکے تئوار کرت، آیانی نیاما اِزشتارِیت و ³ گوشتی: «شمارا راستینِ گوشان، اگن شما وتا بدل مکنیت و کسانین چُکائی پھیما مپیّت، ہچبر آسمانی بادشاہیا پاد ایر کرت نکنیت. ⁴ پمیشکا هرکَس وتا اے چُکئے ڈئولا بیکیبر بکنت، آسمانی بادشاہیا ہما چہ سِجھینان مسترِ بیت. ⁵ هرکَس پہ منی ناما، گون وشواہگی اے ڈئولین چُکے وتی گورا بداریت، بزان آییَا منا داشتگ.

ردیانی سئوساز

(مِراکاس 9:42–48؛ لوکا 17:1–2)

⁶ «هرکَس، چہ اے کسانُکینان کہ منی سرا باورمند آنت یکنیا دیم پہ گناہا ببارت، پہ آییَا گھتر اِنت کہ جنتری تالیے آییے گردنا ببندنت و دریائے جُھلانکیان چُگل بدئینت. ⁷ زار و واوئِیلا پہ اے دنیاِیا کہ گُمرایہانی سئوب اِنت. نبیت کہ مردم رد مجنت و نِگَل مئوارت، بلہ اِپسوز پہ ہما کَسا کہ ردیانی ساچوک و سئوسازِ بیت.

⁸ «اگن تئیی دست یا پاد ترا دیم پہ گناہا ببارت، آییَا بُرُ و دئور دئے، چیا کہ گون دوین دست و پادان تھُرونئے دایمی آسا کپگئے بدلا، پہ تئو شرتر ہمیش اِنت کہ لَنگ و مُنڈ، نمیرانین زِندئے واهدن بیئے. ⁹ اگن تئیی چَم ترا دیم پہ گناہا ببارت، آییَا ہم در کن و دئور دئے، چیا کہ گون دوین چَمان دؤزھئے آسا کپگئے بدلا، پہ تئو شرتر ہمیش اِنت کہ گون یک چَمِیا نمیرانین زِندئے واهدن بیئے.

گارِین میِش

(لوکا 15:3–7)

¹⁰ «هُؤار بیت. چہ اے کسانینان یکنیا ہم کم آرزش مزانیت و اِیر مجنیت. من شمارا گوشان کہ آسمانا اِشانی پرِیشتگ، مُدام منی آسمانی پتئے چہرگا گدندنت. ¹¹ انسانئے چُکْ پہ گنہکار و گارِینا رِکینگا آتکگ. ^h ¹² شما چے گوشت؟ اگن کسِیا سد میِش ببیت و چہ آیان یکے گار ببیت، گِزَا نئود و نُہین میِشان کؤھا یلہ ندنت و گارِین میِشے شوہازا نرئوت؟ ¹³ شمارا راستینِ گوشان، اگن گارِین میِشا در بگیجیت، چہ آ نئود و نُہین گار نیوتگینان، پہ اِشیا گیشتر گَل و شادھِ کنت. ¹⁴ ہمے پھیما، شمئے آسمانی پت چہ اے کسانینان یکنیتے گار بشیگا ہم رزا نبیت.

گون رَدکارِین براتا

¹⁵ «اگن تئیی برات رَدیے¹ بکنت، برئو و مان هلوتا چہ آ گناہا سہیگی بکن، اگن تئیی ہبری گوش داشت، گِزَا بزان ترا وتی برات رَسَت. ¹⁶ بلہ اگن تئیی ہبری نَمَیت، گِزَا یک و دو کَس ہمراہ بکن، چیا کہ: هر چیڑے راستی، گون دو یا سئے مردمئے شاہدیا پَدَر

کَسترین تھمے مِسال

(مِراکاس 4:30–32؛ لوکا 13:18–19)

³¹ ایسایا گون آیان دگہ مِسالے جت و گوشت: «آسمانی بادشاہی، نیلکھائے ^k تھمے ڈئولا اِنت، کہ کسِیا زرت و وتی ڈگارا کِشت. ³² تُرے پَلِی آییے دانگ چہ اے دگہ تھمان کِستر اِنت، بلہ وهدے رُدیت چہ اے دگہ سبزگان بُرزتر، درچکیتے ڈئولا بیت و بالی مُرگ آییے تاک و ئالانی چیرا کُدؤھ و کُدَام بندنت.»

هُمیرئے مِسال

(لوکا 13:20–21)

³³ زندا دگہ مِسالے آورتی: «آسمانی بادشاہی، ہما هُمیرئے پھیما اِنت کہ جنینیا زرت و گون بازین آرتیا¹ هئوار کرت و کم کَمَا سِجھین آرت گوات گپت و هُمیر بوت.» ³⁴ ایسایا پہ مردمان سِجھین ہبر، مِسال و دَرورانی تھا گوشتنت، بے دَرور و مِسالان هچ ہبری نکرت، ³⁵ تان پشیگمیرئے اے ہبر سرجم ببیت کہ گوشتیت: «من گون مِسال و دَروران وتی زبانا پیچ کنان و گون آیان انچین ہبر کنان کہ چہ دنیائے پیدایشا بگر تان اَنگت، چیر و اَندیم بوتگ اَنت.»^m

زَھریچکئے مِسالے مانا

³⁶ رَندا ایسایا مردم اِشتنت و لوگا شت، اِزدا مرید آییے گُورا آتکنت و گوشتیش: «مارا ڈگارئے بَرِی کاہ و زَھریچکئے مِسالے مانایا سرپد کن.» ³⁷ گوشتی: «ہما کہ شَرِّین تھم کِشیت، انسانئے چُکْ اِنت. ³⁸ ڈگار دنیا اِنت، شَرِّین تھم آسمانی بادشاہیے چُکْ اَنت، زَھریچکئے تھم شعیثانئے چُکْ اَنت، ³⁹ ہما دژمن کہ تھمی ڈگارا ریتکنت، شعیثان اِنت، کِشارئے رَوْنئے وُھد، آھرئے رَوچ اِنت و کِشارئے رُنوک،ⁿ پرِیشتگ اَنت. ⁴⁰ انچُش کہ زَھریچک مُچ کنگ و آسا سؤچگ بنت، آھرئے رَوچا ہم ہمے ڈئولا بیت. ⁴¹ انسانئے چُکْ، وتی پرِیشتگان راہ دنت تان سِجھین بدکاران و آیان کہ دگران رَد دئینت یکجاہ بکنتت و چہ آییے بادشاہیا در بکنتت. ⁴² آیان آسئے کوزھا دئور دئینت کہ اِزدا گِرئوگ و دنتان پہ دنتان دُرشگ بیت. ⁴³ آ وهدا نِیک و پھریزکارِین مردم، وتی پتئے بادشاہیا رَوچئے پھیما دُرپشت. ^o هرکَسا گوش هست، پشکنت.»

آسمانی بادشاہیے دگہ سئے مِسال

⁴⁴ «آسمانی بادشاہی، ہما گنج و ہزانگے پھیما اِنت کہ ڈگارِنا چیر دئیگ بوتگ. وهدے اَناکت کسِیا در گیتک، آییَا چیر دنت و پدا پہ گَل و شادھِ رئوت و وتی سِجھین مال و مُڈیا بھا کنت و ہما ڈگارا پہ بھا زوریت. ⁴⁵ «ہمے ڈئولا، آسمانی بادشاہی، سئوداگرِیتے پھیما اِنت کہ ڈئولدارین مَروارد شوہاز کنت. ⁴⁶ وهدے آییَا سکین گران کیمِیتین مَرواردے دستا کپیِت، گِزَا رئوت و وتی سِجھین هست و نیستا بھا کنت و ہما مَرواردا گپیِت.

^[k] 31:13 نیلکاہ، بزآن ہرڈل

^[l] 33:13 اُسلِیگین یونانی نبشتانک گوشتیت: «سئے ساتا»، بزآن 15 کیلواا گیش

^[m] 35:13 زبور 2:78

^[n] 39:13 رُنوک، بزآن ہما کہ کشارا بُریت و مُچ کنت

^[o] 43:13 دُریشگ، شہم جنگ، جلشکگ

^[g] 27:17 اُسلِیگین یونانی نبشتانک گوشتیت: «سُاتر»، بزآن چار درہم

^[h] 11:18 لھتین دزنبشتا بَند 11 نیستاِنت

^[l] 15:18 لھتین دزنبشتا آتکگ: «گون تئو بدیے بکنت.»

⁴⁷«ہمے ڈٔولا آسمانی بادشاھی، یک دام و ماہوڑیتے ڈٔولا اِنت کہ گورما دٔورِی دٔینت و ہر پِعیمین ماہیگِ گرت. 48 وهدے دام چہ ماہیگا پڑِ بیت، چہ گورما ڈُن درِی کنت و ماہیگان درِ چنت، شَرین ماہیگانَ زورنت و سِپتانی تھا کنت و اے دگہ ہرایینان دٔورِ دٔینت. 49 آہرتے رِوچا ہم انچُش بیت. پرتشنگ کاینت و بدکاران چہ نیک و پھریزکارین مردمانَ گیشیننت و جتا کنت. 50 بدکاران آسے کورھا دٔورِ دٔینت کہ اوڊا گریوگ و دننان پہ دننان دُرشگ بیت. 51 بارین، شما اے سَجھین ہبران سرید بوتیت؟»
آیان پَسٔو دات: «جی هئو.» 52 گون آیان گوشتی: «پمیشکا شریٔتے ہر زانوگر کہ آسمانی بادشاہیتے مریدے بیت، ہما مردئے ڈٔولا اِنت کہ چہ وتی ہزانگا ہر پِعیمین نوک و کوھنن چیز درِ کنت.»

ایسا پدا ناسِرها پر تریٔت

(مِراکاس 6:1–6؛ لوکا 4:16–30)

⁵³وهدے ایسایا اے مسال و دَرورِ سرجم کرتنت، چہ اوڊا درِ کپت. 54 وتی چندئے شہرا آتک، اژدئے کنیسہا مردمانی تالیم دٔیگی بُنگیجP کرت. مردم پہ ہئیرانی گوَشگا لگنتت: «آییا اے زانت و زانگ چہ کجا رستگ و اے ڈٔولین آجین کار کنگئے واک و توانی چہ کجا دستا کپتگ؟» 55 اے ہما دارتراشے چُک نہاِنت؟ مَریم اِشیے مات و آکوب، ایسُپ، شَمون و یھودا اِشیے برات نہاِنت؟ 56 اِشیے سَجھین گہار ہمِدا مئے کِزا جھمنند نہاِنت؟ گِزا اے سَجھین چیزِی چہ کجا اورتگاِنت؟ 57 آیان بد آتک و ایساِش نَمَنت، بلہ ایسایا گون آیان گوشت: «ہچ نیبیا وتی شہر و ہنکینا وتی لوگا شرپ نیست.» 58 پمیشکا آییا اوڊا بازین مَوجرہ پیشِ نداشت، چیا کہ مردمان آییے سرا باورِ نیستأ.

پاکشودؤکین یھیائے کُشگ

(مِراکاس 6:14–14؛ لوکا 9:7–9)

14¹ آ وهدا جلیئے ہاکم ہیرودیس، ایسائے نام و توارا سہیگ بوت. 2 آییا گون وتی ہزمتکاران گوشت: «اے ہما پاکشودؤکین یھیا اِنت کہ چہ مُردگان زندگ بوتگ، پمیشکا چُشین اَجکایی و مَوجرہاَن کنت.» 3 چُش اَت کہ ہیرودیسا ہیرودیائے سئوبا کہ پیسرا آییے برات پیلپیُسے جنِ اَت، یھیا گرائنتگ و بندیجاہا بند کرتگأت. 4 چیا کہ یھیایا گون ہیرودیسا گوشتگأت: «ہیرودیائے وتی لوگی کنگ شریٔتا پہ تتو رئاو نہاِنت.» 5 ہیرودیسا پہ یھیائے کوشارینگا شئور کرتگأت بلہ تُرستی، چیا کہ مردمانی باورِ اَت یھیا پشیکمرے.

⁶ہیرودیستے سالگرہ بوت و ہیرودیائے جنکا مہمانانی دینما ناچ و سُہبت گپت. ہیرودیس باز وشدل بوت، 7 سئوگندی وارٔت و لَری کرت کہ: «ہرچے لؤئے بلؤ، پہ تتو بکشگ بیت.» 8 جنکا وتی ماتئے شئور و سَلاھتے سرا گوشت: «پاکشودؤکین یھیائے سرا ہمِدا تَبکیٔتے تھا بکن و منا بدئے.» 9 ہیرودیس باز پرتشان و دلٔپرکہ بوت بلہ مہمانانی دینما سئوگندی وارٔتگأت و جنکی لبرِ داتگأت، پمیشکا پرمانی کرت آییے اے واہگا برجاہ بکننت. 10 اے ڈٔولا، یھیائے سری بندیجاہا بُراينت. 11 گِزا آییے سر تَبکیٔتے تھا آرگ و جنکا دٔیگ بوت، آییا وتی ماتئے کِزا برت. 12 یھیائے مرید آتکنت و آییے جؤنش برت، کُبر و کپنا رند، شت و ایساِش سہیگ کرت.

پنج ہزار مردما وراک دٔیگ

(مِراکاس 32:44–32؛ لوکا 9:10–17؛ یوھنا 1:6–13)

¹³اے ہیرئے اِشکنگا رند، ایسا بؤجیگیا سوار بوت و دور و گِستہاین جاھنبا تھنکا شت. وهدے مردم سہیگ بوتنت، چہ شہران پشاداکا آییے رندا گون کپنتت. 14 ایسا کہ چہ بؤجیگا اِتر کپت و مردمانی مزنین مِچُئی ای دیست، آیانی سرا بڑگی بوت و سَجھین

دگرے پہ ایاسا.» 5 ہمے وهدا کہ آنگت آ ہبرا اَت، دُرشؤکین جمبریا^e آیانی سرا ساھگ کرت و چہ جمبرا تتوارے آتک و گوشتی: «اے منی دؤستین یچِ اِنت، چہ اِشیا من باز وشَ و رزا اَن، اِشیے ہبران گوش بدارِنت.» 6 وهدے مریدان اے تتوار اِشکت، سَک تُرستیش و دَیم پہ چپر کپنتت. 7 بلہ ایسا دِیما آتک، دستی پرِ کرتنت و گوشتی: «پادا آیت، مِٹرسیت!» 8 وهدے آیان چَم یچِ کرتنت و چارت، آئید چہ ایسایا دگہ ہچگسِش ندیست.

⁹چہ کؤھا اِتر کپگئے وهدا ایسایا هُکم کرتنت: «تان ہما وهدا کہ انسانئے چُکا چہ مُردگان جاہ نجتگ، وتی اے دیستگینانی بارئوا ہچکسا ہال مدئیٔت.» 10 مریدان جُست کرت: «شَریٔتے زانوگر چیا گوشت کہ چہ مَسیھے آیگا پیسر، باید اِنت ایلاس نبی بییٔت؟» 11 پَسٔوی دات: «ایلاس کثیت و سَجھین کاران گوَم و گِیگ کنت. 12 بلہ مَن گوشان، ایلاس وَہ آتکگ، آیان پَچاہ نتیاروت و ہرچے کہ آیانی دلا لؤنت، گون آییا ہما ڈٔولش کرت. ہمے دابا انسانئے چُکا ہم چہ آیانی دستا سَکئی و سؤری سَگگی اِنت.» 13 نون مریدان زانت کہ آ پاکشودؤکین یھیائے بارئوا ہبر کنگا اِنت.

جئی بچکیٔے ڈرہبکشی

(مِراکاس 9:14–14؛ لوکا 9:37–42)

¹⁴وهدے ایسا و سئیین مرید مردمانی مُچُیتے نرِیکا آتکنت، یک مردے ایسائے دینما آتک، کونڈان کپت و گوشتی: 15 «او واجہ! ترا منی بچکئے سرا بڑگ بات، آییا مِرگیٔے ناڈراھی گون اِنت و سَک ازاب و بڑگی کنت، بازین برے آسا کبیٔت و باز برا آیا. 16 من تئیی مریدانی کِزا اورت، بلہ آیان ذُراہ کرت نکرت.» 17 ایسایا گوشت: «او ببیاور و گمراھین نسل و پدریچ! من تان کدینا گون شما بمانان؟ تان چینچُک وهدا شمارا بسگان؟ چُکا ادا منی کِزا بیارِنت.» 18 ایسایا جنِ هَکل دات، جنِ درِ آتک و بچک ہما دمانا ذُراہ بوت.

¹⁹رندا مرید هلوتا ایسائے گورا آتکنت و چہ آییا جُستیش کرت: «ما چیا آ جنِ کَشَت نکرت؟» 20 ایسایا پَسٔو دات: «شمئے کِمباوریٔے سئوبا. شمارا راستینِ گوشان، اگنِ شمئے باورِ اَرزُئیتے کِساسا^h ہم بییت، شما اے کؤھا گوشت کنیٔت کہ <چہ ادا بکیز و اوڊا برئو،> کوَہ کِنزیت. ہچ چیز پہ شما نبوتنی نہاِنت. 21 بلہ اے ڈٔولین جنِ، آئید چہ ڈوا کنگ و رِوچگ دارگا درِ نئیاینت.»^e

ایسائے مرکتے دومی پینشگویِی

(مِراکاس 9:30–32؛ لوکا 9:43–45)

²²وهدے جلیلا یکجاہ بوتنت، ایسایا گون آیان گوشت: «انسانئے چُکِ ڈرؤھگ بیت و آنچین مردمانی دستا دئیگ بیت 23 کہ آییا کُشنت، بلہ سئیمی رِوچا آ زندگِ بیت و جاہ جنت.» چہ اے ہبران، آییے مرید باز پرتشان و دلٔپرکہ بوتنت.

مزنین پرستشگاھتے سُنگ و مالیات

²⁴وهدے ایسا و آییے مرید کِپرناھوما رَسنتت، گِزا مزنین پرستشگاھتے سُنگی و مالیاتگیر پُترُسے کِزا آتکنت و جُستیش کرت: «تئیی استاد مزنین پرستشگاھتے سُنگا ندنت؟» 25 پَسٔوی دات: «هئو، دنت.» وهدے پُترُس لوگا آتک، ایسایا چہ آییا پیسر ہسے جُست کرت کہ: «او شَمون!^f دنیائے بادشاہ چہ کئیا سُنگ و مالیات گرت؟ چہ وتی چُکان یا چہ دگران؟» 26 پَسٔوی تَرینت: «چہ

^[1] 5:17 جُمَبر، بزّان اَبر

^[2] 20:17 اَسلیگین یونانی نَبشاناکِ گوشت: «ئیلکاھتے تھمئے کِساسا.» ئیلکاھ، بزّان هَزْدلتے تھم باز گوَنڈ اَنت

^[3] 21:17 لھتین دَرنِشنا بَند 21 نِستِاِنت

^[4] 25:17 پُترُس ہما شَمون اِنت؛ بچار مَثَا، بَھر 10، بَند 2

^[5] 54:13 پُنگیج، بزّان پَندات، شُرو

«تتو مَسِيه ائے، نمبرانين ھُدايے چُک.» 17 ايسايا دَرَاينٔت: «او شَمون، او يونائے چُک! تتو بھتاورے ائے، چيا کہ اے ھبر انسانيا^w پہ تتو زاهر و پَدَر نڪرتگ، مني پت کہ آسمانا اِنٔت، آييا پَدَر کرتگ. 18ترا گوشان: تتو پٿرَس x ائے و اے تلارُئے سرا من وتي کليسائے بنيادا اِپَرِ کنان کہ مَرڪئے زوَرy آييا ھچپر پرؤش ندنت و آيئے سرا سَوِينِ نبيت. 19 من آسماني بادشاهيئے کليتان ترا دٿيان، زمينئے سرا ھرچے کہ تتو مَڪَن کئئے، آسمانا ھم مڪن کنگ گيبت، ھرچے کہ زمينئے سرا تتو رتو ا کئئے آسمانا ھم رتو ا کنگ ييت.» 20 زندا آييا وتي مرید پرمان کرتنت: «ھچکسا مگوشيت کہ من مَسِيه آن.»

وتی مَرک و جاہ جنگئے z بارئوا، ايسائے پيشگويی

(مَركاس 31:8–33)

21 چه ھما وھدا رَند ايسا گون وتي مریدان پہ تچک و پَدَري ھبر کنگا لگت کہ: «آلما، بايد انت اوڙشليما برئوان، چه کئومئے کماش، مزين ديني پيشوا و شَرِيتئے زانزگراني دستا سَکَي و سَوَري بسگان و کُشگ بباں و سئيمي رُوچا زندگ بباں و جاہ بجنان.» 22 پٿرُسا آ يک کَرے کَشَت و پہ ايراز گوستي: «او ھُداوند! ھُدا چُش مڪنات. گون تتو ھچپر اے پئيما نبيت.» 23 ايسايا چک تَرِنٔت و گون پٿرُسا گوستي: «او شَعِيتان! چه مني دِيما دور بئے. تتو مني راھا بندگا ائے، تئبي ھٿيال ھُدائي ھٿياله نءانت، انساني ھٿياله.»

ايسائے زندگيري

(مَركاس 34:8–34:9؛ لوكا 22:9–27)

24 زندا ايسايا مرید لوئنتت و گوستي: «اگن کسے لوٿيت مني زندگيريا بڪنت، بايد انت وتي دِلئے سَجھِين لوٿ و واھگان بله بدنت و پہ ساھئے نَدَر کنگا، وتي جندئے سَلِيبا بَدَّا بڪنت و مني راھا گام بجنت. 25 چيا کہ، اگن کسے وتي ساھئے رَکِنِنگئے جُھدا بڪنت، آييا باھينيت، بله آ کہ وتي ساھا پہ منيگَ باھينيت، آييا رَکِنِيت. 26 اگن کسِيا سَجھِين دنيا برسيت، بله وتي ساھا باھينيت، گُرا آ چَوَينِ سَوَيه بارت و چے کَيتَہ کنت؟ مردم پہ وتي ساھا چه کيمتے داٺ کنت؟ 27 «انسائے چُک گون وتي پتے مزين شان و مزاھا پريشتگاني ھمراھيا کثيت، گُرا ھرکسا آيئے کرتگين کاراني مُزا دنت. 28 شمارا راستيِن گُوشان، ادا لھتِين مردم اوشتاتگ کہ تان آياني دِيما انسائے چُکئے بادشاھي زاهر ميبٔت، مَرڪئے تاما نچُشنت.»

ايسائے دِيَم و دُرؤشمئے دُرپشناکی

(مَركاس 2:9–13؛ لوكا 28:9–36)

17 1 شش رُوچا رَند، ايسايا پٿرُس، آکوب و آيئے برات يوھئا، ھمراھ کرتنت و يک بُرُزين کُويئے سرا برتنت کہ اوڏا دگه کَس ميبٔت. 2 اوڏا آياني دِيما ايسائے چھرگ و دُرؤشم بدل بوت. آيئے دِيَم رُوچئے دُٿولا دُرپشناک بوت و گُد و پوُشاکی، اِسپِيت اِسپِيت بوتنت. 3 ھما وھدا آياني دِيما موسا و الِباس زاهر بوتنت و گون ايسايا ھبر کنگا لگنتت. 4 پٿرُسا گون ايسايا گُوشٺ: «او ھُداوند! مئے ادا بئِيگ سَک شَر اِنٔت، اگن تئبي رَزا بببت ھيدا سئے ساھگ و کاپاز^b بندين، يگے پہ تتو، يگے پہ موسا و

ناڏراھي دُراه کرتنت. 15 بيگاھا، مرید آيئے کِزا اَتڪنت و گُوشِيتش: «اے، دور و گستاھين جاگھے و بيوھد ھم بوتگ، پميتشکا مردمان پَل کہ ميتنگ و بازاران برئونت و پہ وت وَرَد و وراکے بھا بگرنٺ.» 16 بله ايسايا گُوشٺ: «آيان رتوگئے زلورت نيست، شما وت آيان وراک بدئئت.» 17 گُوشِيتش: «ادا مئے کِزا تھنا پنج نان و دو ماھيگ هست.» 18 گُوشٺي: «ھرچے شمارا گُون، مني کِزا بياريٺ.» 19 گُرا آييا مردم سبزگين کاھاني سرا نندگئے پرمان دانتت، رَندا پنچين نان و دوين ماھيگي زرتنت، آسمائے نيمگا چارتي و ھُدائے شگري گپٺ، گُرا ناني چُنُد چُنُد کرت و مريداني دستا دانتت. مريدان نان مردماني سرا بھر کرتنت. 20 سَجھِين مردمان تان سيرا وارت و مريدان اَنگت چه سر اَتڪگين چُنُدان، دوازده سِپت پُر کرت. 21 جنين و چُگان و آبيد، کِساس پنج ھزار مردين اتنت. سَجھيتان سيرا وارت.

ايسا آيے سَربرَا گام جنت

(مَركاس 45:6–52؛ يوھئا 6:15–21)

22 ايسايا ھما دمانا مرید پرمان دات و گُوشٺنت: «تانکہ من اے مردمان رُڪست کنان، شما بوجيگا سوار بيٺت و چه من پينسر گُورمئے دومي نيمگا برئويت.» 23 مردماني رھاڊگ کنگا رَند، پہ دُوا کنگا تھنا کُويئے سرا سر کپت. رَوَند اَت و آوت تھنا اَت. 24 آ وھدا، بوجيگ چه تئياپا دور رَسٺگ اَت، ترند و تيزين گوات و مستين مئوج و چٿولاني آماچ^q اَت. 25 شپئے چارمی پاسا، ايسا آيئے سرا گام جنان دِيَم پہ آيان پيداک اَت. 26 وھدے مريدان ايسا آيئے سرا گام جنان ديست، سَک تُرست و گُوشِيتش بلکين روھے، پميتشکا چه تُرسا کوکارش کرت. 27 بله ايسايا ھما دمانا گُون آيان گُوشٺ: «مٿرسيت، اے من آن.» 28 پٿرُسا گُوشٺ: «او ھُداوند! اگن اے تتو ائے، گُرا پَل کہ من ھم آيئے سرا تئبي کِزا کايان.» 29 ايسايا گُوشٺ: «بيا!» گُرا پٿرُس چه بوجيگا گورما اِيز اَتک و آيئے سرا ايسائے نيمگا رتوگا لگت. 30 بله چه گواتئے ترنديا تُرستي و اِيز بَدُگا لگت، گُرا کوکاري کرت: «او ھُداوند! منا بَرکَين.» 31 ھما دمانا ايسايا دست شھار دات، آ گپٺ و گُوشٺي: «او کَمباورا! چيا شَکٺ کرت؟» 32 بوجيگا سر کپنتت و گوات کپٺ و آرام بوت. 33 ھما کہ بوجيگا نِشتگانتت، ايسا اِش سَنا و سَنا کنانا گُوشٺ: «بپيشک تتو ھُدائے چُک ائے.»

ناڏراھاني دُرھبکشي

(مَركاس 53:6–56)

34 وھدے آيان گُورم گوازنتت گَنِيسارَتئے شھرا اِيز اَتڪنت. 35 اوڏئے مردمان ايسا پَچاھ آورت، سَجھِين ھند و دَمگئے آ دگه مردمش سھيگ کرتنت و سَجھِين ناڏراھش آيئے کِزا آورتنت. 36 ذَرندي اِش کرت: «پَل ما تئبي کباھئے لَمبا دست بجنين و بس.» آيان کہ دست جت، سَجھِين وُش و دُراه بوتنت.

دِلپاکی

(مَركاس 1:7–23)

17 1 رندا، چه اوڙشليما اَتڪگين لھتِين پَريسي و شَرِيتئے زانزگر ايسائے کِزا اَتک و گُوشِيتش: 2 «تئبي مرید چيا مئے پت و پيرکی رھبندا پرؤشنت و چه ورگا پينسر دست نشودنت؟» 3 آياني پَسَٿورا گُوشٺي: «شما چيا پہ وتي دَوَد و رھبنداني دارگا ھُدائے ھُکماَن پرؤشيت؟! 4 ھُدايا گُوشٺگ: وتي پت و ماتا شرپ و اِزُت بدئے و ھرکَس کہ وتي پت و ماتا زا و دُوا بدنت، بايد انت کُشگ ببٔت. 5 r بله شما گُوشيت: «اگن کسے وتي پت يا ماتا بگُوشيت: «ھما کُمک کہ من بايد انت شمارا بداتين، آ من ھُدائے

^[1] 24:149 آماچ، بران دُچار

^[2] 4:15ٺ ذرگوز 12:20؛ 17:21

^[w] 17:16ٺ اسليگين يوناني نيشنانک گُوشيت: «جسم و ھون».

^[x] 18:16ٺ يوناني زيانا، «پٿرائے» مانا «ٿلار» انت.

^[y] 18:16ٺ اسليگين يوناني نيشنانک گُوشيت: «بھترُونئے دروازگ».

^[z] 20:16ٺ جاہ جنگ، بران چه وتي جاھا اناگنين پاد آيگ، اَريي و پارسيا «قيام، رستاخيز».

^[a] 26:16ٺ کُئگ، بران نپ و سوٺ کنگ، دستا آرگ.

^[b] 4:17ٺ کاپار، کاپر، کپَر.

راها کُربانِيگِ کرتگ»،⁶ نون زلورت نه‌انت آ وتی پت و ماتا شرپ بدنت. < شما په وتی دؤد و رهبندانی دارگا هُڊائے هیرا پرؤشیت. 7 او دورو و دوپوستین مردمان! اِشیا نبیا چه هُڊائے نیمگا شمئے بارثوا شرّ گوشتگ: 8 اے مردم دپا منا ستا دئینت، بله دِلش چه من باز دور انت. 9 آ مُپتا منا پرستش کننت و مردمانی جوژنتنگین راه و زهبندان سوچ دئینت.»⁸

¹⁰ ایسایا مردم وتی کِړا لوژت و گوشتنت: «گوشِ بدارپت و سرپد بییت. ¹¹ آ چیزے که دپا رثوت مردما ناپاک نکنت، بله هما چیز که چه دپا دز کثیت مردما ناپاک کنت.»¹² نون مرید آییئے کِړا آتکنت و گوشتیش: «زانئے که تئیی اے هبران پریسی تئورینتنگ‌انت؟»¹³ ایسایا پَسئو دات: «هر نهالے! که منی آسمانی پتا نکِشتگ، اَلما گوچگَ بیت. ¹⁴ شما آیان بئے مکئیت، آ کورانی کورپن رهشون اَنت، وهدهے یک کورے دومی کورا راها شوَن دنت گِزا دوپن چاتا کپنت.»

¹⁵ پئُرسا گوشت: «اے مسالئے مانایا مارا سرپد کن.»¹⁶ ایسایا گوشت: «شما اَنگت همینکدر ناسرپد ایت؟ ¹⁷ نزائیت هرچے که دپا رثوت، لاپا مانَ بیت و پدا چه روژان دَر بیت. ¹⁸ بله هرچے که چه دپا دَر کثیت، بیها چه دلا پادَ کثیت و همے چیز انسانا ناپاک کنت. ¹⁹ چیا که: بدپن پگر و هئیال، هوَن و کوش، زنا، بینگی و بَنامی، دُژی، درؤگینِ شاهدهی و کُپر، چه دلا چِست بنت. ²⁰ اے سَجھین، مردما ناپاک و پلیت کننت، بله اگن کسے گون نَششتگین دستان وِرگ بوارت، سِل و ناپاک نبیت.»

درکئومپن جنپنپئے باور

(مَکراس 7:24–30)

²¹ ایسایا آ جاگه یله دات و سور و سئیدونئے سرډگارا شت. ²² کَنئانی جنپنْے که همؤدئے مردمے اَت اَتک و کوکاری کرت: «او هُڊاوند، او داوود بادشاهئے چُک! ترا منی سرا بژگ بات. پلیتپن روھے منی جنکا سک آزارَ دنت.»²³ بله ایسایا جوابے ندات. نون مریدان دَزبندی کرت: «اِشیا یل کن، گلئینی، مئے زَندا کپتگ و باز کوکار کنگا انت.»²⁴ ایسایا دَژائنت: «من بَس په بنی اِسرائیلئے گارتِن مپشان راه دئیگ بوتگان.»²⁵ گِزا جنپن آییئے پادان کپت و گوشتی: «او هُڊاوند! منا کُمک کن.»²⁶ گوشتی: «چه چُگانی دستا نانئے پچِ گرگ و کُچکانی دپِما دئور دئیگ شرّ نه‌انت.»²⁷ جنپنا گوشت: «او هُڊاوند! بله کُچک وتی واهدانی پرزؤنگئے سر آرؤکپن نَگنئے نُکرانَ ورنت.»²⁸ گِزا ایسایا آییئے پَسئوا گوشت: «او بانُک! تئیی باور مُهر و رپدگ^v انت، پمپیشکا هما ڏئول که تتو لوژئے انچُش بیت.» هما دمانا آییئے جنک ډراه بوت.

بازپن مردمانی ډرهبکشی

²⁹ ایسایا آ جاگه اِشت و شت، چه جَلیلئے مَزَن گورمئے تتیابا گوَست و یک کوهیئے سرا سر کپت و نشت. ³⁰ بازپن مردمے آییئے کِړا اَتک، لَنگ، کور، مُنډ، لِل و دگه هر پئیمپن ناډراهش، ایسائے دپِما آورتنت و ایسایا ډراه کرتنت. ³¹ وهدهے مردمان دیست که گَنگ هبر کنگا اَنت، مُنډ ډراه بییگا اَنت، لَنگ ترگا اَنت و کور گندگا اَنت، گِزا اِسرائیلی هئیران بوتنت و وتی هُڊااِش ستا و سنا کرت.

چار هزار مردما وراک دئیگ

(مَکراس 8:1–10)

³² ایسایا وتی مرید لوژت و گوشتنت: «منا اے مردمانی سرا بژگ بیت، سئے روچ انت منی کِړا اَنت و نون په ورگا هپُش نیست. گون شدیگپن لاپا اِشان رُکست کنگ نلوژان، چؤ مبییت که راها بَشنت و بکپنت.»³³ مریدان دَژائنت: «اے بَر و گیابانا په اینچُک مردمئے وراکا، نان چه کجا بیارپن؟»³⁴ گِزا ایسایا چه مریدان جُست کرت: «شمارا چُنت نان گون؟» گوشتیش: «هپت نان و لهپتن هُردپن ماهیگ.»³⁵ آییَا مردم زمینئے سرا نندگئے هُکم دانتت. ³⁶ گِزا هپتپن نان و ماهیگی زرتنت، هُڊائے شگری گپت، نانی چُنډ چُنډُ کرت و مریدانی دستا دانتت و مریدان مردمانی سرا بهر کرتنت. ³⁷ سَجھپنپان سِپرا وارث و رندا چه سر اَتکگپن نانانی چُنډان، مریدان هپت سَپت پُر کرت. ³⁸ چار هزار مردپنا وراک وارث، آیان جنپن و چُک هم گون اَت. ³⁹ مردمانی رُکست کنگا زَند، ایسا بوچییگا نِشت و مَگدَنئے سرډگارا شت.

آسمانی نشانپئے لوژگ

(مَکراس 8:11–13؛ لوکا 12:54–56)

16 پَریسی و سڊوکیانی لهپتن مردم ایسائے کِړا په آییئے چکاَسگا اَتک و آسمانی نشانپے لوژتیش. ² بله ایسایا پَسئو دات: «وهدهے بِنگاهَ بیت شما گوشتِ: (بؤم و هئوا وشَ بیت چیا که آسمانئے زَنگ سُهر انت.»³ سباها گوشتِیت: «مرؤچی توپانَ بیت چیا که آسمانئے زَنگ مُچ و هوَنچک انت.» اے پئیما آسمانئے رنگ و نشانپانی کساس کنگا زانپت، بله زمانگ و وهدهے نشانپانی کساس کنگا نزائنت. ⁴ شِر و زنهکارپن نَسَل و پدريچ نشانِ لوژپت، بله آیان یونس نبیئے نشانیا آبیّد، دگه هچ نشانپے دئیگ نبیت.» زَندا ایسایا آ یله دانتت و شت.

پَریسی و سڊوکیانی بدپن هُمیر

(مَکراس 8:14–21)

⁵ وهدهے مرید مَزَن گورمئے دومی پهئاتا رَسنتت زانئش که نانش شَمُشتگ. ⁶ ایسایا گون آیان گوشت: «هُژار بیت! چه پریسی و سڊوکیانی هُمیرا پهپرنز کئیت.»⁷ گِزا آ وت‌مان‌وت هبر کنگا لَگنتت: «واجه پمپیشکا چُش گوشتیت که ما نان گون وت نئیاورتگ.»⁸ ایسایا زانت که چه گوشگا اَنت، پمپیشکا گوشتی: «او کِماوران! چیا جیژگا ایت که <گون ما نان نیست،> ⁹ اَنگت هچَ سرپد نبوتگیت؟! شما آ پنچپن نان شَمُشتگ، که پنچ هزار مردما سِپرا وارث و چه سر اَتکگپن ننگان چُنت سَپت پُر کرت؟ ¹⁰ یا هما هپتپن نان که چار هزار مردما وارث و سِیر کرت و شما چه سر اَتکگپنپان چُنت سَپت پُر کرت؟ ¹¹ گِزا چُون سَرکِچ نئوریت که من گون شما نانانی بارثوا هبر نکرتگ؟ چه پریسی و سڊوکیانی هُمیرا پهپرنز کئیت.»¹² گِزا مرید سرپد بوتنت که آییَا نگوشتگ چه ارتپن هُمیرا پهپرنز بکننت، چه پریسی و سڊوکیانی درس و تالیما وتا دور بدارنت.

پِتْرُسئے مَنگ و گواهی

(مَکراس 8:27–30؛ لوکا 9:18–21)

¹³ وهدهے ایسا کئیسرته پیلپیئے سرډگارا اَتک، چه وتی مریدان جُستی کرت: «مردم انسانئے چُکئے بارثوا چه گوشتنت، من کئے آن؟»¹⁴ آیان پَسئو دات: «لهپتن گوشتیت پاکشودؤکپن بَپیا ائے، لهپتن گوشتیت اِلیاس نبی ائے، دگه لهپتن گوشتیت اِرمیا نبی ائے یا چه آ دگه نبیان یکئے.»¹⁵ گِزا چه آیان جُستی کرت: «شما وت منی بارثوا چه گوشتیت، من کئے آن؟»¹⁶ شَمون پئُرسا پَسئو دات:

^[1] 9:15 اِشیا نبیئے کتاب 13:29

^[2] 13:15 نهال، بزَن نوک کِشتگپن درچک

^[3] 26:15 ایسائے مکسد اِش نه‌أت که اے جنپن ناپاک انت
. آییئے مکسد اِش اَت که جنپنئے باور چه بَهودیانی باورا گپش انت

^[4] 28:15 ریدگ، بزَن مَکَم